

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 236 29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1960 ΔΡ. 5

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΣΤΗ ΡΟΔΟ
Αποκλειστικό φωτορεπορτάζ

ΜΑΓΙΑΤΙΚΟ

Η ΝΕΑ "ΕΚΛΟΓΗ" ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ

Κάθε σελίδα
μία προσφορά

- Ποιότητας
- Ποικιλία
- Ένδιαφέρον
- Πρωτοτυπία

Swing

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 236 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Ε' 29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1960

Έκδοσις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιδόπουλος
Διευθυνσις: Κων. Κ. Ψυχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, 'Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης ('Αλδου Μανουτίου 18 'Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξας, Σωκράτους 57, 'Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Έκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:

Έσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Έτησια δραχ. 260.
Έξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Έτησια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται ή αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Έσπεράντο

Θα μού επιτρέψετε να εκφράσω τις αμφιβολίες μου, αν θα επιτύχη να «επιπορώσω» εκείνος που θα μεταχειριστή ένα από τα 25 «ευχαριστώ», που αναφέρει (τεύχος 232) ο ευγενικός επιστολογράφος σας, γιατί, απλούστατα, ίσως να μη γίνη αντίληψη από τον συνολικό του, αν κρίνω από το τελευταίο «ευχαριστώ» στην Έσπεράντο, που είναι εντάκτων και όχι εντακτών.

Με την ευκαιρία αυτή διερωτώμαι γιατί να μεταχειρισθούμε το «επιπορώ» «ευχαριστώ», που είναι σίγουρο πως δεν θα το προφέρουμε σωστά και κινδυνεύουμε να παρεξηγηθούμε, και να μη καθιερώσουμε υποχρεωτικά μία δεύτερη τεχνητή γλώσσα, που να την μαθαίνουμε παράλληλα ή ύστερα από την εθνική μας γλώσσα, που να είναι κοινή για όλους τους λαούς και που θα μας βοηθήσει να αντιμετωπίσουμε χωρίς δυσκολία τις γλωσσικές διαφορές;

Μία τέτοια διεθνής βοηθητική γλώσσα πρέπει να είναι ή Έσπεράντο, εύκολη στην εκμάθησή της και στην προφορά της, που γνώρισε μεγάλη επιτυχία και που εξακολουθεί να έχει θερμούς οπαδούς, όλων των ηλικιών, όπως γράφει ο διακεκριμένος συνεργάτης σας κ. Θ. Παπακωνσταντίνου (τεύχ. 139), εκθέτων σε εμπειρισταμένη έρευνά του τις προσπάθειες του ανθρώπου για τη δημιουργία μιας τεχνητής διεθνούς γλώσσας.

Ας ευχηθούμε να επιτύχη ο άνθρωπος και στην προσπάθειά του αυτή, παράλληλα με τις επιτυχίες που σημειώνει στους τομείς της επιστήμης και της τεχνικής.

ΑΝΤ. ΣΠΥΡΙΑΝΗΣ
Νέα Σμύρνη

♦ Κανείς δεν θα είχε αντίρρηση να παρουσιάσει —τουλάχιστον— ή σημεινή Βαβελ της πολυγλωσσίας. Τώρα, όμως, τόσα εμπόδια.

Εξώφυλλα

Η Τζένυ Ράσελ, όπως την παρουσιάζει ο κ. Μίγκος (ή μήπως ο Ντόν Όρνιτς) φέρνει τις

«Εικόνες» πρώτες απ' όλα τα περιοδικά «εξωφύλλων» και τον ίδιο τον φωτογράφο τον καλύτερο στο είδος που έχουμε.

Συγχαρητήρια στον κ. Μ. και στις «Εικόνες» για τον Συνεργάτη των (με κεφαλαίο «Σ»).

Είναι ή αλυσθητικότερα και τεχνικότερα τέλεια φωτογραφία που τραβήχτηκε από δικό μας ή και ξέγον ίσως.

Μπορώ! Μπορώ κ. Μίγκο! Συνέχισε έτσι! Δίνεις κουράγιο σ' όλους τους φίλους της ώρας αυτής τέχνης.

ΝΙΚΟΣ Ι. ΚΟΤΖΙΑΣ
Κυψέλης 66

♦ Η φωτογραφία της Τζένυ Ράσελ είναι του συνεργάτη μας κ. Μίγκου και —φυσικά— κανενός άλλου.

Για να σωθής ή φυλή μας

Λοιπόν, φαίνεται ότι ο άνθρωπος, αυτό το «λαμπρό» παιδί του Θεού, έχει σκοπό να αυτοκατασραφή! Μή νομίζετε ότι θα αναφερω κ' έχω στο θέμα των πυρηνικών δοκιμών και στους βιολογικούς κινδύνους που προέρχονται απ' αυτές. Δεν βρίσκεται στα όπλα καταστροφής ο μεγάλος κίνδυνος για τους ανθρώπους. Τον κίνδυνο, ο πραγματικός, προέρχεται από την πρόοδο, τον πολιτισμό, το εύ ζην του μαλθακού αιώνα μας.

Το κρέας έγινε τρυφερό κατεψυγμένο μπαφτέα και κημάδες, οι πατάτες πουρές, οι σαλάτες βραστές, τα φρούτα κομψότες, κ' έτσι κινδυνεύουμε να χάσουμε τα δόντια μας, που έχασαν τον προορισμό τους. Το καλοφρέο μας κατέστησε εύλωτα θήματα του χειμωνιάτικου συναχίου και ο τεχνητός κλιματισμός που δροσίζει τις αβούσσες το καλοκαίρι μας κάνει να φτερνίζωμαστε πάλη, μόλις βγούμε στο θερινό πε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 6

SCHERK

Θελκτικό πρόσωπο !..

... με άπαλή και διάφανη
έπιδερμίδα σας δίδει ή
ΛΟΣΙΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΕΡΚ
Έξαφανίζει κάθε άκαθαρσία
από τους πόρους, φρεσκάρει
και ξανανιώνει πραγματικά
το δέρμα του προσώπου σας.
Με μερικές σταγόνες έχετε
δαυμάσια αποτελέσματα.

Scherk
Face
Lotion

Αποκλειστικοί Αντιπρόσωποι:
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25.739

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ 7^{ης} ΤΕΧΝΗΣ

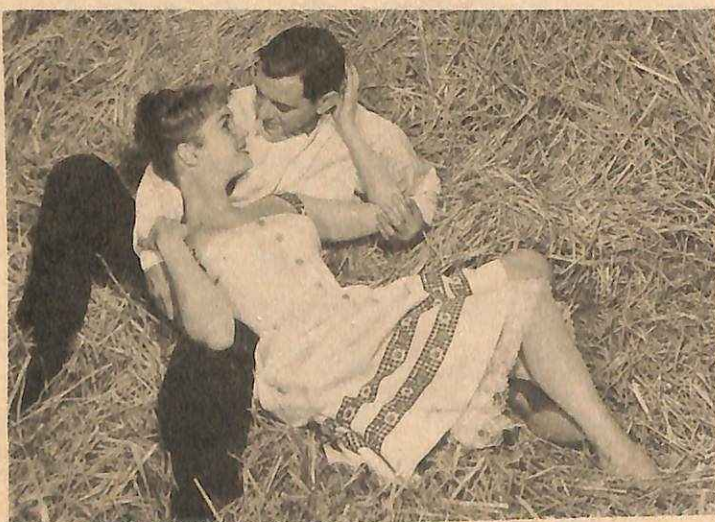
ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ
ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΣΤΙΓΜΑΤΙΣΜΕΝΗ

ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ «ΣΤΙΓΜΑΤΙΣΜΕΝΗ»

Η μεγάλη παραγωγός εταιρία Μέτρο - Γκόλντουν - Μάγερ παρουσιάζει με υπερφάνεια και μεγάλες αξιώσεις το συγκλονιστικό κοινωνικό δράμα «Η Στιγματισμένη». Είναι ένα αμείλικτο «κατηγορώ» κατά της εποχής μας που θα προκαλέσει τις πιο έντονες συγκινήσεις σ' όποιον το δει. Είναι ένα Σινεμασκόπ δραματικό αριστούργημα που ερμηνεύεται από μεγάλους ηθοποιούς. Την περίφημη Τζούλι Λόντον και την πρώην σύζυγο του Μάρλον Μπράντο εξωτική καλλονή Άννα Κάσφι. Τον Τζον Ντρου Μπάρρμωρ και τον διάσημο τραγουδιστή Νάτ Κινγκ Κόουλ. Σ' έκτακτες δε εμφανίσεις θ' ακούσετε την Κάθι Κρόσμπι και την ορχήστρα του Ραίη Άντονι. Μην χάσετε αυτή την ταινία. Θα σας μείνει αξέχαστη και θα σας αφήσει τις καλύτερες εντυπώσεις. Θα προβάλεται από την έρχομένη εβδομάδα στους κινηματογράφους «Ορφέας» και «Ανεσείς».

ΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΑΙ ΝΤΕΜΠΥ ΡΕ-Υ-ΝΟΛΝΤΣ, ΤΟΝΥ ΡΑΝΤΩΛ

ΕΝΑΣ ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

Η Ντέμπυ Ρέυνολντς έχει δίκαια αποκτήσει τον τίτλο «το διαβολοθήλυκο» της θόνης. Στην έγχρωμη Σινεμασκόπ ταινία «Ένας παράξενος επισκέπτης» έχει τέτα ταξινιά και μπριό, κάνει τόσα ξύπνια κόλπα, που καταπλήσσει κι τους που την έχουν απολαύσει κι άλλες φορές.

Είναι μία χαριτωμένη αισθηματική περιπέτεια, ένα ερωτικό παιχνίδισμα γεμάτο δροσιά. Την καρδιά της Ντέμπυ Ρέυνολντς διεκδικούν δύο άνδρες που τους υποδύονται ο Τόνυ Ράντωλ κι ο Πάλ Ντούγκλας. Ο δε σκηνοθέτης Τζώρτζ Μάρσαλ έχει βάλει με υπερφάνεια την υπογραφή του στην ταινία αυτή, όπως και η Μέτρο - Γκόλντουν - Μάγερ την σφραγίδα της. Θα σας χαρίσει δυο αξέχαστες ώρες στους κινηματογράφους «Πάλλας» και «Ράδιο Σίτυ».

(Ανακοίνωσις)

FRIGIDAIRE

η μάρκα που συμβολίζει την
άνωτερότητα από πολλά χρόνια!

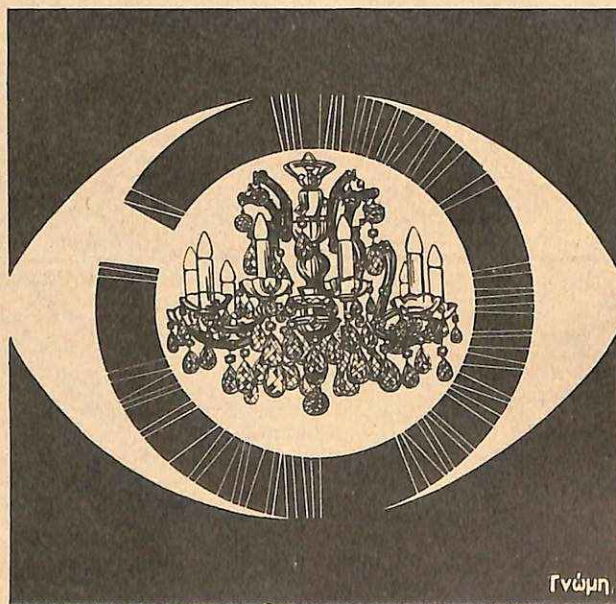

Τα καλύτερα ηλεκτρικά ψυγεία του Κόσμου.
Παρελήφθησαν τα μοντέλλα του 1960.

- Λειτουργούν άνευ μετασχηματιστού.
- Μαγνητική θύρα στεγανή.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ GENERAL MOTORS CORP
ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ - ΚΑΛΤΣΙΚΗΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 23 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 27.855

ΤΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΒΟΗΜΙΑΣ
άκτινοβολούν εις όλον τον κόσμο

Γνώμη

Συνεχώς μοντέρνα και εις τας πέντε ηπειρούς
πολύφωτα από κρύσταλλα Βοημίας.

Με τα κλασσικά των σχεδία, με την λαμπράν καθαρότητα της ύαλομαζας και το τέλειον σκάλισμα (με το χέρι) των κρεμαστών στολιδιών κάνουν κάθε δωμάτιο να ακτινοβολή με την κλασσική ωραιότητα. Κατασκευάζονται εις εκατοντάδες σχεδίων, τύπων και μεγεθών σε κλασσικήν και μοντέρναν κατασκευήν.

Ζητείτε κρύσταλλα Βοημίας
εις όλα τα ειδικά καταστήματα ύαλικών

ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΒΟΗΜΙΑΣ GLASSEXPOR
Μόνον Τσεχοσλοβακίας ΠΡΑΓΑ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ
Επισκεφθήτε τας ειδικάς διτρίνας εκθέσεων.

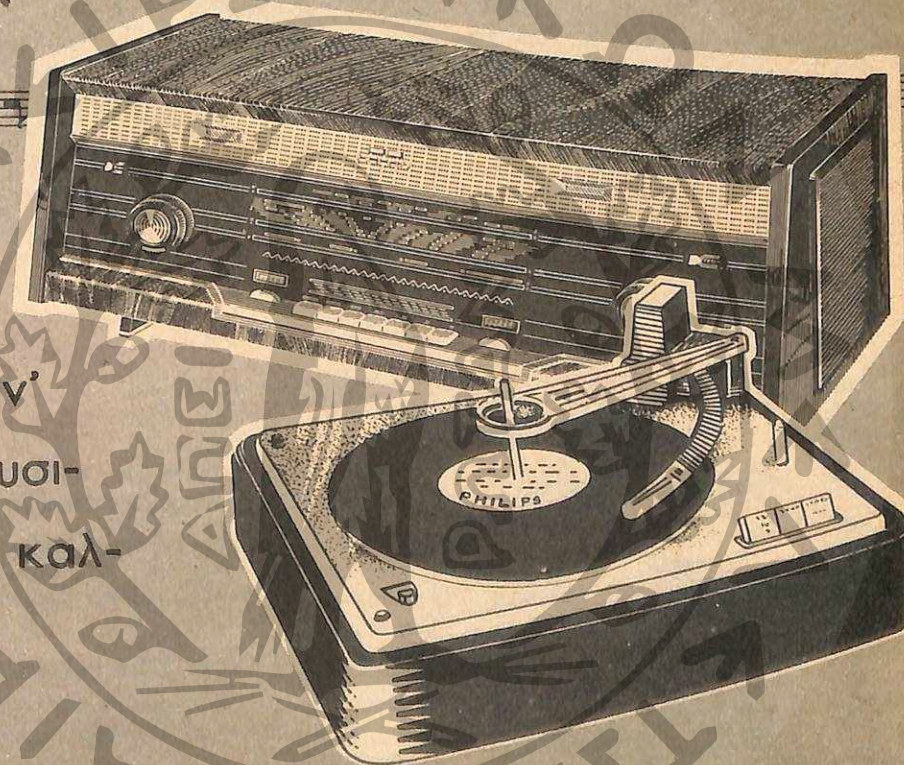

Λατρεύω
τή μουσική
αλλά

... μόνο από πίκ-άπ, δίσκους
και ραδιόφωνα

ΦΙΛΙΠΣ

Φτιάχτηκαν τὸ ἓνα γιὰ τὸ
ἄλλο καὶ μόνο μ' αὐτὸν τὸν
τέλειο συνδυασμὸ μπορεῖτε ν'
ἀπολαύσετε καὶ σεῖς τὴ μουσι-
κὴ τῆς ἀρεσκείας σας στὴν καλ-
λίτερη ἀπόδοσή της.

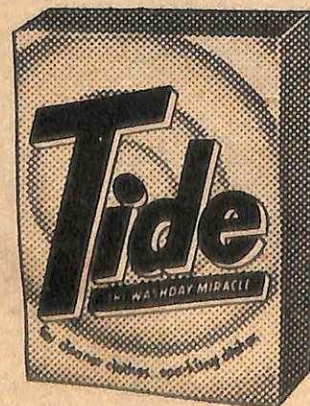
Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΚΟΙΤΑΞΤΕ ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΤΟ Tide ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Χωρίς να τρίβετε, χωρίς να κοπιάζετε σκληρά, έχετε την πιο πεντακάθαρη, μοσχομυρισμένη μπουγάδα.

Τό ξεχωριστό προτέρημα του TIDE είναι ο καταπληκτικός άφρος του σε κρύο ή ζεστό νερό. Βουνό από πλούσιον άφρο, διαλύει τις σκόνες, τα λίπη και κάθε βρωμιά και τα παρασύρει στο ξέβγαλμα.

Αγοράστε σήμερα TIDE για τη μπουγάδα σας. Κάτασπρα ρούχα-Ζωντανεμένα χρώματα και πάντα μαλακά χέρια! Με το TIDE τα ρούχα κρατάνε περισσότερο, γιατί τα πλένει χωρίς φθορά.

Λίγο TIDE σας δίνει πλούσιο και παχύ άφρο

ΤΟ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ξοδρόμιο. Οι τελειοποιήσεις της κουζίνας περιώρισαν την καθημερινή άσκηση της νοικοκυράς — που ένειντο πυρετωδώς για ν' ανάψη τη φουφού της—στο στρίψιμο ενός κουμπού. Μαζύ μ' αυτό, ή ηλεκτρική σκούπα, ή ηλεκτρική παρκετέζα, το μηχάνημα που χτυπάει τα αυγά και τις κρέμες, περιώρισαν στο μηδέν τις ευκαιρίες άσκήσεως του γυναικείου σώματος. Έτσι το μόνο μέρος του σώματος που «γυμνάζεται» είναι τα δυο δάκτυλα του ενός χεριού, όσα χρειάζονται για να κινηθούν τα ηλεκτρικά κουμπιά.

Αλλά εκείνο που μάς οδηγεί σε βέβαιο βιολογικό θάνατο είναι το αυτοκίνητο και μάλιστα το αυτοκίνητο Ι.Χ. Όλοι οι ιδιοκτήται αυτοκινήτων έχουν ξεχάσει να περπατάνε. Κοντά σ' αυτούς και οι φίλοι που συνεπωχούνται στο τροχοφόρο. Έτσι ή έκδρομη, που έδινε την ευκαιρία στον κάτοικο της πολιτείας να κινήσει λίγο τα μουδιασμένα άκρα του, απέκτησε, παρά την μεγάλη ταχύτητα του αυτοκινήτου, επικίνδυνη στατικότητα. Ανοίγετε την πόρτα του σπιτιού σας, μπαίνετε στο αυτοκίνητό σας ή στο αυτοκίνητο του φίλου σας ή στο αυτοκίνητο του φίλου του φίλου σας και πάτε έξω. Ανοίγετε την πόρτα, κάνετε δυο δήματα, κάθεστε στην πολυθρόνα του ξεροχικού κέντρου. Το βράδυ σηκώνεστε, κάνετε δυο δήματα, μπαίνετε στο αυτοκίνητο, φθάνετε στο σπίτι σας, ανοίγετε την πόρτα και πέφτετε στο κρεβάτι σας... Πού είναι οι έκδρομες, οι πεζοπορίες, οι αναβάσεις, οι έκδρομοι σάκκοι στην πλάτη, του εγγύτατου χθές;

Τα πόδια έγιναν οδές και οι σάκκοι επόρτ-μαγκάζ του αυτοκινήτου. Έχετε δη κάτοχο Ι.Χ. που έχει άκνηστήσει το αυτοκίνητό του λόγω βλάβης στο γκαράζ για λίγες ημέρες; Είναι να τον λυπάσθε. Έχει ξεχάσει να περπατά.

Τό υπουργείο Προνοίας θα έπρεπε να προτείνει την ψήφισή νόμου που να καθιστά υποχρεωτικό τό περπάτημα για να σωθή ή φυλή μας. Και οι παπουτσιήδες. Θ. Ι. Γ.

Απαντήσεις

• Κον Θ. Κόρτεν, φοιτητή: Η ίδια απάντηση ισχύει και για σας.

• Κον Nicolas George, Ras — Ghareb: Η διεύθυνση της Άλλης Βουλγαρίας είναι: Όδός Κωνσταντίνου Παλαιολόγου αριθ. 58. Αθήναι.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΧΩΡΙΑΤΟΠΟΥΛΑ
στο Γρίκκερι, δέχεται στην αυλή της τον Μάη. Μια εποχή αλλάζει — ένας καινούργιος τόνος στο φως, στα χρώματα στις καρδιές. Η φωτογραφία του εξωφύλλου είναι του κ. Άντ. Οικονομίδη.

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 236 29.4.1960

ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥΣ, σάν καλοί χριστιανοί, δέν παραμέλησαν ό πρωθυπουργός και ή κ. Καραμανλή κατά την όλιγοήμερη παραμονή τους στη Ρόδο. Παρηκολούθησαν τακτικά τις ακολουθίες της Μεγάλης Έβδομάδος και τό βράδυ της Αναστάσεως, με τις λαμπάδες τους αναμμένες, άκουσαν τό «Χριστός Άνέστη», με όλο τό έκκλησίασμα.

ΤΑΜΑ ΠΑΛΙΟ της κ. Άμαλίας Καραμανλή ήταν νά προσκυνήση την θαυματουργή, καθώς λένε, εικόνα της Παναγίας της Κρεμαστής (ένα χωριουδάκι 22 χιλιόμετρα έξω από τη Ρόδο). Η σύζυγος του Έλληνας πρωθυπουργού άσπάζεται τό θαυματουργό εικόνισμα.

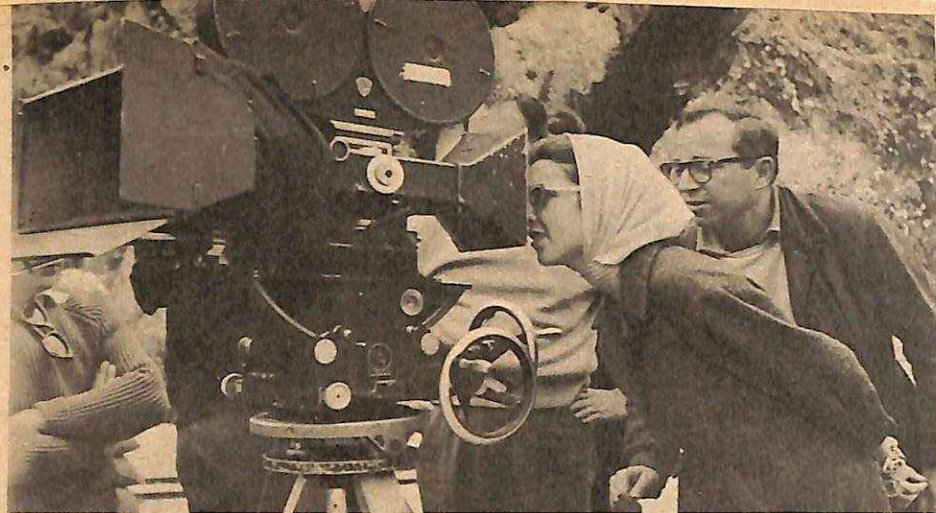

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΣΤΗ ΡΟΔΟ

Ν' ΑΦΗΣΗ τα δυο κερία —τό δικό της και το σύζυγού της— νά καούν ως τό τέλος ζητάει ή κ. Καραμανλή από την αγαθή έκκλησία της Παναγίας της Κρεμαστής. Τό τάμα έκπληρώθηκε.

ΣΤΗ ΣΚΑΛΑ ενός «γερμανικού» αντιαεροπορικού πυροβολείου —στημένου σκηνικού από χαρτόνι— ο κ. Φόρμαν (δεξιά), παραγωγός της ταινίας «Τὰ κανόνια του Ναβαρόνε», γνωρίζει την κ. Αμαλία Καραμανλή με τους αξιωματικούς του —τόν Γκρέγκορ Πέκ και τόν Νταϊντ Νίβεν.

ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΣ ΟΠΕΡΑΤΕΡ; Για λίγο, ή κ. Καραμανλή παρακολουθεί μ' ενδιαφέρον τις τοποθεσίες του «Ναβαρόνε» μέσα από τους φακούς μιάς τεράστιας μηχανής λήψεως σινεμασκόπ. Ο κ. Φόρμαν την έμυσε στα τελευταία μυστικά της 7ης Τέχνης.

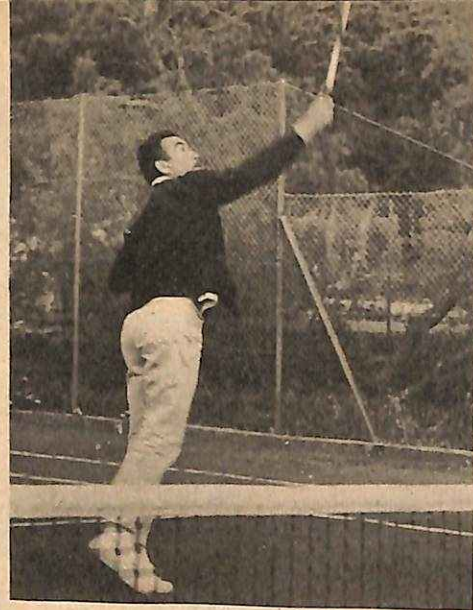
ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ τραπέζι στὸν κήπο τῆς βίλλας τοῦ κ. Σολούνια. Ἀριστερά ἀπὸ τὸν κ. Καραμανλή, ὁ παραγωγὸς κ. Φόρμαν καὶ ἡ Ἑλληνίδα πρωταγωνίστρια τῆς ταινίας Εἰρήνη Παπᾶ, πού τραγουδάει, συνοδευόμενη ἀπὸ τὸν νεαρό «στᾶρ» Τζαίμης Ντάρεν, ἐνῶ ἡ γυναίκα του (δεξιά ἀπὸ τὸν κ. Καραμανλή) κρατᾷ τὸν ρυθμὸ μὲ τὰ δάκτυλα. Ὁ ταχὺς ρυθμὸς τοῦ γυρίσματος τῆς ταινίας ἐπιβάλλει νὰ εἶναι ἀξύριστος ὁ Ντάρεν καὶ στὶς κοσμικὲς ἐμφανίσεις

Τραγουδάκι, στὸ Πασχαλινὸ τραπέζι

Ἡ ΣΥΖΥΓΟΣ τοῦ Ἑλληνος πρωθυπουργοῦ μὲ ἕνα συμπαθέστατο ἀξιωματικὸ τῶν «Ἑς-Ἑς». Δηλαδή, μὲ τὸν Νταϊντ Νίβεν, πού ἡ διαδόγη στολὴ δὲν ἐπηρεάζει καθόλου τὸ χαρακτηριστικὸ τοῦ χαμόγελου.

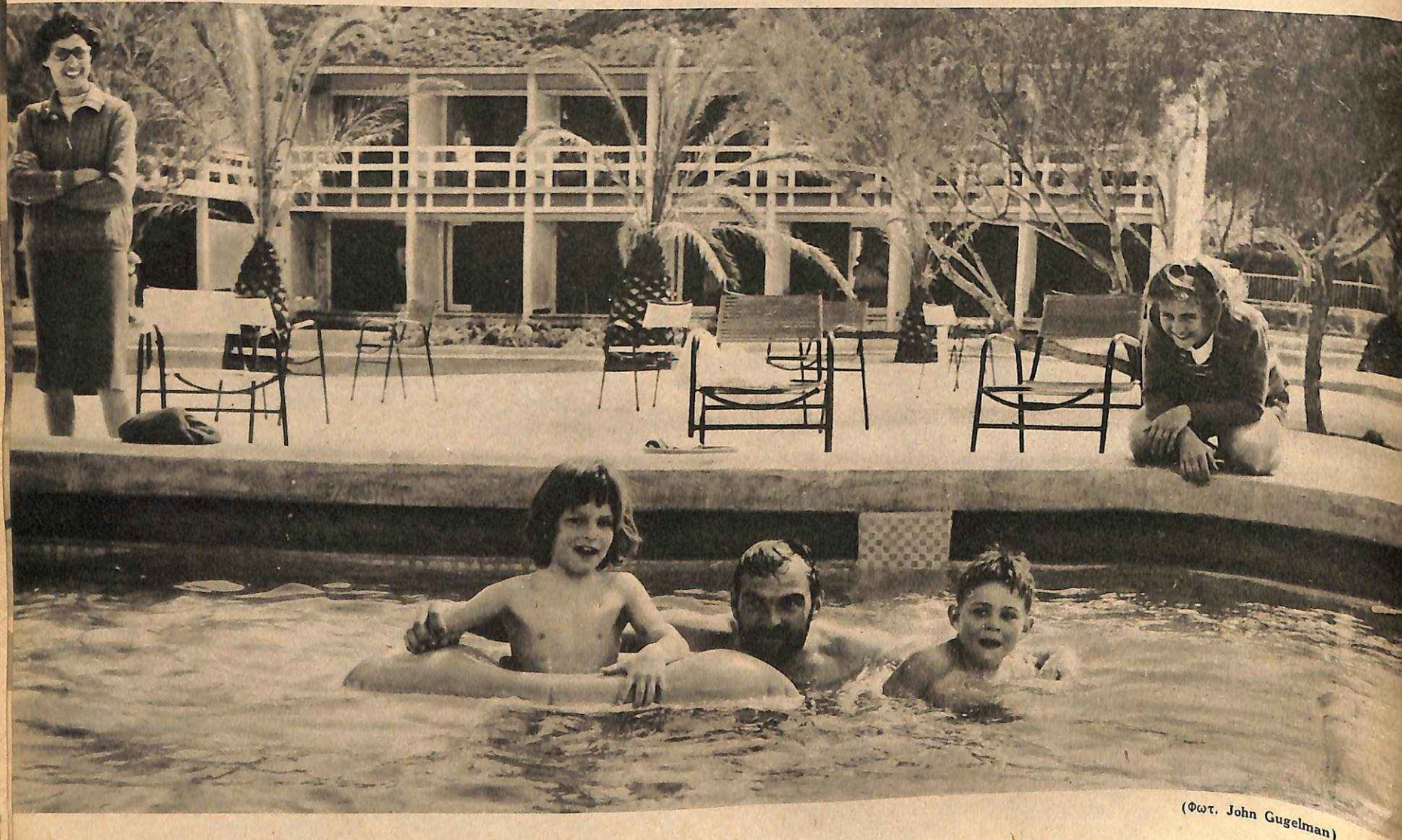

ΔΕΙΝΟΣ ΠΑΙΚΤΗΣ ΤΕΝΝΙΣ Ο ΚΟΥΗΝ
(Φωτ. John Gugelman)

ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ ΠΕΚ ΑΓΑΠΑ ΤΟ ΚΑΛΟ ΒΙΒΛΙΟ
(Φωτ. John Gugelman)

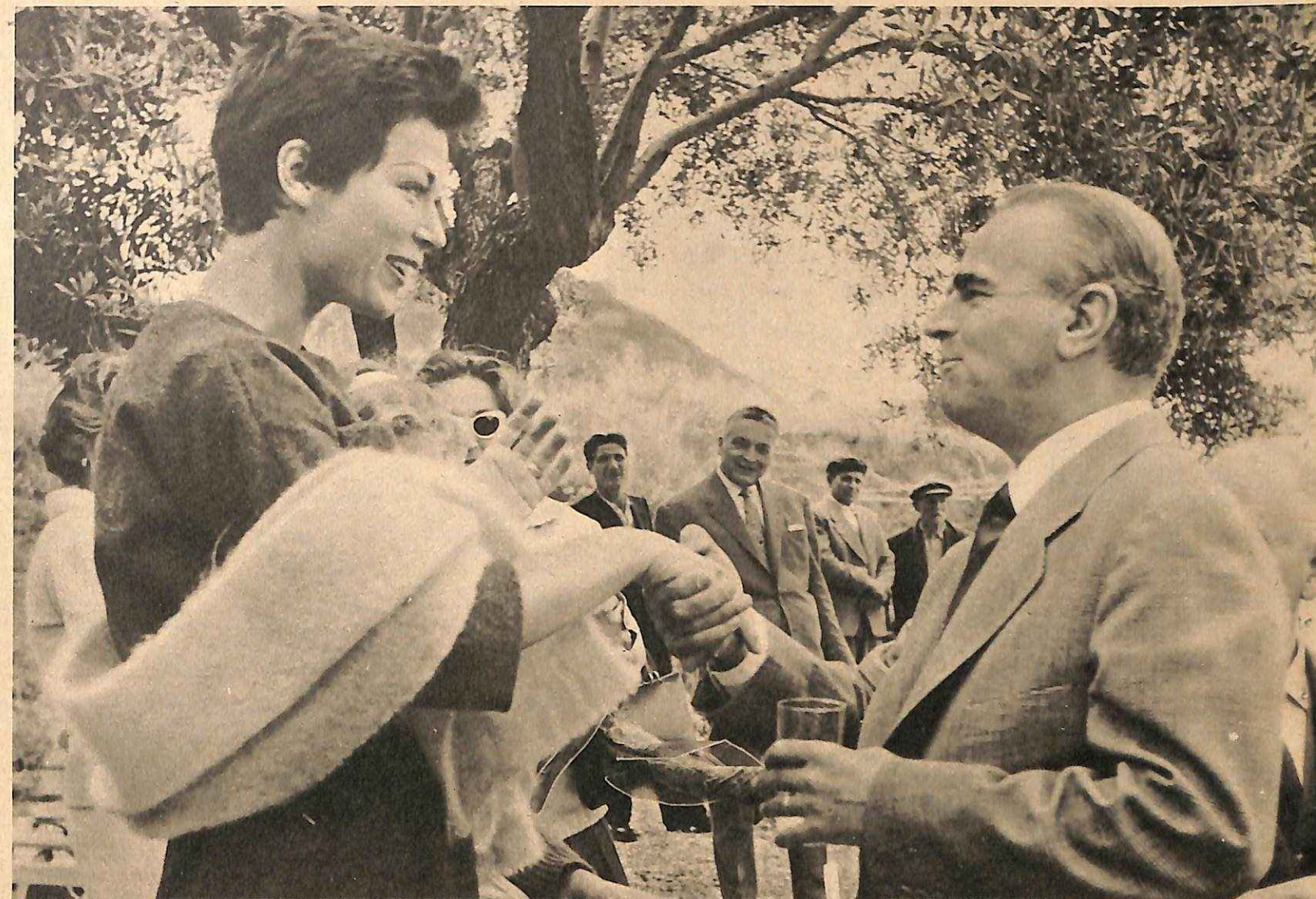
Ο ΚΑΙΡΟΣ θαυμάσιος. Κ' έτσι, αν και η άνοιξη δεν είναι ακόμη προχωρημένη, ο Στάνλεϋ Μπέηκερ μπορεί, τις ελεύθερες ώρες του, να χαρή ένα μπάνιο, μαζί με τα παιδιά του, στην πισίνα του «Μιραμάρε».

(Φωτ. John Gugelman)

Το άρνι στην σούβλα είναι μιὰ πρόκληση

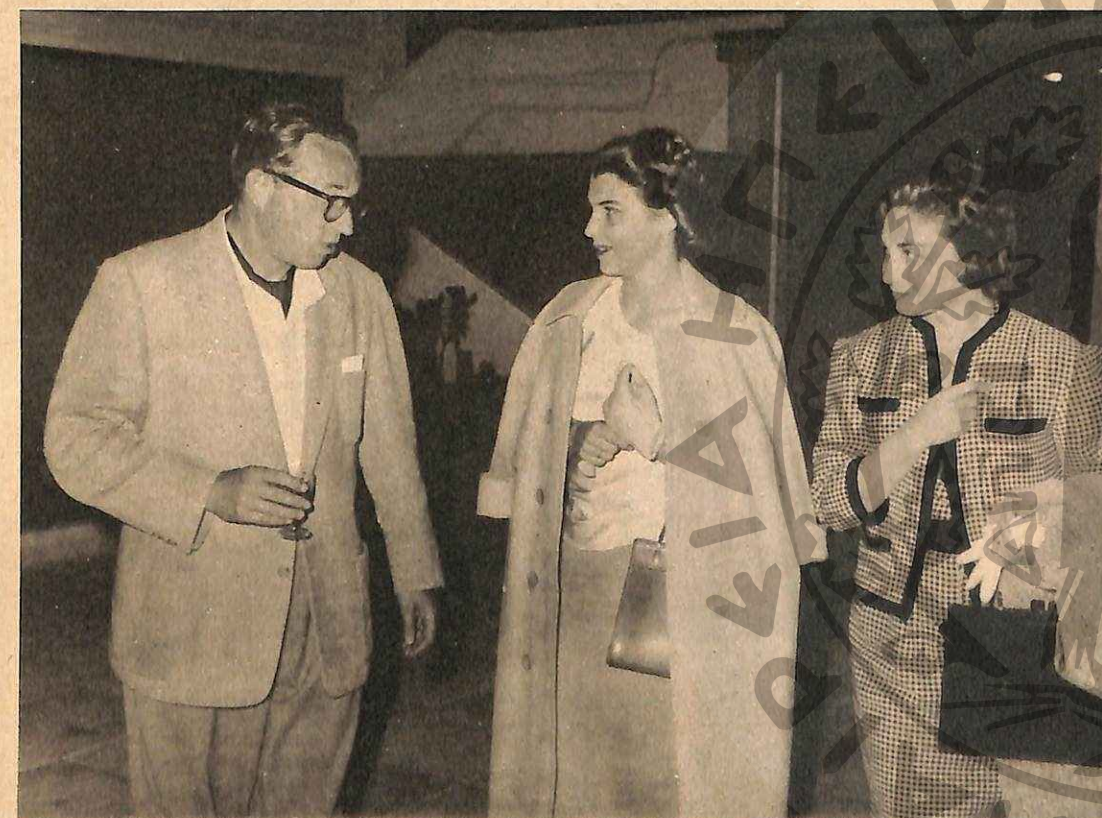
ΠΑΣΧΑ Έλλήνων Πάσχα! 'Ο Στάνλεϋ Μπέηκερ, με κάποια ανησυχία στην αρχή, υπέβαλε την ι-διότυπη αγγλική γεύση του στη δοκιμασία του πατροπαράδοτου όβελια. Μετά ένθουσιάστηκε...

↑ ΑΞΙΖΕΙ τὰ συγχαρητήρια ή Τζία Σκάλα. Μόλις πρίν λίγα χρόνια ήταν ακόμη μιὰ άσημη «στάρ-λετ», πού με άγωνία γύριζε την πρώτη δοκιμα-στική της ταινία στο Χόλλυγουντ («Ε! κ ό ν ε ς», τεύχος 92). Σήμερα, όμως, είναι ένα άπό τὰ πιό έλπιδοφόρα καινούργια όνόματα της όθόνης.

φωτορεπορτάζ
του πρακτορείου
«Επίκαιρα»
για τις ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΚΕΙ ΨΗΛΑ ΣΤΟΝ ΥΜΗΤΤΟ! σαν να δείχνει
ο διοικητής της Έθνικής Τραπέζης κ. Δ. Χέλμης
στην έκλεκτή νέα τραγουδίστρια Νανά Μούσχου-
ρη, πού τραγουδάει την τόσο γνωστή έπιτυχία
της στο πασχαλινό τραπέζι του κ. Σολούνια.

↑ Η ΚΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ και ή σύζυγος του ύπουργού τών Έσω-
τερικών κ. Μακρή άκούει με ζωηρό ένδιαφέρον τὰ σχέδια του
κ. Φόρμαν, του παραγωγού πού έχει στο ένεργητικό του ται-
νίες όπως ή πολυβραβευμένη «Γέφυρα του ποταμού Κδάι».

"MELPO" - 1960

Ο ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝ "MELPO"

Είναι ο μόνος που κατέκτησε το
Έλληνικόν Κοινόν

ΣΑΣ ΠΑΡΕΧΕΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ 100%

Ο ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝ «MELPO»

ΕΙΝΑΙ Η ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ

- Κατασκευάζεται δι' όλα τα ρεύματα
- Είς τρείς διαφορετικούς τύπους
- Ταχεία εξυπηρέτησις νοικοκυράς
- Όφελος εις χρόνον και χρήμα

Ο ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝ «MELPO»

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΑΥΤΟΜΑΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝΩΝ

Ι. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ & Σ'Α Ο.Ε.

ΕΚΘΕΣΙΣ: ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΥ 28. ΤΗΛΕΦ. 475-348

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΥ 27. ΤΗΛΕΦ. 471-950

ΕΡΓΟΣΤΑΣ.: ΜΕΘΩΝΗΣ 31. ΤΗΛΕΦ. 470-882

ΠΕΙΡΑΙΑ

...που μάς έστειλαν

«Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΟΥ Ο ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ». Μυθιστόρημα 'Αγγέλου Βλάχου, Βιβλιοπωλείον της 'Εστίας».

Εικοστό τέταρτο στη σειρά των τυποποιημένων τόμων Νεοελληνική Λογοτεχνία, το βιβλιοπωλείο της 'Εστίας κυκλοφόρησε, σε δεύτερη έκδοση, το βιβλίο (σελ. 444) του κ. Α.Β., που στα 1955 είχε τιμηθεί με το βραβείο Ούράνη. Δείγμα από την πρώτη παράγραφο του Α' κεφαλ.: «Σιλύκος τ' όνομά μου. Ό πατέρας μου 'Υφίαν και ή μητέρα μου 'Υπερείνα. Άλλοτε δημότης Κνίδου. 'Επομένως, δόκληρο τ' όνομά μου: Σιλύκος ό 'Υφίανος, Κνίδιος. 'Ισως υπερβολικό ν' αυτοπαρουσιάζωμαι έτσι, εγώ, ό άνάπηρος άπελεύθερος, που πέρασα τα καλύτερα χρόνια της ζωής μου στο σπίτι του Περικλή του Ξανθίππου κάνοντας τα πιό παράξενα θελήματα και τρέχοντας όληνώρα για να ικανοποιήσω τις κακογνωμίες του κυρίου μου 'Αλκιβιάδη. Άλλά, στο κάτω κάτω, δεν ύπηρετούσα κανέναν τυχαιο κ' ή θέση μου δεν ήταν κακή. Άν εξαιρέσης, σαν ήμουνα νέος, μερικούς ραβδισμούς και μερικές νηστείες, ή ζωή μου ήταν εύχρηστη και θα τη ζήλευαν πολλοί θήτες, μα την Άπατούρια Άθηνά!».

«ΜΙΚΡΕΣ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ». Τάκη Κουφοπούλου. Άθήνα 1959.

'Επτά διηγήματα περιλαμβάνει ό τόμος (72 σελ.) του κ. Τ.Κ. Δύο χαρακτηριστικά δείγματα: «Άρπαξα την πανοπλία μου και διέταξα να μου τη γυαλίσουν. Φόρεσα τα ψηλά μου τακούνια, το πιό μεγάλο καπέλλο, είπα τον όρκο μου μία φορά φωναχτά και δγήκα στην πλατεία. Έκει έρριξα μερικές χαμένες ματιές και διάλεξα την πιό καλή φωτογραφία. Μαζί μ' αυτήν κοιμήθηκα άρκετές μέρες. Είχα πιά αισθανθή την πιό μεγάλη ανακούλυση. Το άντηχείο. Και την πατηρέυτηκα. Άλλωστε — για να είμαστε συνεπείς — ήμουνα και σε ήλικία γάμου. 'Η γυναίκα μου ήταν ένα κομμάτι νωπό χόμα. Μιά φούχτα άπ' αυτό έφτανε για να ραντίσει μερικούς κόσμους και μερικούς θεούς και να τους συνεφέρει. 'Ηταν άκόμη ένα πλάσμα άπληροφόρητο. Δεν είχε άκούσει ούτε είχε μάθει τίποτα. Το μόνο που ήξερε ήταν να φτιάχνει όμορφες πιθανότητες. Πολλές φορές έτυχε να τη ρωτήσω για τούτο. Τότε άνοιγε και μουδειχνε την κοιλιά της. Και θυμόμουν άμέσως πώς είχαν τα πράγματα στην άρχή». (Θητεία). «Μόλις με είδαν, ό πρώτος άποκαλύφθηκε, οι άλλοι ζήλευσαν κι' έκαναν το ίδιο, και όλοι μαζί φώναξαν τρείς φορές «ζήτω». Πριν προφτάσω να δικαιολογηθώ, ό Σύλλογος Παλαιών Πολεμιστών άρχισε να διαβάξή ένα χαρτί, ενώ οι άλλοι, με τα χέρια έτοιμα, περίμεναν τα σημεία της στίξεως για να χειροκροτήσουν».

«ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΚΑΙ Η ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ άγωγή του». Άρ. Α. Άσπιώτη. Άθήνα 1960.

Στις 82 σελίδες της νέας του μελέτης, ό ψυχίατρος κ. Α.Α.Α. εξετάζει το πρόβλημα της μορφώσεως της νέας σύμφων με τις τελευταίες άποψεις της ψυχολογίας και της παιδαγωγικής. Άπό τα περιεχόμενα: 'Η έννοια της μορφώσεως — Μόρ-

φως και ψυχική καλλιέργεια — Αι σημερινάί άνάγκαι της μορφώσεως του κοριτσιού — Μόρφωσις και άγωγή της νέας γυναίκας — Τάλαντα και καρποφορία — Ειδική γυναικεία μόρφωσις και πρακτικάί άνάγκαι — 'Η μόρφωσις της νέας και αι πνευματικάί άξείαι — 'Η μόρφωσις και το έπάγγελμα της γυναικός — 'Η μόρφωσις και ή έπιτυχία εις την ζωήν — 'Η προετοιμασία του έργου της γυναικείας μορφώσεως — Γενική και ειδική μόρφωσις — Κρίσιμα έρωτήματα και άπαντήσεις — Όλοκλήρωσις της προσωπικότητος της έφηβου.

«Ο ΑΙΩΝ», ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ Πολιτικής, Οικονομικής και Κοινωνικής Έρεύνης, Άθήνα, Άρθ. 13. Σημειώνουμε άπό τα περιεχόμενα: Κ.Γ. Ζαφειροπούλου, «'Η όργάνωσις της φορολογίας». Τ. Πηλείδη, «Αι παράλληλοι περιοδεΐαι». David Floyd, «Τό δίδαγμα της Τσεχοσλοβακίας». Ε.Π. Φωτειάδη, «Τό πνεύμα των 'Ιωαννίνων». 'Επίσης άπό το τεύχος αυτό εγκαινιάζεται, με τον τίτλο «Ό κόσμος της Τέχνης», σελίδα του Ε. Δικίτη.

«ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ», ΜΗΝΙΑΙΩΝ περιοδικόν της Α.Ε. «Πειραική Πατραϊκή» Βιομηχανίας Βάμβακος. Άριθ. 58.

Σημειώνουμε το διήγημα του Φ. Κόντογλου «Ό άγιασμένος ληστής» και την παρουσίαση του έλεκτου σύγγραφως - ζωγράφου άπό τον Ρ.Α.

«ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ». ΜΗΝΙΑΙΑ 'Επιθεώρησις των οικονομικών έξελίξεων. Άθήνα, άριθ. 13.

Με ποικίλα άρθρα, σημειώματα, έπιστολές (Στ. Στεφανοπούλου, Β. Άμαλά, Γ. Στεργίου, Χρ. Ψάλλη, Π. Φράγγου και Γ. Φαπούρου) και σχόλια για ζωτικά προβλήματα της οικονομίας μας.

«Η ΝΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ». ΜΗΝΙΑΙΑ Οικονομική και Κοινωνική 'Επιθεώρηση. Άθήνα, Τεύχ. 159.

Σημειώνουμε άπό τα περιεχόμενα: Γ. Μαύρου, «Αι άπόψεις της Νέας Πολιτ. Κινήσεως επί της οικονομικής και έξωτερικής πολιτικής». Άγγ. Άγγελουπούλου, «Αι δύο βασικά προϋποθέσεις δια την έκβιομηχανισμόν». Κ. Χατζηαργύρη, «'Η οικονομική ανάπτυξη της 'Ινδίας και ό ανταγωνισμός των δύο κόσμων». Β. Βαρίκα, «'Η Πνευματική Ζωή».

«ΠΕΙΡΑΪΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ» ΓΙΑΝΝΗ Ε. Χατζημανώλη, ανάπτυτο άπό την έτησία έκδοση «Πειραιάς 1960».

«'Η πολιτεία μας είχε το εύτύχημα, σ' άλάκερη τη διαδρομή της νεώτερης Ιστορίας της, να θρεθούνη, σε κάθε τομέα της πολιτικής, της κοινωνικής και της πνευματικής της ζωής, οι άνθρωποι εκείνοι που στάθηκαν έμπνευσμένοι και ύπερθυνοι όδηγοί και που πρωτοστατήσαν στη δημιουργική προσπάθεια για την άνοδο και την προκοπή της». Υράφει στην εισαγωγή του 18ετίου φυλλαδίου του ό κ. Γ.Ε.Χ. Και δίνει τα πορτραίτα των 'Ηλία Χριστοφίδη, Πέτρου Όμπριδη, 'Ιάκωβου Δραγάτη, Άλεξάνδρου Μελετοπούλου και Ζήση Άγραφιώτη. ■■■

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ
ΕΔΩ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΙΑ
ΕΝΑ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΟ
ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΓΚΛΗΜΑ
— ΧΩΡΙΣ ΕΥΤΥΧΩΣ ΘΥΜΑ —
ΑΝΕΣΤΑΤΩΣΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΣΥΝΕΤΑΡΑΞΕ ΤΗ ΓΑΛΛΙΑ. ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ ΠΟΛΙΟΡΚΕΙ ΝΥΧΤΑ - ΜΕΡΑ ΤΗΝ ΟΙΚΙΑ ΠΕΖΩ

ΣΦΙΓΟΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΤΟΝ ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΟ ΘΗΣΑΥΡΟ ΤΟΥ, ΤΟΝ ΜΙΚΡΟ ΕΡΙΚ, Ο Κ. ΡΟΛΑΝ ΠΕΖΩ ΤΟΝ ΕΠΑΝΑΦΕΡΕΙ ΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ

ΕΡΙΚ ΠΕΖΩ. Ένα γελαστό, συμπαθητικό προσωπάκι, που έγινε αγαπητό στις μητέρες όλου του κόσμου.

ΑΝ ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΕ ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΟΤΑΝ;

ΟΛΗ Η ΓΑΛΛΙΑ ΣΥΖΗΤΕΙ ΑΚΟΜΗ ΤΗ ΣΥΝΤΑΡΑΚΤΙΚΗ ΑΠΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΕΖΩ

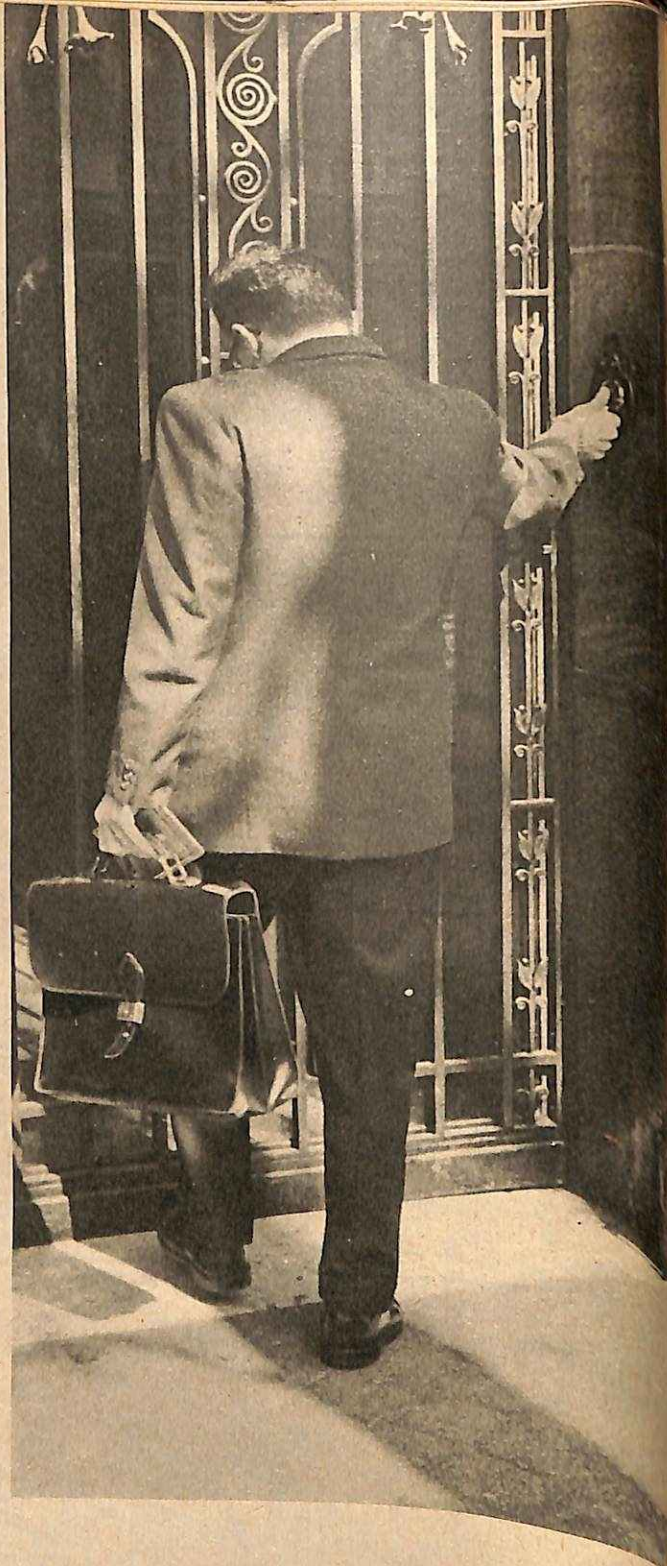

ΤΡΑΓΙΚΕΣ ώρες αγωνίας πέρασε ο κ. Ρολάν Πεζώ. Αύτες οι δύο φωτογραφίες, που πάρθηκαν σε διάστημα λίγων λεπτών, αποτελούν, κατά κάποιο τρόπο, την εικονογράφηση του μαρτυρίου του. Το πρωί, ο κ. Πεζώ απέφασε να πάει στο γραφείο του, «όπως πάντα» (δεξιά). Αδύνατο όμως. Λίγο αργότερα ξαναγυρίζει στο σπίτι του (άκρο δεξιά).

ΚΑΠΩΣ ΕΤΣΙ είναι ο άπαγωγέας. Αυτό είναι το πορτραίτο του, που ζωγράρισαν οι ειδικοί της αστυνομίας, σύμφωνα με τις συγκεκριμένες περιγραφές εκείνων που ανέληφθησαν τον μικρό απ' το πάρκο του Σαιν-Κλου. Το πορτραίτο, που κυκλοφόρησε ευρύτατα σ' όλη τη Γαλλία, συνοδεύεται από τα έξι περίπου στοιχεία: «Ατομο μάλλον συμπαθητικό, ύψους 1,72 μ., ηλικίας 30 ετών, λεπτή μέση, ξανθά μαλλιά, με πράσινο πουλόβερ και γκριζο παντελόνι».

(Φωτ. Dalmat)

ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ της άπαγωγής. Η συνοδός και ο σωφөр του σπιτιού (άνω) δείχνουν στους αστυνομικούς τις θέσεις που θα πρέπει να είχαν τα δυο αδέλφια την ώρα της άπαγωγής του "Ερικ". Ένας αστυνομικός (κάτω) ακολουθεί το δρόμολόγιο που πιθανώς ακολούθησε ο άπαγωγέας.

Ζωηρότατη συγκίνηση προκάλεσε σ' όλο τον κόσμο η άπαγωγή και κατόπιν η ανεύρεση του μικρού "Ερικ Πεζώ, ηλικίας 4½ μόλις ετών, γιου του Γάλλου μεγαλοβιομηχάνου Ρολάν Πεζώ. Η άπαγωγή μικρών παιδιών πλουσιών είναι γενεϊών για την απόσπαση λύτρων είναι μία μέθοδος εκδίστασης πολύ σπάνια στην Ευρώπη. Έν τούτοις, παρά την έλλειψη σχετικής «πείρας», οι κακοποιοί κατέστρωσαν με μεγάλη επιμέλεια και «στρατηγικότητα» το σχέδιό τους και πέτυχαν το σκοπό τους.

Η άπαγωγή του μικρού "Ερικ έγινε το απόγευμα της 12ης 'Απριλίου στο πάρκο του Σαιν-Κλου, του Παρισιού. Το ίδιο θράδυ κάποιος άγνωστος τηλεφώνησε στον πατέρα του μικρού και του ανήγγειλε ότι ο "Ερικ ήταν πολύ καλά και ζήτησε λύτρα για την απελευθέρωσή του. Ο κ. Πεζώ δεν απέκλυσε το ποσό που του ζήτησαν οι άπαγωγείς, αλλά, σύμφωνα με ανεπιβεβαιωτές πληροφορίες, τα λύτρα του μικρού ώρισθησαν σε 500.000 νέα φράγκα (περίπου τρία εκατομμύρια δραχμές). Ταυτόχρονα ο άγνωστος που τηλεφώνησε στον κ. Πεζώ του ώρισε και τον τρόπο και το χρόνο της πληρωμής των λύτρων και

υπεσχέθη ότι ο μικρός "Ερικ θα αφήνεται ελεύθερος το ίδιο εκείνο θράδυ.

Όπως ήταν επόμενο, η άπαγωγή αυτή, που τάρσε και συγκίνησε τη γαλλική και τη διεθνή κοινή γνώμη, προκάλεσε μεγάλη αναταραχή και αληθινό συναγερμό της γαλλικής αστυνομίας. Αληθινά «πολεμικά συμβούλια» συνεκροτήθησαν άμέσως στο υπουργείο Έσωτερικών και στη Διεύθυνση της Αστυνομίας, όμως η αστυνομία δεν μπορούσε να ενεργήσει άμέσως, γιατί οι πληροφορίες που είχε ήταν πολύ λίγες, ενώ ταυτόχρονα ο κ. Πεζώ δεν δεχόταν με κανένα τρόπο να την βοηθήσει, γιατί φοβόταν για τη ζωή του παιδιού του. Και πραγματικά, ο κ. Πεζώ είχε λόγους να ανησυχά πολύ για την τύχη του μικρού "Ερικ. Σ' ένα σημείο του πάρκου του Σαιν Κλου οι άπαγωγείς είχαν αφήσει ένα γράμμα, με το οποίο «συνιστούσαν» στους γονείς του να μη ειδοποιήσουν ούτε την αστυνομία, ούτε τις εφημερίδες. Το ζεύγος Πεζώ είχε συνεπώς λόγους να φοβάται την επέμβαση της αστυνομίας.

Παρ' ότι οι άπαγωγείς του μικρού "Ερικ ήταν άγνωστοι, υπήρχαν ένδειξεις ότι ήταν άνθρωποι που γνώριζαν

την οικογένεια Πεζώ. "Όσοι ανέληφθησαν, άριστοι θέσαιο, τη σκηνή της άπαγωγής, λένε ότι ο άπαγωγέας θα γνώριζε καλά τον μικρό "Ερικ, αφού μόλις προχώρησε κατ' εύθειαν προς τον μικρό, ο οποίος φαίνεται ότι τον γνώριζε επίσης. Είναι δύσκολο, βέβαια, να εξηγηθεί πώς ένα μικρό παιδί θα ακολουθούσε άδιαμαρτύρητα έναν άγνωστο, θάρρα ότι η άπαγωγή είχε προετοιμασθεί με κάθε φροντίδα, προσοχή και επιμέλεια και γι' αυτό ακριβώς το ζεύγος Πεζώ είχε κάθε λόγο να φοβάται την κατοδίωξη των άπαγωγέων από την αστυνομία, που μπορούσε να έχει άγνωστες συνέπειες για τον μικρό "Ερικ.

Ετσι οι συνειδησεις και οι ενέργειες λήφθηκαν προσωπικές από τον πατέρα του. Πραγματικά, ο κ. Ρολάν Πεζώ πήγε στο ραντεβού που του είχε ώρισει ο άγνωστος, που τηλεφώνησε, και τον πλήρωσε τα λύτρα. Δεν είναι γνωστό αν κατέβλεπε ολόκληρο το ποσό που του ζήτησαν αρχικά οι άπαγωγείς ή αν οι τελευταίοι αυτοί δέχτηκαν να του κά- λουν κάποιο «σκότο». Ο κ. Πεζώ πή-

γε στο ραντεβού του, το οποίο είχε ώρισθή σε κάποιο δρόμο που δεν απέκάλυψε, αποφασισμένος να δώσει τα χρήματα, χωρίς να παραλάβει συγχρόνως τον μικρό "Ερικ. Ο άγνωστος τον είχε προειδοποιήσει ότι ο μικρός θα απελευθερωνόταν το ίδιο θράδυ και φυσικά υπήρχε ο κίνδυνος οι άπαγωγείς, μετά την είσπραξη των λύτρων, να μη απελευθερώσουν τον μικρό και να συνεχίσουν τον εκδίστά τους. "Όμως ο κ. Πεζώ, παρ' ότι γνώριζε τον κίνδυνο αυτόν, δεν μπορούσε να κάνει διαφορετικά. Πλήρως τα λύτρα, τα οποία μετέφερε σε μία θάλιτσα, στον άγνωστο που του είπε: «Το παιδί θα σας επιστραφή άποψε. Θα σας ειδοποιήσουμε τηλεφωνικώς κατά τα μεσάνυχτα και θα σας πούμε που ακριβώς θα βρήτε τον "Ερικ».

Η οικογένεια Πεζώ πέρασε ώρες δραματικής αγωνίας. "Όμως οι άπαγωγείς κράτησαν το λόγο τους. Την ώρισμένη ώρα ο άγνωστος τηλεφώνησε και πάλι και είπε που ακριβώς θα άφηναν τον μικρό "Ερικ. Έπειδή όμως φοβήθηκαν επέμβαση της αστυνομίας, δεν τον άφησαν ακριβώς στο μέρος που είχαν ώρισει. Τον άφησαν λίγο μακρύτερα. Το

παιδάκι βρέθηκε μόνο του, μεσάνυχτα, στο πεζοδρόμιο μίας παρισινής λεωφόρου. Ένας διαδότης ανέληφθη τον μικρό "Ερικ, που έκλαιγε συνεχώς. Τον πήρε από το χέρι και τον ώδηγησε σε ένα γειτονικό καφενείο. Εκεί ανενώρρι- σαν τον μικρό και ειδοποίησαν την αστυνομία. Σε λίγα λεπτά κατέφθασαν πολλοί αστυνομικοί, που παρέλασαν τον μικρό και τον ώδηγησαν στο αστυνομικό τμήμα της περιφέρειας, όπου κατέφθασε ο πατέρας του, που είχε έν τω μεταξύ ειδοποιηθεί τηλεφωνικώς, και τον παρέλαβε.

Ο μικρός "Ερικ, γεμάτος χαρά και συγκίνηση, ύστερα από μία τρομακτική περιπέτεια, που δεν μπορούσε να την καταλάβει, ρίχτηκε στην άγκαλιά του πατέρα του που, γεμάτος αγωνία και συγκίνηση, τον πήρε και τον φιλούσε. Ήταν κάτι σαν ανάσταση. Κρατώντας πάντα σφιχτά στην άγκαλιά του τον μικρό, ο κ. Πεζώ μπήκε στο αυτοκίνητό του και τον μετέφερε στο σπίτι του, όπου του έγινε μία συγκινητική ύποδοξη όχι μόνο από την οικογένειά του. Κά- σμος πολός, συγκεντρωμένος έξω από το μεγάλο των Πεζώ, χειροκροτούσε, ζητωκραύγαζε και εξέδηλανε με κάθε τρό-

Το πρωί, το άσπρουμε, το βράδυ

πάντοτε κομψή
μέ ποπλίνα
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Ποπλίνες

SANFORIZED

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

μονόφαρδες και διπλόφαρδες

- Δεν μπαίνουν στο πλύσιμο.
- Δεν κόβουν τα χρώματά τους.
- Δεν τσαλακώνουν.

Μονόχρωμες - Ριγέ - Φανταζί.

Για φορέματα - μπλουζες - φούστες - παντελόνια - σόρτς.

Εξαιρετικής αντοχής.

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Με ό,τι θάζει ο νους σε βαμβακερά ύφασματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουσυρεύει!

Αυτό το σήμα εγγυάται
ότι αγοράζετε γνήσιον
ύφασμα
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΚΑΤΙ ΕΙΔΑΝ, ΚΑΤΙ ΥΠΩΨΙΑΣΤΗΚΑΝ ΚΑΙ Ι ΣΩΣ ΠΟΛΛΑ ΦΑΝΤΑΖΟΝΤΑΙ. ΘΑ ΟΔΗΓΗΣΟΥΝ, ΑΡΑΓΕ, ΣΤΟΥΣ ΑΠΑΓΩΓΕΙΣ;

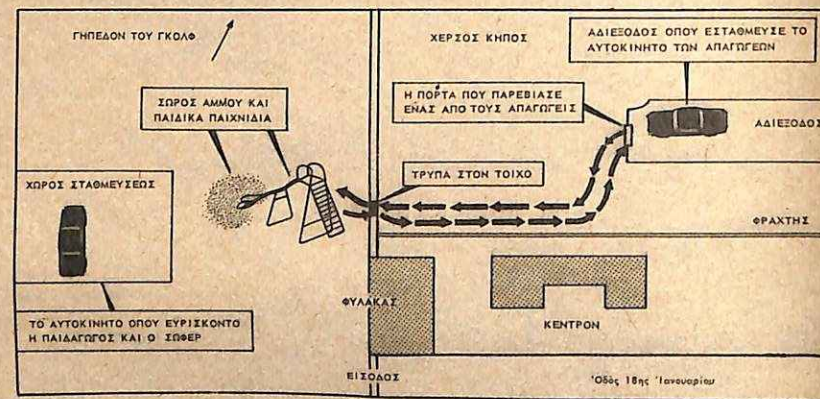
πο τη συγκίνηση και τη χαρά του για
το καλό τέλος της τραγικής αυτής πε-
ριπέτειας του μικρού "Ερικ".

Η περιπέτεια του μικρού Πεζώ τε-
λείωσε. "Αλλ' από κείνη τη στιγμή η
άστυνομία, που δεν είχε επέμνη αμέ-
σως για να μη εκθέσει σε κίνδυνο τη
ζωή του "Ερικ, άρχισε έντατικές, συστη-
ματικές και μελετημένες έρευνες για
την ανάκαλψη των άπαγωγέων, με σκο-
πό όχι μόνο την σύλληψή τους, αλλά
και την αποθάρρυνση όλων εκείνων των
κακοποιών που θα δοκίμαζαν στο μέ-
λλον τον πειρασμό να τους μιμηθούν.

Πολύ θα βοηθούσε τις άστυνομικές
έρευνες ο ίδιος ο κ. Πεζώ, αν μπορού-
σε να περιγράψει τα χαρακτηριστικά του
ανθρώπου με τον οποίο συναντήθηκε και
στον οποίο παρέδωσε τα χρήματα. "Αλλ'
ο κ. Πεζώ δεν μπόρεσε να αντιληφθεί
την φυσιογνωμία του γιατί, κατά τα λε-
γόμενά του, τον πλησίασε εκ των όπι-
σθεν και του είπε μία μόνο συνηματι-
κή φράση: «Κρατήστε το κλειδί». "Ο-

μως δημιουργήθηκαν από την πρώτη
στιγμή ύποψίες ότι ο κ. Πεζώ δεν ήταν
καθόλου πρόθυμος να βοηθήσει την ά-
στυνομία, αποφασισμένος να κρατήσει
το λόγο του, όπως τον κράτησαν και
οι άπαγωγείς του παιδιού του.

Έξ άλλου, ο μικρός "Ερικ δεν μπό-
ρεσε να δώσει καμιά θετική πληροφορία
στην άστυνομία. Και δημιούργησε μά-
λιστα και σύγχυση, γιατί ενώ ένας ά-
ξιόπιστος μάρτυς είπε ότι είδε μία γυ-
ναίκα να αφήνει τον μικρό "Ερικ στο
πεζοδρόμιο, ο μικρός επέμενε πάντα ό-
τι στο πεζοδρόμιο τον άφησαν ελεύ-
θεροι. "Ετσι η άστυνομία προχώρησε
μέσα σ' ένα αληθινό πέλαιος υποθέσεων
και με ελάχιστες ένδείξεις στο δύσκολο
έργο της ανάκαλψης των άσπαγωγέων
της πολύχρονης αυτής άπαγωγής, ή ό-
ποια έκανε διάστημα τον μικρό "Ερικ,
συνεκλόνισε την διεθνή κοινή γνώμη και
δημιούργησε μεγάλο μπελά για την
γαλλική άστυνομία.

ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ της διαδρομής του άπαγωγέως. Δύο «Πεζώ 403» -προϊ-
όντα του εργοστασίου της οικογενείας Πεζώ- παρακολουθούν τα παιδιά
που παίζουν ανέμελα στην τσουλίθρα. Στο άριστερο, ή συνοδος και ό σω-
φέρ για να τα «προσέχουν». Στο δεξιό, οι άπαγωγείς καιροφυλακτούν.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΡΚΟ ΤΟΥ ΣΑΙΝ - ΚΛΟΥ, ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΜΕΧΡΙ ΧΘΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟ ΕΡΙΚ, ΘΑ ΤΟΥ ΘΥΜΙΖΗ ΤΩΡΑ ΠΙΑ ΜΙΑ ΕΦΙΑΛΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

Στο Γραφείο
Έχετε μία στιγμή
ελεύθερη; Είναι
τόσο εύκολο να
χρησιμοποιήσετε
το PRETTY QUICK
το νέο Μέικ-Απ
της ΤΟΚΑΛΟΝ, για
ένα γρήγορο και
ώρατο μακιγιάζ.

ΓΙΑ ΝΑ ΞΑΝΑΓΙΝΕΤΕ ΩΡΑΙΑ ΣΤΗ ΣΤΙΓΜΗ

Pretty Quick - η νέα δαυμασία κρέμα-πούδρα "Πρέττυ Κουϊκ,, (Μέϊκ-Απ) της Τοκαλόν...

Το PRETTY QUICK - Μέϊκ-Απ της ΤΟΚΑΛΟΝ - είναι ακριβώς αυτό που πάντα επιθυμούσατε. Ένα μέσον που θα μπορούσε μέσα σε δευτερόλεπτα να ξαναδώσει στο πρόσωπό σας μία υπέροχη θελουδίνη οψη. Δεν υπάρχει γυναίκα σ' όλο τον κόσμο που να μη μπορεί να γίνη, έστω και λίγο, πιο όμορφη απ' ότι είναι ήδη, με τη χρησιμοποίηση του Πρέττυ Κουϊκ, που είναι τώρα η πιο μοντέρνα μέθοδος για το μακιγιάζ σας. Προμηθευθήτε από σήμερα κι' όλος το κομψό πλακέ κουτάκι Είναι πραγματικά ένα απόδερμα ωμορφιάς, που θα σας κάνει πιο εύτυχισμένες.

- Το Πρέττυ Κουϊκ της Τοκαλόν δίδει στο πρόσωπό σας την εξαιρετική φυσική όψη, που τόσο επιθυμείτε πάντα.
- Μακιγιάρεοδε σε λίγα δευτερόλεπτα και το μακιγιάζ κρατάει ώρες.
- Είναι άπιστευτο πόσο οικονομικό είναι. Δεν έχετε την παραμικρή σπατάλη.
- Το PRETTY QUICK δεν ξηραίνει το δέρμα χάρις στην ειδική κρέμα που περιέχει.

Pretty Quick

ΚΡΕΜΑ - ΠΟΥΔΡΑ
της Τοκαλόν

ΡΟΥΖ ΧΕΙΛΕΩΝ
ΤΟΚΑΛΟΝ

Ένα θαυμάσιο κραγιόν σε ώριους μοντέρνους χρωματισμούς, με μια κομψή θήκη αυτόματου συστήματος. Εισάγεται απ' ευθείας εκ Παρισίων.

Το μοναδικόν παρασκεύασμα που
απαλείφει τις σκουριές από τα ρούχα

Οδηγοί, προσέχετε!

—Οι δρόμοι ανήκουν σε όλους μας, Γι' αυτό, ο καθένας πρέπει να κάνει προσεκτική χρήση, ώστε να εξασφαλίσει άνετη, ασφαλή και άσφαλτη κυκλοφορία για όλους.

Οργανισμός
Προλήψεως Ατυχημάτων

Μία ήπειρος χωρίς παρελθόν δημιουργεί την ιστορία της

Η Μαύρη Ήπειρος εύρεται εν εξέγερση. Μετά τους Ασιάτες και τους Άραβες διεκδικούν τώρα την ανεξαρτησίαν των και οι Ιθαγενείς της 'Αφρικής. Τα περυσινά αιματηρά γεγονότα του Βελγικού Κονγκό και τα έφετα της Νοτιοαφρικανικής Ένώσεως αποτελούν εν ακόμη βίαιον σύμπτωμα της αφυπνίσσεως της 'Αφρικής, που εξακολουθεί να παραμένει κατά το μεγαλύτερον μέρος της υπό αποικιακόν καθεστώς. Ζωηρά πνοή εθνικισμού αναμεικτό με θαλάς κομμουνιστικές τάσεις σαράνι την άχανή ήπειρον από της Μεσογείου μέχρι του 'Ακρωτηρίου της Καλής 'Ελπίδος και από του 'Ινδικού ωκεανού μέχρι του 'Ατλαντικού.

Είναι τριπλάσια της Εύρωπης η 'Αφρική. Πόσοι όμως ακριβώς είναι οι κάτοικοι της δεν γνωρίζομεν, διότι τα στοιχεία των απογραφών είναι αβέβαια. Υπολογίζεται ότι ο πληθυσμός της νοτίως του φράγματος της Σαχάρας - δηλαδή ο καθαυτός αφρικανικός πληθυσμός, διότι ο βορείως αυτού ανήκει εις τον άραβικόν πολιτισμόν και είναι από μακρόν προσανατολισμένος προς την Εύρωπην και την Μέσην 'Ανατολήν - κυμαίνεται περί τα 120 εκατομμύρια. Πέραν των 12 εκατομμυρίων του ανεξαρτήτου κράτους της Νοτιοαφρικανικής Ένώσεως, η μεγάλη πλειονότης του αφρικανικού πληθυσμού ζή υπό εν από τα τέσσαρα μεγάλα αποικιακά συστήματα: το βρετανικόν (57 εκατομμύρια), το γαλλικόν (29 εκατομμύρια), το βελγικόν (11 εκατομμύρια) και το πορτογαλικόν (9,5 εκατομμύρια). 'Εξ αυτών μόνον 3 εκατομμύρια είναι δυτικοί Ευρωπαίοι και 750.000 προέρχονται από την 'Ανατολική 'Ινδία. Υπάρχουν επίσης και μερικοί Άραβες, Έλληνες, Σύροι κλπ. Τα δύο τρίτα των Ευρωπαίων και το ήμισυ των 'Ινδών ζούν εις την Νοτιοαφρικανικήν Ένωσιν. 'Εκ των άλλων περιοχών τους συμπαγεστέρος αφρικανικούς πληθυσμούς συναντάμεν εις την Γαλλικήν Δυτικήν 'Αφρικήν, εις την Κένναν και εις το Κονγκό.

Ο εθνικισμός, που κρατεί σήμερον εν διεγέρσει την αφρικανικήν ήπειρον, είναι γνήσιον, άλλ' αθέλητον, τέκνον του αποικιακού καθεστώτος. Διεμορφώθη κατά το μεταξύ του Πρώτου και του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου διάστημα και ήρρισε να εκδηλούται με έντονους πειστικόν δύναμιν μόλις έτερματίσθησαν αι πολεμικαί επιχειρήσεις το 1945. Διά να υποστηρίξουν την υπόθεσιν των κατά την διάρκειαν του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου αι σύμμαχοι δυνάμεις (ή Μ. Βρετανία, η Γαλλία και αι 'Ηνωμ. Πολιτείας) υπεσχέθησαν ότι θα επιταχύνουν τον ρυθμόν αυτοκυβερνήσεως των αποικιακών λαών. Σμήνη ρητόρων ώμίουν εις τους μαύρους περί ευδαιμονίας και χορτάτων στομαχιών άμέσως μετά την συντριβήν του χιτλερισμού, ο οποίος ήτο ιδιαίτερος έχθρος όλων των μη λευκών και άρκετου μέρους των λευκών, που δεν του εφαινότο γνήσιον άριοι. Χιλιάδες άνδρών της μαύρης ήπειρου υπηρέτησαν διαρκούντως του πολέμου αυτού πέραν των θαλασσών. Οι όρίζοντες των ηύρυνθησαν. Αι ικανότητές των έπλουτίστησαν. Και ή αυτοπεποίθησίς των ένισχυθη. Μετά την άποστράτευσιν, αυτοί οι πρώην πολεμισταί άνέμεναν αξιοποίησιν των νέων ικανότητών των.

Καρπός του εθνικιστικού αυτού ρεύματος υπήρξε μεταπολεμικός ή έντονος διεκδικήσις της ανεξαρτησίας ή της ίσοτιμίας εκ μέρους των 'Αφρικανών, ή οποία έσημείωσεν άρκετάς επιτυχίας. Ούτω ή Χρυσή 'Ακτί έπέτυχεν ν' αναγνωρισθί ίσότημον μέλος της Βρετανικής Κοινοπολιτείας ως Γκάνα (1957). Η Γουινέα, μόλις της έδόθη ή δυνατότης διά του γαλλικού δημοψηφίσματος της 28ης Σεπτεμβρίου 1958, διέκοψε κάθε δεσμόν με την Γαλλίαν. Η Νιγηρία, το Κάμερούν και ή Σομαλία θα γίνουν ανεξάρτητοι έντός του τρέχοντος έτους, κατά πάσαν πιθανότητα. Και εις το Βελγικόν Κονγκό και την Νοτιοαφρικανικήν Ένωσιν ή κυριαρχία των λευκών άμφισβητείται δι' όλων των μέσων και μεθόδων του επαναστατικού πολέμου. Διά το περιεχόμενον του εθνικισμού αυτού χαρακτηριστικόν είναι το γεγονός ότι ή πρώτη μυστική έφημερίς, την οποίαν εξέδωκαν οι μαύροι της Νοτιοαφρικανικής Ένώσεως, έλαβε τον τίτλον «Σπίθα» - ό όποιος είναι μέληφρασις του τίτλου της πρώτης μυστικής έφημερίδος, την οποίαν εξέδωκεν ό Λένιν επί τσαρικού καθεστώτος εις την Ρωσίαν («Ίσκρα»).

Ο Κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΞΕΤΑΖΕΙ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΕΙ

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

Όλοι οι καθαυτοί 'Αφρικανοί ανήκουν εις την φυλήν των Νέγρων, ή όποία όμως διαιρείται εις τρεις μεγάλας ομάδας, λόγω των διασταυρώσεων που συνετελέσθησαν με την πάροδον των αιώνων: Εις τους γνήσιους Νέγρους, εις τους Νειλώτας και εις τους Μπαντού. Η ήπειρος, την οποίαν κατοικούν ως αυτόχθονες, είναι μία ήπειρος με μικράν ιστορίαν ή χωρίς καθόλου ιστορίαν. Νοτίως της Σαχάρας οι Ιθαγενείς λαοί δεν έχουν κανένα χρυσούν αιώνα να ένθυμθουν και κανένα σθημένον μέγαν πολιτισμόν, διά τον όποιον να υπερηφανευθουν. Από τους 21 όνομαστους πολιτισμούς της παγκοσμίου ιστορίας, τους όποιους απαριθμεί ό 'Αγγλος ιστορικός Τούνμπε, ούδεις έδημιουργήθη από Νέγρους. Η 'Αφρική, νοτίως της Σαχάρας, υπήρξε πάντοτε πτωχή και άδύνατη. Όρισμένοι Νέγροι διανοούμενοι προσπαθούν ν' ανακαλύψουν περιόδους μεγαλείου εις το αφρικανικόν παρελθόν. Άλλ' ή προσπάθεια αυτή μόνον αγάπην προς την φυλήν των μαρτυρεί και ούδέν άποδεικνύει. Ο 'Αφρικανός δεν κατώρθωσε να έπινοήσ η ούτε άλφάβητον, ούτε άποτελεσματικόν αριθμητικόν σύστημα, ούτε ήμερολόγιον, ούτε ακριβή μέτρα και σταθμά, ούτε νόμισμα, ούτε άρτρον, ούτε τροχόν. Έκτισεν όλίγας πόλεις και ούδέν το μόνιμον κατώρθωσε να δημιουργήσ η. Άλλ' ή χειρότερον από όλα υπήρξεν ένα πλάσμα γεμάτο φόβον και δεισιδαιμονίας, έρμαιον της μαγείας και της μαγγανείας. Οι μαύροι -λέγει ό 'Αρθ. Γκομπινώ- έδωσαν εις την ανθρωπότητα ένα μόνον και έκείνο έδέησε να περιέλθ η εις χείρας των λευκών διά να μεγαλουργήσ η: την τέχνην. Η τέχνη μόνον εις το αίμα των μαύρων ήτο κρυμμένη.

Η καθυστέρησις αυτή της 'Αφρικής είναι μία από τας ειρωνείας της ιστορίας, διότι εις την μαύρην ήπειρον έγεννήθη και ήνησεν ένας από τους πρώτους πολιτισμούς: ό αίγυπτιακός. Ίσως ή πραγματική κλεις της αφρικανικής μοίρας να εύρεσκειται εις την άπομόνωσιν της ήπειρου. Το μέγα φράγμα της σαχαριανής έρήμου, μήκους δυό χιλιάδων περίπου χιλιομέτρων, άπετέλεσεν ένα πραγματικόν σιδηρόν παραπέτασμα, το όποιον ήμψιδισε την ροήν και άνταλλαγην πολιτισμού εκ βορρά πρόν νότον. Κά- ταθεν της μεγάλης έρήμου άπλώνεται μία άπρόσιτος άκτι, την οποίαν δεν κοσμεί ούτε ένας άξιος λόγου φυσικός λιμήν. Οι ποταμοί, οι όλίγοι που εκβάλλουν εις την θάλασσαν, άποθαρρύνουν την ναυσιπλοΐαν με τας φοβεράς ρεύματά των και με τας έλώδη δέλτα των, που τας λυμαίνονται οι πυρετοί. Επί πλέον, πέραν των παραλίων πεδιάδων έκτείνονται συχνά ύψηλά όροπέδια, τα όποια με τας άποκρήνους κλιτύς των άπέτελεσαν πάντοτε μέγα έμπόδιον διά την διείσδυσιν εις την ένδοχώραν.

Έκτός των γεωγραφικών έμποδίων και ή φύσις με την νοσηρότητά της και τα μικρόβια της άρρώθης κατά της προόδου των ανθρώπων εις την 'Αφρικήν. Ένας από τους μεγαλύτερους έξερευνητάς της 'Αφρικής -ό Χάρρυ Τζόνστον- γράφει εις το διβλίον του: «Ο Νέγρος μέσα εις τον νέον κόσμον» (1910): «Η 'Αφρική είναι το κύριον φρούριον του πραγματικού διαβόλου, δηλαδή των αντίδραστικων δυνάμεων της φύσεως, που είναι έ- χθρικά προς την έξύψωσιν του ανθρώπου. Έδώ ό Βεελζεβούλ, βασιλεύς των μυιών, διοικεί σμήνη δντων -έντόμων, τσιμπουριών και νηματωδών σκα- λήκων-, που μεταφέρουν εις το δέρμα, τας φλέβας, τας έντόσθια και την σπονδυλικήν στήλην των ανθρώπων και των άλλων σπονδυλωτών τους μι- κροοργανισμούς, οι όποιοι προκαλούν θανατηφόρους, παραμορφωτικάς και έξαντλητικάς ασθένειας». Ίσως ό μεγαλύτερος και μοναδικός έχθρος της προόδου της 'Αφρικής είναι ή φοβερά μύγα τσε-τσε, υπεύθυνος διά την θανατηφόρον ασθένειαν του ύπνου.

Παρά την καθυστέρησιν του αυτήν και την άδυναμίαν του όπως κατά- το παρελθόν συμβόλη εις τον παγκόσμιον πολιτισμόν, ό 'Αφρικανός πα- ρουσιάζει σημαντικόν δυνατότητα. Άνθρωπολόγοι και αποικιακοί έμπε- ρογνώμονες εξαΐρουν την καλλιτεχνικήν ιδιοφυΐαν του και πολλάς αξιολο- γήσεις εις ιδιότητάς του, όπως ή φιλική διάθεσις ότι ό Νέγρος είναι ουσια- «τέος» νοημοσύνης, άφ' έτέρου, δεν άπέδειξαν ότι ό Νέγρος είναι ουσια- δας κατώτερος του Ευρωπαίου. Άληθείη, βεβαίως, ότι παρουσιάζει όρι- σμένας άδυναμίας. Η σκέψις του έπηρεάζεται έντόνως από το θυμικόν του και ή δραστηριότης του είναι σπασμαδική. Ο 'Αφρικανός δυσκολεύεται ν' αναλάβ η έργον μακράς πνοής. Αι άδυναμίες όμως αυτά χαρακτηρίζουν τους πρωτογόνους λαούς όλοκληρου του κόσμου. Όταν παραμερίζονται αι παραλυτικά επιδράσεις της μαύρης μαγείας, των νόσων και της τυ- ραννίας του φυλαρχικού συντηρητισμού, αναδύεται ένας 'Αφρικανός όχι πο- λυ διάφορος από τους κολλεγιοθρεμμένους Άγγλους και Γάλλους συναδέλ- λους του, ως προς την δύναμιν, την δραστηριότητα και την νοημοσύνην. Η καθυστέρησις της νοτίως της Σαχάρας 'Αφρικής προεκλήθη από την ανα- σταλτικήν έπίδρασιν μιας τραχείας και έχθρικής φύσεως, εις την οποίαν προστεθή και ή μακραίων άπομόνωσις από τον έξωτερικόν κόσμον.

Το λουτρό του 20^{ου} αιώνα!

Εϊδικό για σας και για την όμορφιά σας, κυρία μου.

Καταργήστε το άγριο σφουγγάρι και το έρεδιστικό σαπούνι. Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο λουτρό σας. 'Αφήστε το BUBBLE BATH να περιποιηθ η το άπαλό σας δέρμα.

- Θα το προφυλάξη από άλλεργίες και έρεδισμούς.
- Θα το τονώση και θα το άρωματίση εύγενικά.
- Θα το περιβάλη με το προστατευτικό του πέπλο.

Και κατόπιν κάθε εμφάνισί σας θα είναι και μία έπιτυχία!

BUBBLE BATH - "ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ," FAMAR Δέρμα θελουδίνου - Μαλλιά μεταξένια - Ζητήστε το σήμερα! Στο Φαρμακείο σας. Σε όλα τα καταστήματα καλλυντικών.

Και οι πιο άπαλοι τόνοι βρίσκουν την ιδανικήν από- τωσιν τους σε μαγνητόφωνα GRUNDIG - STEREO TK 60 ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΜΕΤΑΔΟΣΕΩΣ. Το TK 60 είναι ένας άκρη όρίσματος της GRUNDIG

GRUNDIG

ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

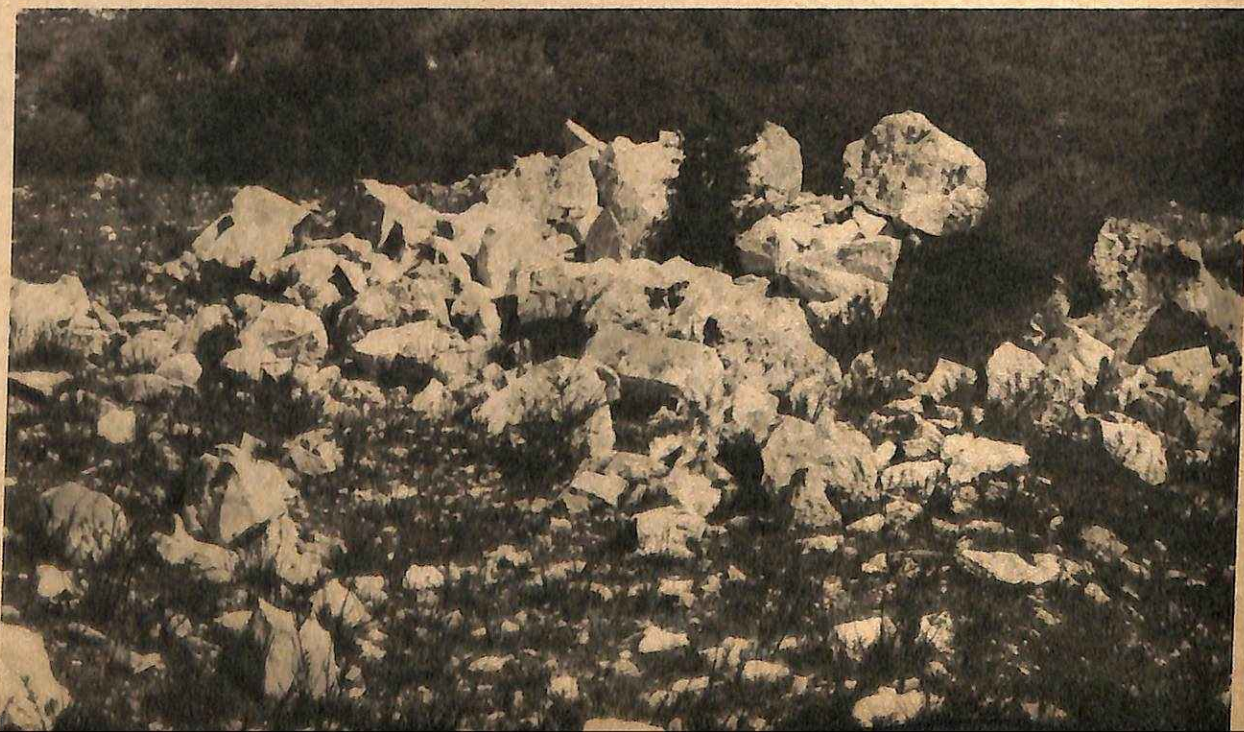
ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΦΕΡΟΥΝ ΠΡΩΤΕΣ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΑ ΘΑΥΜΑΣΤΑ ΑΠΟΛΙΘΩΜΑΤΑ ΠΟΥ ΒΡΕΘΗΚΑΝ ΣΤΗ ΛΕΥΚΑΔΑ

➡ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΜΕΡΙΚΑ εκατομμύρια χρόνια, η Λευκάδα —όπως και τα άλλα Έπτάνησα— ήταν σκεπασμένη από τη θάλασσα. Κι όταν αναδύθηκε έφερε φυλακισμένη μέσα στα σπλάχνα της μια ολόκληρη κοινωνία απολιθωμένων θαλασσινών πλασμάτων, σαν κι αυτά που ανακαλύφθηκαν στο γραφικό Μαραντοχώρι.

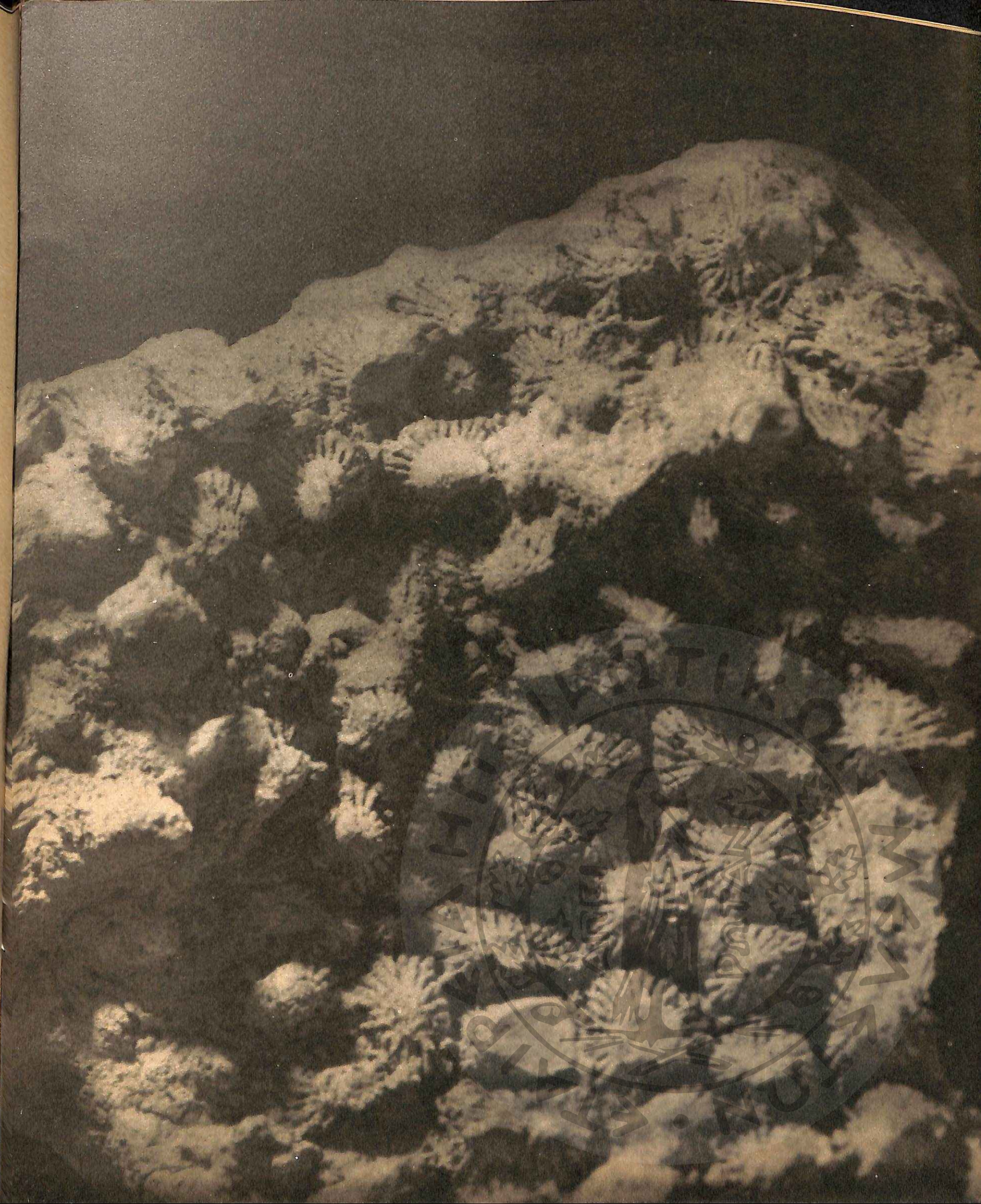

ΠΡΙΝ ΑΠΟ 10.000.000 ΧΡΟΝΙΑ

Ένας παράξενος κόσμος βρέθηκε πριν από λίγο καιρό στη Λευκάδα. Μια μικρή κοινωνία θαλασσίων όντων, που είχαν απολιθωθεί σε απίστευτα μακρινές εποχές. Άχιβάδες, κοράλλια, στρείδια — όλα θαμμένα σ' ένα λευκό βράχο, που ώρθωνόταν στην κορυφή ενός λοφίσκου. «Αισθάνεσαι κάποιο ρίγος αν σκεφθής ότι τα όντα αυτά, που φαίνονται τώρα σαν ζωντανά, έζησαν και πέθαναν μερικά εκατομμύρια χρόνια πριν κάνει την εμφάνισή του ο πρώτος άνθρωπος στη γή», γράφει ο συνεργάτης των «Εικόνων» που πήγε στον τόπο των εύρημάτων.

➡ ΚΑΝΕΙΣ στο Μαραντοχώρι δεν υποψιαζόταν ότι ο βράχος που ώρθωνόταν στο χωράφι του "Αϊ-Γιώργη" έκρυβε μέσα του έναν επιστημονικό θησαυρό. Οι χωρικοί, όταν χρειάστηκαν πέτρες, τον θρυμμάτισαν με δυναμίτη (δεξιά). Και τότε κατάπληκτοι αντίκρυσαν να ξεπροβάλλει μέσα από τη σκόνη ένας ολόκληρος κόσμος θαλασσίων όντων —σαν το θαυμάσιο διατηρημένο κοράλλι (έκτρο δεξιά)—, που είχαν απολιθωθεί πριν από 10.000.000 χρόνια.

ΠΡΙΝ ΑΠΟ 10.000.000 ΧΡΟΝΙΑ

Ἡ ἐπιστήμη δὲν ἔχει ἀκόμη καθορίσει μὲ ἀκρίβεια τὴν ἡλικία τῶν εὐρημάτων πού ἀνακοινώνονται γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὶς σελίδες αὐτὲς

«ΑΝΑΤΙΝΑΞΑ τὸν δράχο καί, ὅταν εἶδα νὰ πετάγονται ἀπὸ μέσα πέτρινα κογχύλια, τὰ ἔχασα», διηγεῖται ὁ ἐργάτης Σπύρος Βρυώνης —ὁ πρῶτος πού ἀντίκρυσε τὰ πολύτιμα ἀπολιθώματα

Ἡ ἱστορία ἄρχισε ἐντελῶς τυχαῖα τὸν περασμένο Σεπτέμβριο. «Πρέπει νὰ φτιάξουμε μιὰ μάντρα γύρω ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖο μας», εἶπε ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Μαραντοχωρίου. Ἡ ἰδέα ἦταν καλὴ καὶ κανεὶς δὲν ἔφερε ἀντίρρηση. Γιὰ νὰ χτισθῇ ὁμως μιὰ μάντρα χρειάζονται πέτρες καὶ γύρω ἐκεῖ πέτρες δὲν ὑπῆρχαν. Ἐπρεπε νὰ τὶς φέρουν ἀπὸ μακριά, πράγμα πού μεταφραζόταν σὲ πρόσθετα μεροκάματα. Τότε τὸ οἰκονομικὸ πνεῦμα τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἔρριξε τὴν ἰδέα: «Γιὰτί δὲν σπάμε τὸ δράχο πού εἶναι στὸ χωράφι τοῦ Ἀϊ-Γιώργη; Ἔτσι κ' ἔτσι μᾶς φράζει τόση γῆ. Τί τὸν ἔχουμε καὶ τὸν εὐλογοῦμε τόσα χρόνια;». Ὁ δράχος ἦταν ἕνας κατάλευκος ὀγκόλιθος, ὀκτῶ κυβικά περίπου. Βρισκόταν στὴν κορυφὴ ἑνὸς λοφίσκου καὶ κανεὶς ὡς ἐκείνη τὴ στιγμή δὲν τοῦ εἶχε δώσει σημασία. Ἀποφάσισαν λοιπὸν νὰ τὸν διαλύσουν μὲ δυναμίτη, γιὰ νὰ προμηθευθοῦν τὶς πέτρες πού χρειάζονταν. Ὁ ρόλος τοῦ μπουρλοτιέρη ἀνετέθη στὸν Σπύρο Βρυώνη, 59 ἐτῶν, ἐργάτη. Ἔτσι, ἕνα πρωὶ ὁ Βρυώνης ἔσκαψε μιὰ λακκούβα, ἔθαψε μέσα τὸν δυναμίτη καὶ ἔβαλε φωτιά στὸ φυτίλι. Καὶ τότε...

Ἀνέβηκε ἡ θάλασσα;

Κι ὁ Βρυώνης διηγεῖται: «Τότε εἶδα πράματα πού μοῦ ἔκαναν μεγάλη ἐντύπωση. Εἶδα νὰ πετάγονται μέσα ἀπὸ τὸ δράχο κογχύλια καὶ ἀχιλὰ μὲ τὸ νοῦ μου. Ἡ θάλασσα ἀπὸ τὸ Μαραντοτὸ νοῦ μου. Ἀνέβηκε ἡ θάλασσα ὡς ἐδῶ ἐπάνω ἢ βουλιάσαμε ἐμεῖς; Περίμενα λίγο νὰ καταλαγιάσῃ ἡ σκόνη καὶ μετὰ πλησίασα. Περιέργα πράματα ἔκρυβε ἐκεῖνος ὁ δράχος. Ἀχιβάδες, σνομίζεις πὺς εἶναι ζωντανὰ καὶ σαλεύουν. Κά-νεις ἔτσι νὰ τὰ πιάσῃς μὲ τὸ χέρι καὶ βρίσκεις ζεμα ἔτσι λίγη ὥρα καὶ μετὰ πῆγα νὰ βρῶ τὸν πρόεδρο νὰ τοῦ πῶ τὰ νέα».

Ἔτσι ἀπλὰ καὶ τυχαῖα ἦλθε στὸ φῶς ὁ ἀπολιθωμένος κόσμος τῆς Λευκάδας. Κανεὶς δὲν ὑποψιάζεταν ὅτι ὁ δράχος ἐκεῖνος ἔκλεινε μέσα του στή, ἄλλωστε; Ἡ φύση ἔφερε νὰ τὸ ὑποψια-τὰ μυστικά της! Ἡ τύχη κ' ἡ ὑπομονὴ εἶναι τὰ μόνα ὄπλα πού διαθέτει ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ τὰ ἀνακαλύψῃ. Χρειάστηκε νὰ περάσουν ἑκατομμύρια χρόνια γιὰ νὰ φαγωθῇ ἀπὸ τὶς βροχὲς καὶ

«ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ ΠΕΣΟΝΤΩΝ» ΕΝΟΣ ΕΞΟΝΤΩΤΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ, ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΟΤΙ ΗΤΑΝ Ο ΒΡΑΧΟΣ

τοὺς χειμάρρους ἡ γῆ πού σκέπαζε τὰ ἀπολιθωμένα δέντρα τῆς Μυτιλήνης, ὅπως χρειάστηκε νὰ περάσουν ἄλλα τόσα χρόνια γιὰ νὰ λυῶσουν οἱ πόγοι πού ἀγκάλιαζαν τὰ κουφάρια τῶν τελευταίων μαμμουθ τῆς Σιβηρίας. Ἔτσι, ἀπὸ ἕνα τυχαῖο γεγονός, πού θὰ μπορούσε νὰ συμβῇ ὅ-στερα ἀπὸ χίλια χρόνια, ὅπως θὰ μπορούσε νὰ μὴ συμβῇ καὶ ποτέ, τινάχθηκε στὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἕνας κόσμος ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων. Μιὰ κοινονία θαλασσίων πλασμάτων, πού εἶχε σταματήσει νὰ ζῇ μερικὰ ἑκατομμύρια χρόνια πρὶν κἀνὴ τὴν ἐμφάνισή του ὁ πρῶτος ἄνθρωπος στὴ γῆ...

Ἐνα ἀπέραντο νεκροταφεῖο

Εἶναι μιὰ ἱστορία πού γοητεύει πάντα. Ὅταν οἱ ὀργανισμοὶ αὐτοὶ ἐπαλλαν ἀκόμη, ὁ κόσμος δὲν ἦταν ὅπως τὸν ξέρουμε. Τὰ Ἑπτάνησα ἦταν θάλασσα. Τὸ ἴδιο καὶ ἡ Κρήτη, ἡ Νάξος, ἡ Ἡ-πειρος, ἡ Δυτικὴ Πελοπόννησος, ἡ Ἀκαρνανία. Ἡ θάλασσα σκέπαζε ἀκόμη τὴν Θεσσαλονίκη,

φθάνοντας ὡς τὶς Σέρρες. Παράξενα ζῶα, πού δὲν ὑπάρχουν πιά, ἀποτελοῦσαν τὴν πανίδα τῆς γῆς: Τὸ βροντοθήριον, ὁ τριλόφοδος, ὁ δικρόκε-ρως, ὁ πλειοπίθηκος. Καὶ ἡ γέννηση τοῦ ἀνθρώ-που βρισκόταν ἀκόμη πολὺ μακριά, ἀφοῦ ὁ σχη-ματισμὸς τοῦ πιθήκου βρισκόταν στὴν ἐξέλιξή του. Ἦταν ἕνας κόσμος χωρὶς πάθη καὶ χωρὶς συναισθήματα —γεμάτος μυστήριο.

Καὶ τότε γεννήθηκαν καὶ πέθαναν σὲ μιὰ γω-νιὰ τοῦ κόσμου αὐτοῦ τὰ θαλάσσια δντα τῆς Λευκάδας. Δὲν εἴμαστε ἀκόμη σὲ θέση νὰ ξέρου-με ποῖο ἦταν τὸ γενεσιουργὸ αἷτιο τοῦ θανάτου τους. Ἡ ἐπιστήμη δὲν ἐξήτασε ἀκόμη τὰ εὐρη-ματα. Θὰ μπορούσε νὰ ἀφεῖλεται σὲ μιὰ ἀπότομη ἀλλαγὴ τῆς θερμοκρασίας, πού δὲν μπόρεσαν νὰ τὴν ἀνέξουν, ἢ ἀκόμη καὶ σὲ ὑποθαλάσσιες ἐκ-ρήξεις πού δηλητηρίασαν τὴ θάλασσα. Ἀλλὰ ἴ-σως ἡ πετρωμένη φυσιογνωμία τῶν ὀστράκων, πού δρέθηκαν θαμμένα μέσα στὸ δράχο τῆς Λευκά-δας, νὰ κρύβῃ κάποια δραματικώτερη ἐξήγηση. Συχνά, μᾶς πληροφορεῖ φίλος παλαιοντολόγος, τὰ δντα αὐτὰ ἀποδίδονται σὲ ἕνα ἐξοντωτικὸ ἀγῶ-

Ἡ ΣΦΑΓΗ ΔΕΝ ΥΠΟΛΟΓΙΖΕΤΑΙ ΠΙΑ, ΑΦΟΥ Ο ΧΡΟΝΟΣ ΕΞΩΡΑΙ ΣΕ ΤΑ ΑΠΟΣΥΝΤΕΘΕΙΜΕΝΑ ΠΤΩΜΑΤΑ ΣΕ ΠΟΛΥ ΟΜΟΡΦΑ ΟΣΤΡΑΚΑ ΚΑΙ ΚΟΧΥΛΙΑ

νὰ ἐπικρατήσῃ. Κανεὶς δὲν ξέρεי τί προκαλεῖ τὸν πόλεμο αὐτόν, ἀλλὰ διαπιστώνουμε τὰ ἀπο-τελέσματά του: Ἡ λάσπη τοῦ βυθοῦ γίνεται ἕνα ἀπέραντο νεκροταφεῖο, πού δὲν τὸ ταραξεί τίπο-τε. Ἡ ἔννοια τοῦ χρόνου παύει νὰ ὑπάρχῃ. Κα-θὼς οἱ αἰῶνες κυλοῦν, γίνεται μιὰ ἀργὴ ἐπεξερ-γασία μέσα στὸ σιωπηλὸ σκοτάδι τοῦ βυθοῦ. Ἡ λάσπη σφίγγει, γίνεται βράχος. Εἶναι τὸ στά-διο πού ἡ γεωλογία ὀνομάζει διαγένεση. Τότε τὰ ὀστρακα πού δρέθηκαν θαμμένα μέσα στὸ δρά-χο χάνουν καὶ τὰ τελευταῖα ὀργανικά τους γνω-ρίσματα. Ὅλα τους τὰ μῦρια ἀντικαθίστανται, τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο, ἀπὸ ἀνθρακικὸ ἀσβέστιο. Ἔτσι γίνεται ἡ ἀπολίθωση, πού προχωρεῖ μὲ τοὺς αἰῶνες, γιὰ νὰ φθάσῃ ὡς τὸ τελευταῖο ση-μεῖο πού ἐπισφραγίζει τὴ νίκη τοῦ ἀνόργανου κό-σμου ἐπάνω στὸν ὀργανικό.

Δέκα ἑκατομμυρίων ἐτῶν

Εἶναι δύσκολο νὰ ξεκαθαρισθῇ μὲ ἀκρίβεια ἡ ἡλικία τῶν εὐρημάτων τῆς Λευκάδας. Ὁ καθ-

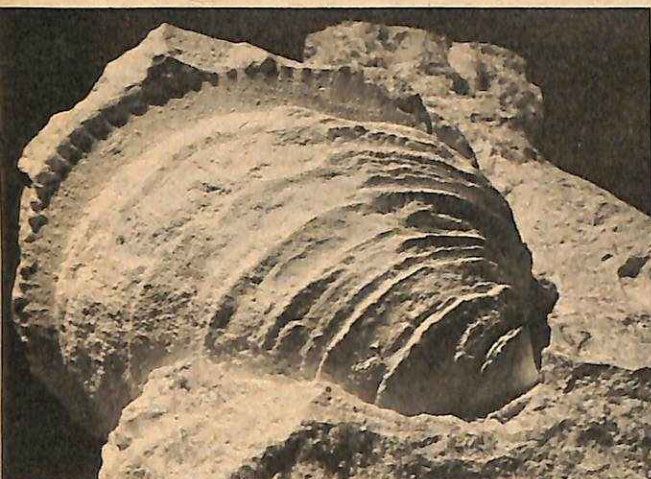
γῆτης κ. Μητσόπουλος πιστεύει ὅτι ζοῦσαν πρὶν δέκα ἑκατομμύρια χρόνια. Μιὰ πρώτη ἐξέταση, πού ἔγινε στὸ Ἐργαστήριό τοῦ Ἰνστιτούτου Γεω-λογίας καὶ Ἐρευνῶν Ὑπεδάφους, ἔδειξε ὅτι τὰ ὀστρακα ἀνήκουν στὴν Μειόκαινο περίοδο, πρᾶ-γμα πού σημαίνει ὅτι ἡ ἡλικία τους μπορεῖ νὰ εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερη. Ὁ μικροπαλαιοντολόγος κ. Χριστοδούλου, πού ἔκοψε ἕνα τμήμα τοῦ βρά-χου καὶ τὸ ἐξήτασε στὸ μικροσκοπίο, διεπίστω-σε σωρεῖα μικρῶν ἀπολιθωμάτων γύρω ἀπὸ ἕνα μεγάλο ὀστρακό, πού ἦταν σφηνωμένο στὴ μέση τοῦ βράχου. Ὅλα αὐτὰ αὐξάνουν τὸ ἐνδιαφέρον γύρω ἀπὸ τὰ εὐρήματα, ἀλλὰ εἶναι ἀκόμη πολὺ νωρὶς γιὰ νὰ γραφῇ κατὶ γιὰ τὴν ἐπιστημονικὴ σημασία τοῦ γεγονότος. Τὴ στιγμή πού γράφονται οἱ γραμμὲς αὐτές, τὰ ἀπολιθώματα τῆς Λευκά-δας εἶναι ἀκόμη ἄγνωστα στὴν πλειονότητα τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου τῆς χώρας. Ἡ εἰδηση δὲν ἔφθασε ὡς τὶς ἐφημερίδες (αὐτὸ ἴσως ὀφείλεται στὸ γεγονός ὅτι οἱ περισσότερες δὲν διαθέτουν ἀνταποκριτὴ στὴν Λευκάδα) καὶ τὸ συνεργεῖο τῶν «Εἰκόνων» ἦταν ἡ πρώτη ἀντίδραση τοῦ

ΜΙΑ ΟΜΑΔΑ μικρῶν γύφινων γαστεροπόδων ἀ-ναπαύεται στὴν παλάμη τοῦ Σπύρου Βρυώνη. Ἐ-κατομμύρια τέτιοι μικροὸργανισμοί, ἄλλοι ὁρα-τοὶ μὲ τὸ μάτι καὶ ἄλλοι ὄχι, ὑπάρχουν θαμμένοι ἐκεῖ στὶς πέτρες. Τώρα, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἐπιστή-μονες, καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ τουρισμοῦ ἔχουν τὸ λόγο.

(Φωτ. Έντυ 'Ηλιόπουλος)

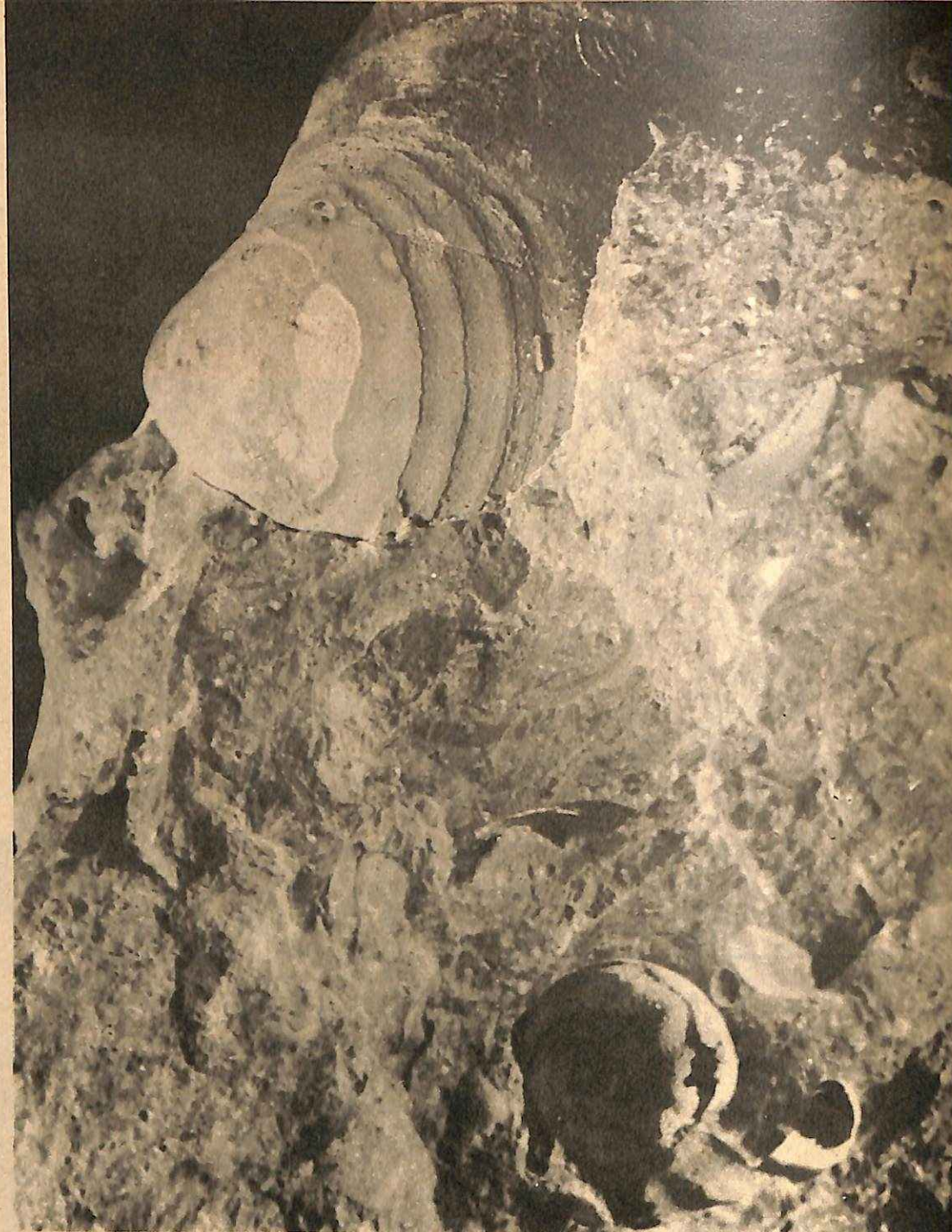
ΔΙΘΥΡΟ έλασματοδράγγιο. 'Η απολίθωση τὸ κάνει νὰ μοιάζει μὲ περίτεχνο γύψινο πρόπλασμα.

Κέντρου στὸ γεγονός τῆς ἀνακαλύψεως. Έτσι τὸ ρεπορτάζ αὐτὸ παίρνει τὸν χαρακτῆρα μιᾶς ἀνακρινώσεως.

Καὶ ἀπολιθωμένοι καρχαρίες;

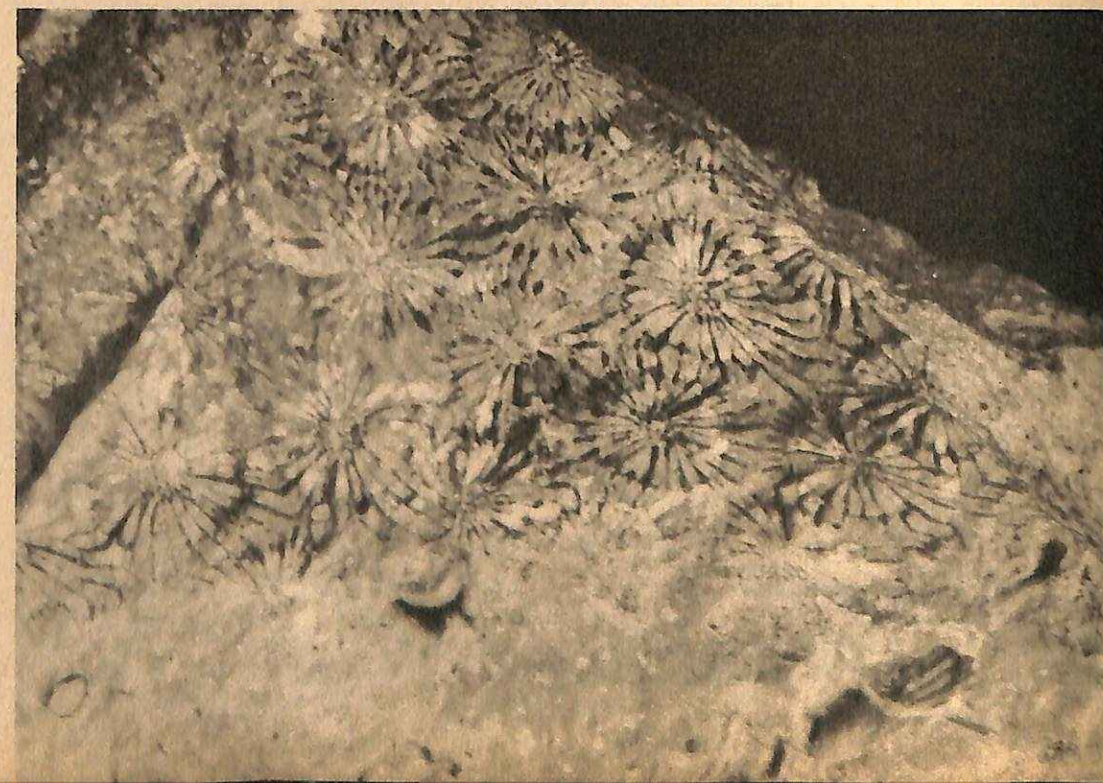
Η ἐπιστημονικὴ ἔρευνα ποὺ θὰ ἀκολουθήσῃ (τὸ Έργαστήριο Παλαιοντολογίας τοῦ Πανεπιστημίου ἐτοιμάζεται ἤδη νὰ στείλῃ ἕναν ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονές του στὴν Λευκάδα) θὰ δώσῃ τὴν ἀπάντησιν σὲ πολλὰ καὶ ἐνδιαφέροντα ἐρωτήματα ποὺ δημιουργοῦνται ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψιν. 'Η τύχη μᾶς ἔδειξε ἀπὸ ποῦ πρέπει νὰ ἀρχίσουμε. Τώρα ἀπομένει στοὺς ἐπιστήμονες νὰ ἐκμεταλλευθοῦν αὐτὴ τὴ βοήθεια. 'Ισως ἡ Λευκάδα νὰ κρύβῃ στὰ σπλάχνα της καὶ ἄλλες ἐκπλήξεις. Μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν τελευταίων εὐρημάτων, ἕνας χωριάτης στὸ Μαραντοχώρι θυμήθηκε ὅτι πρὶν λίγο καιρὸ βρέθηκε σ' ἕνα διπλανὸ χωριό, στὸν Σῦθρο, τὸ ἀποτύπωμα ἑνὸς μεγάλου ψαριοῦ. Τὸ βρῆκε ἕνας ἀγρότης ἐπάνω σὲ μιὰ πέτρα, καθὼς ἔχτιζε τὸ σπῆτι τοῦ. Μαζεύτηκαν οἱ χωρικοὶ γύρω ἀπὸ τὸ εὔρημα, τὸ συζήτησαν καὶ κατέληξαν στὸ συμπέρασμα ὅτι μιὰ πέτρα, ὅπως καὶ νὰ τὴν κάνης, εἶναι μιὰ πέτρα καὶ δὲν ἀξίζει τὸν κόπο νὰ ἀσχολῆται κανεὶς πολὺ μαζὺ της. Έτσι ἡ πέτρα μὲ τὸ ἀπολίθωμα τοῦ ψαριοῦ ἐνώθηκε μὲ τὶς ἄλλες πέτρες καὶ ἔγινε τοίχος. Κανεὶς, φυσικά, δὲν μπορεῖ νὰ κατακρίνῃ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς, γιὰτὶ ἀγνοοῦσαν ὅτι τὸ ἀπολίθωμα τοῦ ψαριοῦ εἶναι ἀπὸ τὰ σπανιότερα. 'Η τύχη, ἀπλούστατα, δὲν βοήθησε αὐτὴ τὴ φορά. 'Ισως τὸ ψάρι, ποὺ εἶχε ἀποτυπωθῇ ἐπάνω στὴν πέτρα, νὰ ἀνῆκε σὲ ἕνα εἶδος ποὺ δὲν ὑπάρχει σήμερα καὶ ἡ ἀνακάλυψιν νὰ εἶχε τεραστίαν σημασίαν. Αὐτὰ τώρα δὲν παίζουν κανένα ρόλο καὶ ἀναφέρονται ἀπλῶς σὰν στοιχεῖα ποὺ θὰ βοηθοῦσαν τοὺς ἐπιστήμονες στὴν περίπτωσιν ποὺ θὰ ἀπεφάσιζαν νὰ ἐρευνήσουν τὴν περιοχή. Πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια βρέθηκε στὴν Κεφαλληνίᾳ τὸ ἀπολιθωμένο δόντι ἑνὸς καρχαρία. 'Ο καθηγητὴς κ. Μητσόπουλος ἀναφέρει ὅτι πρὶν μερικὰ ἑκατομύρια χρόνια ἡ θάλασσα αὐτὴ ἦταν γεμάτῃ καρχαρίες. 'Ισως μιὰ προσεκτικὴ καὶ μεθοδικὴ ἔρευνα στὴν Λευκάδα νὰ φέρῃ στὸ φῶς ἀκόμη σημαντικώτερα εὐρήματα. Ποιὸς ξέρει; 'Ισως ὁ ἀπολιθωμένος καρχαρίας, ποὺ εἶναι τὸ ὄνειρο τῶν παλαιοντολόγων ὅλου τοῦ κόσμου, νὰ εἶναι μοιραῖο νὰ βρεθῇ στὴν Λευκάδα...

ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΑΛΛΟ ΕΛΑΣΜΑΤΟΒΡΑΓΧΙΟ ΜΙΣΟΧΩΜΕΝΟ ΣΤΟΝ ΒΡΑΧΟ. ΓΥΡΩ ΤΟΥ ΙΧΝΗ ΑΛΛΩΝ ΑΠΟΛΙΘΩΜΑΤΩΝ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ, ΑΛΛΑ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΑΠΟΛΙΘΩΜΕΝΑ ΩΡΑΙΑ ΚΟΡΑΛΛΙΑ

Η ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΜΕΛΕΤΗΣ

Τὸν τελευταῖο καιρὸ πολλὰ εἶναι τὰ προϊόντα ποὺ κυκλοφοροῦν στὴν ἐλληνικὴ ἀγορὰ καὶ ποὺ διεκδικοῦν ποιοτικὴ ἀνωτερότητα.

'Η Βιομηχανία ASTOR εἶναι γνωστὴ ἀπὸ πολλὰ χρόνια στὴν Ἑλλάδα καὶ ἔχει κατακτήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ μὲ τὶς ξυριστικὲς λεπίδες "μπλέ," καὶ "κόκκινη". Τὶς ξυριστικὲς λεπίδες ποὺ ἐπεβλήθησαν καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν λόγῳ ἀνωτερότητος καὶ ποὺ ἀποτελοῦν μιὰ πρώτη ἐγγύησιν γιὰ κάθε προϊόν τῆς ASTOR.

Σήμερα ἡ ASTOR σὰς προσφέρει τὴν ὁδοντόπαστά της. Καὶ τὴν συνιστᾷ μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι προσφέρει στὴν ἐλληνικὴ οἰκογένεια τὸ τέλειον.

'Η ὁδοντόπαστα ASTOR εἶναι ἀποτέλεσμα πολλῶν πειραματικῶν προεργασιῶν καὶ ἔχει κατασκευασθῇ βάσει τῶν τελευταίων ἐπιστημονικῶν μεθόδων καὶ μὲ τὰ τελειότερα μέσα. Δοκιμάστε τὴν ὁδοντόπαστα ASTOR σήμερα. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι δὰ σὰς κατακτήσῃ μὲ τὴν ποιοτικὴ τῆς ἀνωτερότητα καὶ μὲ τὸ ὑπέροχο ᾄρωμά της, ποὺ χαρίζει εὐεξία.

"Ολοι γνωρίζομε ὅτι ἡ καλὴ γεῦσις καὶ ἡ καθαρὴ ἀναπνοὴ μᾶς δίνουν διάθεσιν εὐχάριστον. Αὐτὸ ἐπιτυγχάνει ἡ ὁδοντόπαστα ASTOR χάρις στὴν προσθήκῃ τῆς μοναδικῆς χημικῆς συνδέσεως CAREX, ποὺ ἐξουδετερώνει τὰ βακτηρίδια μέσα στὸ στόμα καὶ ἐξασφαλίζει τὴν ὑγείαν τῶν δοντιῶν σας. Χαραεῖτε τὸ χαμόγελό σας μὲ ὁδοντόπαστα ASTOR. Καὶ σημειώστε: Κυκλοφορεῖ παντοῦ στὴν λιανικὴ τιμὴ τῶν 5 δραχμῶν ἂν καὶ προσφέρεται σὲ μεγαλύτερη ποσότητα ἀπὸ τὴν συνηθισμένη.

'Η ὁδοντόπαστα ASTOR εἶναι ἕνα ἐπίτευγμα τῆς βιομηχανίας μας, ποὺ μᾶς δίνει τὸ δικαίωμα νὰ ὑπερηφανευόμαστε.

Σὲ λίγο δὰ ὑπερηφανεύεται γι' αὐτὴν κάθε ἐλληνικὴ οἰκογένεια. Γιατὶ ἀμέσως κατακτᾷ τὴν ἐμπιστοσύνη ὅλων.

'Η τελειότης εἶναι ἀποτέλεσμα μελέτης καὶ ἡ ὁδοντόπαστα ASTOR ἐπέτυχεν τὴν ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ.

Ο ταξιδιώτης που φτάνει άργα πιά από το Κίρχεν-Λάιπαχ στο φέουδο των Βάγκνερ δρoίκει κιάλας τη μικρή πολιτεία μισοχαμένη στα έσπερινα σκοτάδια. Κάπως έτσι θα πρέπει να την αντίκρυσε κι ο πομπικός Βάγκνερ εκείνο το βράδυ της 16ης Απριλίου του 1871, όταν μια περιόδεia σ' άλλοκληρο το γερμανικό Ράχ τον έφεραν εδώ μαζί με την αγαπημένη του Κόζιμα, που την είχε επί τέλους παντρευτή πριν από λίγους μήνες. Την ώρα ετούτη η μικρή πόλη δεν δείχνει από τον έαυτό της παρά την αμειγδύσια πάστρα της, τον πλούτο των λαμπριονίων της και των φωτεινών της επιγραφών (μ' όλο που είναι ζήτημα αν έχει κομμιά πενήντα χιλιάδες κατοίκους) και τις βαρυφορτωμένες της διτρίνες. Είναι η ώρα που οι Γερμανοί του νότου χώνονται, παρές-παρές, σε κάποιο «γκάστχαουζ» και γελούν μέχρις απελπισίας κρύβοντας κάθε τόσο το πρόσωπό τους πίσω από ένα μισόλιτρο μπίρας...

Από τον παλιό σιδηροδρομικό σταθμό, μελανιασμένο κιάλας απ' τις θροχές και τις όγρasiες αρκετών δεκαετιών, ο ταξιδιώτης τραβά γραμμή σ' ένα πανδοχείο, που μπορεί έξοχα να λέγεται «Χρυσή Έλαφος» ή «Λεωκόρ Έρωδιός». Τον οδηγούν στο δωμάτιό του, ένα δωμάτιο πεντακάθαρο, μεγάλο σαν βασιλικό προθάλαμο, κ' εκεί, μπροστά σ' ένα τοίχο, του δείχνουν με καμάρια μία μεγάλη παλιά χαλκογραφία: Γυμνές θυγατέρες του Ρήνου, νεράιδες πρωτογονικών μύθων προβάλλουν μέσ' απ' τα νερά ενός ποταμού και τραγουδούν σ' έναν διειροπόλο νέο με πυκνό γένι που, καθώς δλοι οι Ιππότες των λαϊκών χαλκογραφιών, ακουμπά μ' άνεμελιά πάνω σε κάποιο δράχο:

«Ζίγκφριντ, Ζίγκφριντ σε συμβουλεύουμε:

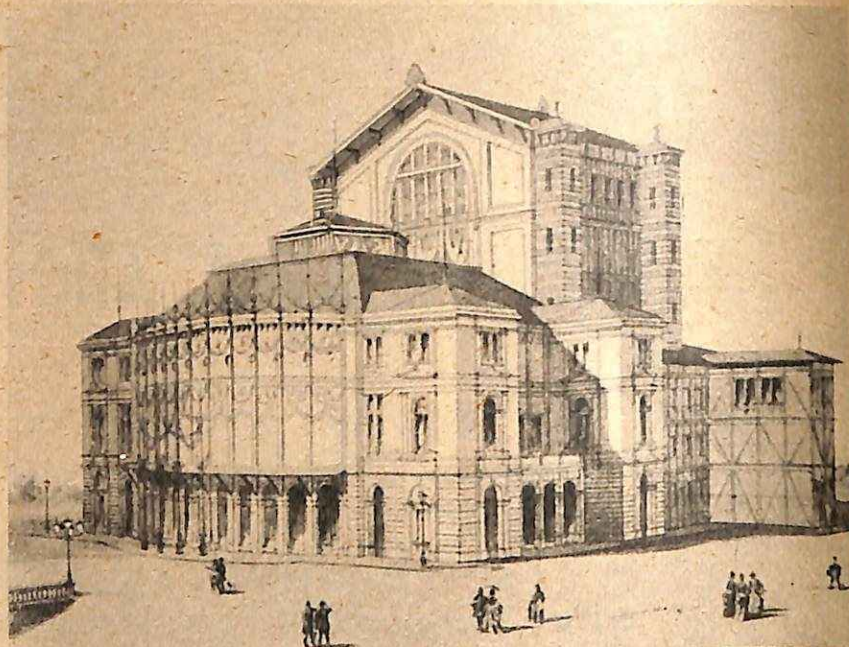
Πρόσεχε-πρόσεχε την κατάρα...».

Το άλλο πρωί η πόλη κολυμπά σ' ένα διάφανο γαλανό φθινοπωρινό ήλιοφως. Αυτοί τρεις κεντρικοί δρόμοι, στρωμένοι με καλύτερη, μαγαζιά πολυτελείας, τ' απαραίτητα κοσμοπολιτικά ξενοδοχεία. Τρείς τέσσερις γραμμές λεωφορείων, που ποτέ δεν περνούν από τα σημεία εκείνα που ενδιαφέρουν τον προσκυνητή — εδώ η λέξη «τουρίστας» είναι κιάλας προστυχιά. Μερικές δεκάδες μικρότερων δρόμων, πλασιωμένων μ' ανοιχτόκαρδες, αλλά σιωπηλές γερμανικές έπαυλεις, που λίγο-λίγο άραιώνουν σε μιάν έξοχη, πνιγμένη κιάλας από ηχητές κηλίδες μίνιο της φθινοπωρινής χλωρίδας. Παντού μία μρωδιά από σαπούνι, πασκατένια και «εϊδη κιγκολλερίας», παιδάκια που μορφάζουν τρισευτυχισμένα στον ήλιο, «χαουσφράου», που κουθεντιάζουν άνομεταξύ τους μπροστά στην πόρτα κάποιου μαγαζιού, κρατώντας τους μπροστά ψώνια. Οι διαθάτες είναι μάλλον άραιοι και συνεχώς άγνωστο γιατί — έχει και τις την έντιμωση πως η πόλη μόλις πριν μία στιγμή άδειασε από κάποιο μεγάλο πλήθος. Σε μία πλατεία, η απαραίτητη παλιά πηγή κ' ένα μνημείο πεσόντων, που στην κορυφή του έχει ένα μικρούλη όρειχάλκινον έφιππο Γερμανό λοχχοφόρο του πολέμου του 14.

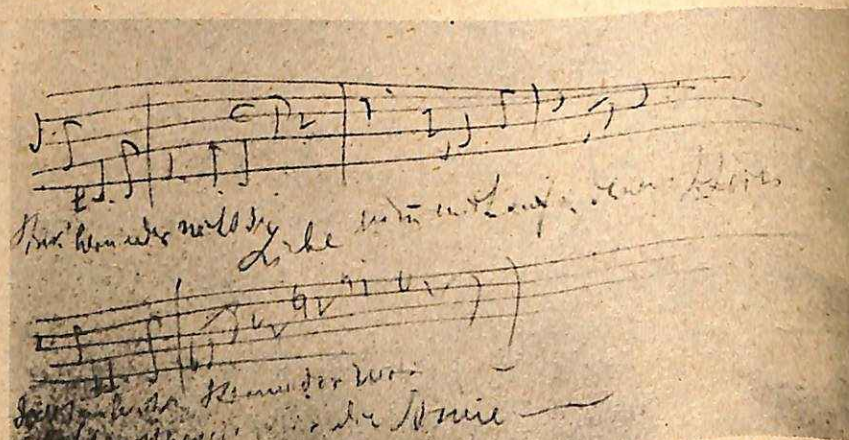
Αυτή είναι όλη κι όλη η πολιτεία όπου οι Βάγκνερ βασιλεύουν εδώ και τρεις τώρα γενιές. Ναι, εδώ τίποτε δεν θυμίζει τον μυστικοπαθή σχεδόν αίσθητισμό του δημιουργού του «Τριστάνου». Κι ο προσκυνητής που ταξιδεύει έχοντας στη θαλίτσα του την «έννηση της τραγωδίας» και την «επίπτωση Βάγκνερ» του Νίτσε η εκείνο το έξοχο δοκίμιο του Τέμας Μάνν, «Μεγαλοφυΐα και όδυν του Ρίχαρνδου Βάγκνερ», ξεχνιέται πολύ γρήγορα και γίνεται ένας απλός, ανοιχτόκαρδος περιπατητής. Γιατί, όσο κι αν αυτό φαίνεται παράξενο, όλα εδώ μοιάζουν μ' ένα απλοϊκό και συγκινητικό παιδικό όνειρο σε στυλ Ντίσνεϋ. Κι αυτό άκόμη το πάρκο, πλάι στην έσοκουσμένη έπαυλη Βάννφρηντ — το άρχοντικό των Βάγκνερ — είναι γεμάτο χαρούμενα παιδάκια κ' έχει μία λιμνη γεμάτη κύκνους, που δεν θυμίζουν διόλου, μά διόλου τον κύκνο που έφερε την θαρκούλα του Λόεγκριν, έτσι καθώς πλησιάζουν στην άκρολιμνιά για να ζητήσουν ψωμί και λιχουδιές...

“Ωριμος «μαίτρ»

Η πόλη δεν ήταν διόλου άγνωστη στον ώριμο πιά «μαίτρ», που εκείνο το άνοιξιάνικο βράδυ του 71 έφταν' εδώ έχοντας στο πλευρό του, σαν νόμιμη πιά σύζυγο, την Κόζιμα φόν Μπύλνφ, την άλλοτε γυναίκα του μεγάλου του φίλου Χάινς φόν Μπύλνφ, του διευθυντού ορχήστρας που τον είχε τόσο θαυμάσει. Πριν από τριανταπέντε χρόνια, νεαρός κι άσημος τότε διευθυντής ορχήφρας άποκαμίζοντας μιάν έντιμωση γοητευτική. Λίγο άργότερα διορίστηκε άρχιμουσικός σ' εκείνο το πανάρχαιο λαύσε κοροϊδευτικά ο Λεττονός φίλος του διολονταελλί-Βάγκνερ ποτέ δεν λησμονήσε την άριστη άκουστική, την τοποθέτηση της ορχήστρας και τον φωτισμό. Την έποχη εκείνη ούτε καν είχε συλλογιστή πως μία μέρα θα φιλοδοξούσε να χτίση ένα θέατρο για να παίξει μόνο και

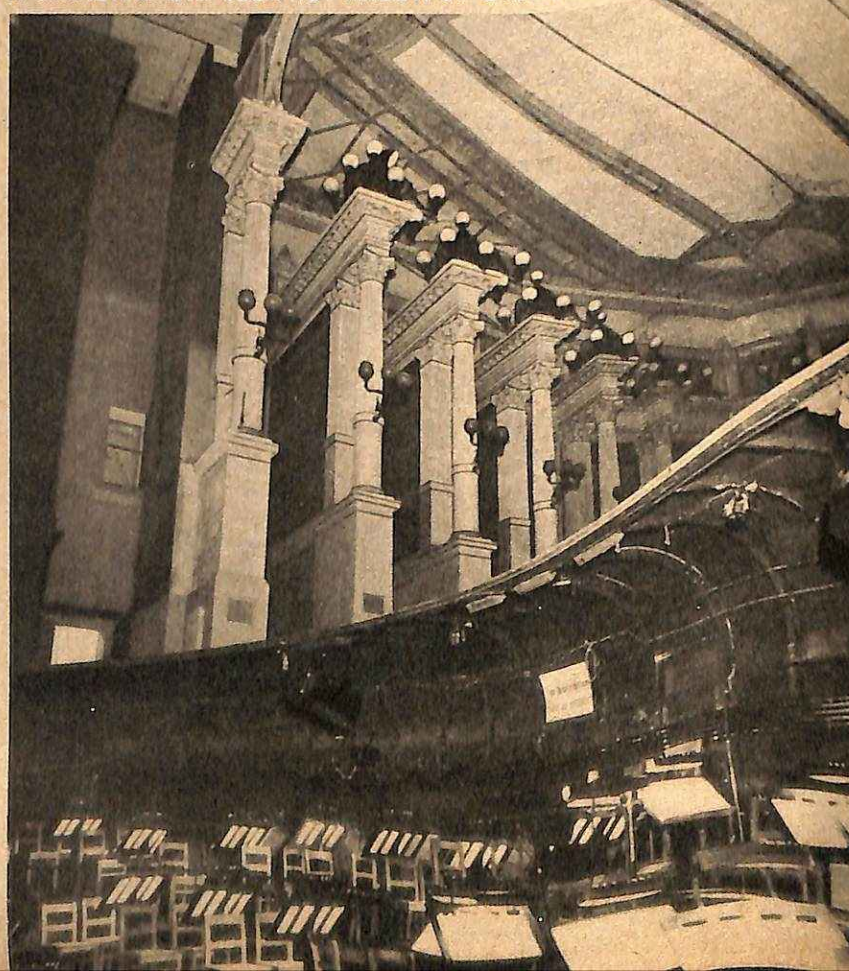

ΕΝΑ ΑΠΟ Τ' ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ «ΦΕΙΣΤΣΠΙΛΧΑΟΥΣ»

ΑΥΤΟΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΒΑΓΚΝΕΡ. ΜΙΑ ΕΜΠΝΕΥΣΗ ΠΟΥ ΣΗΜΕΙΩΘΗΚΕ ΒΙΑΣΤΙΚΑ

Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ. ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΜΑΕΙΣΤΡΟΥ ΣΤΕΚΟΤΑΝ ΑΛΛΟΤΕ Ο ΒΑΓΚΝΕΡ

ΡΙΧΑΡΔΟΣ ΒΑΓΚΝΕΡ. Προσωπογραφία του δημιουργού του «Τριστάνου», κατά την ώριμότητά του.

Για τον φιλόμουσο
ή επίσκεψη
στο Μπάϋρωϋτ
παίρνει πάντα
τη μορφή
προσκυνηματος.
Κάθε θήμα
κάθε αντίκειμενο
ζωντανεύει
έξιδανικευμένη
τη μνήμη
του Βάγκνερ...

Μπάϋρωϋτ 1960-Βάγκνερ 1871

Καθώς περιδιαβάζει ο έπισκέων
οιούς σλενοός ταπεινοός δρόμους
ανάγκυση ωροβάλλει κάθε σλιγγή
ή ζωή της άφέχαστης μεγαλοφυΐας

‘Η οδύσσεια τῆς «Ναυσικᾶς»

ΦΙΛΟΙ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν «Εἰ-
κόνων» ἡ συνθέτης Πέγκυ Χίικς,
ἡ συνεργάτις μας Τρούντυ Γκόθ καὶ
ὁ συγγραφεὺς Ρόμπερτ Γκραϊνδς.

ΣΚΟΠΕΥΟΥΝ νὰ περάσουν τὸ κα-
λοκαίρι στὴν Ἑλλάδα οἱ φίλοι μας.
Βιβλία γιὰ τὴ χώρα μας τοὺς βοη-
θοῦν νὰ τὴν γνωρίσουν καλύτερα.

ΣΑΝ ΔΕΥΤΕΡΗ πατρίδα τῆς θεω-
ρεῖ τὴν πατρίδα τοῦ Ὀδυσσεύα ἡ συν-
θέτις τῆς «Ναυσικᾶς» —τῆς ὅπερας
ποὺ περνάει κι αὐτὴ μιὰ Ὀδύσεια.

Ἡ «Ναυσικᾶ» εἶναι μιὰ σύγχρονη ἀμερικανικὴ ὅ-
περα, μὲ ἑλληνικὸ θέμα, ἡ ὁποία μέχρι στιγμῆς
περιπλανᾶται ἀνὰ τὰς πρωτεύουσας χωρὶς νὰ ἔχη
ἀκόμη παίχθῃ.

Αὐτὸς ποὺ ἔγραψε τὸ λιμπρέττο τῆς Ναυσικᾶς
εἶναι πολὺ γνωστότερος στὸ κοινό, ἀπὸ ὅσο εἶναι
ἡ συνθέτις τῆς. Πρόκειται γιὰ τὸν διάσημο συγ-
γραφέα καὶ ποιητὴ Ρόμπερτ Γκραϊνδς, ποὺ ἔχει
ἀφιερῶσει τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ζωῆς του στὴν
συγγραφή ἔργων σχετικῶν μὲ τοὺς ἀρχαίους Ἑλ-
ληνες καὶ τοὺς ἀρχαίους Ρωμαίους. Ἡ συνθέτις
τῆς ὅπερας εἶναι ἡ Πέγκυ Γκλάνβιλ Χίικς, μιὰ λε-
πτὴ γυναίκα, ποὺ ἔχει στὸ ἐνεργητικὸ της πολλὰ
ἔργα. Γεννήθηκε στὴν Αὐστραλία καὶ ἔχει ἀνατρα-
φῇ στὴν Ἀμερική, ἀλλὰ αἰσθάνεται πὼς ἡ ἀλη-
θινὴ πατρίδα τῆς εἶναι ἡ Ἑλλάς, ποὺ τὴν ἐπισκέ-
φθη πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια καὶ ὅπου ἀποφάσισε
νὰ ζήσει ὀριστικά. Ἀρχικὰ σκεπτόταν νὰ ἐγκα-
τασταθῇ στὴ Μύκονο ἢ στὴν Κόρινθο, ἀλλὰ τελικὰ
προτίμησε νὰ ἀγοράσῃ ἕνα παλιὸ σπίτι στὴν Πλά-
κα.

Ἡ Πέγκυ Γκλάνβιλ Χίικς ἔχει γράψῃ ὅπερες
καὶ μουσικὴ γιὰ μπαλέτα. Μερικὰ ἀπὸ τὰ ἔργα
τῆς αὐτὰ ἔχουν παρουσιασθῇ σὲ πολλὰ φεστιβάλ
καὶ ἄλλα ἔχουν πρωτοεμφανισθῇ ἀπὸ τὴν ἀμερικα-
νικὴ τηλεόραση.

Στὴ Νέα Ὑόρκη αἰσθάνεται νοσταλγία γιὰ τὰ
ἑλληνικὰ νησιά καὶ ἀρχισε νὰ ζωγραφίζῃ ἀπὸ
μνήμης. Δὲν εἶχε διδαχθῇ ποτὲ ζωγραφικὴ, ἀλλὰ
φαίνεται πὼς ἡ νοσταλγία εἶναι μεγάλος δάσκα-
λος.

Ἡ ὅπερα «Ναυσικᾶ» εἶχε παραγγελλθῇ ἀπὸ τὴν
νέα Ὀπερα τοῦ Σίδνεϋ καὶ ἐπρόκειτο νὰ παιχθῇ
κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς. Ἀλλὰ ἡ ἀνέγερση τῆς
Ὀπερας δὲν πρόκειται νὰ συμπληρωθῇ πρὶν ἀπὸ
ἕνα ἢ δύο χρόνια καὶ ἔτσι ἡ διεύθυνση τῆς Ὀπε-
ρας παρατήθηκε ἀπὸ τὸ δικαίωμα τῆς πρωτοεμ-
φανίσεως τοῦ ἔργου. Ὑστερα ἀπὸ αὐτὸ θεωρήθη-
κε πολὺ φυσικὴ ἡ πρώτη ἐκτέλεση τοῦ ἔργου νὰ
γίνῃ στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐτήσιο μουσικὸ φεστι-

βάλ. Φαίνεται ὅτι τὸ συνηθισμένο πρόβλημα τῶν
δαπανῶν εἶχε οὐσιαστικὰ λυθῇ. Οἱ ἀναγκαῖοι ὀκτώ
σολίστες θὰ μπορούσαν νὰ βρεθοῦν ἀνάμεσα
στους πολλούς Ἑλληνοαμερικανούς καλλιτέχνες
τοῦ τραγουδιοῦ τῆς Νέας Ὑόρκης — καὶ μερι-
κοὶ τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ Μιλάνου ἦταν ἔτοιμοι
νὰ συνεργασθοῦν μὲ ἐνθουσιασμό. Οἱ Ἕλληνες
καλλιτέχνες τοῦ τραγουδιοῦ (ἐξαμερικανισμένοι ἢ
ὄχι, ποὺ ζοῦν στὸ Λονδίνο, στὸ Μιλάνο, στὴν Φραγκ-
φούρτη, στὴ Βιέννη ἢ ἄλλου) ἐπιθυμοῦν πάρα πολὺ
νὰ πᾶνε στὴν πατρίδα τους τὸ καλοκαίρι καὶ ἀκό-
μη περισσότερο νὰ ἐμφανισθοῦν μπροστὰ σὲ ἕνα ἀ-
κροατήριον, ποὺ τὸ θεωροῦνε δικό τους. Πολλοὶ Ἑλ-
ληνες καλλιτέχνες ἦσαν πρόθυμοι νὰ συνεργασθοῦν
ἀλλὰ φαίνεται ὅτι τελικὰ ὅσοι εἶχαν τὴν πρωτοβου-
λία αὐτὴ δὲν κατάρθρωσαν νὰ συμφωνήσουν μὲ τοὺς
ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἑλληνικοῦ φεστιβάλ.

Ἔτσι συνεχίζεται ἡ οδύσεια τῆς «Ναυσικᾶς»
καὶ ἀντὶ τοῦ Σίδνεϋ, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ παρουσια-
σθῇ ἀρχικά, καὶ τῆς Ἀθήνας, ποὺ φαινόταν τὸ κα-
ταλληλότερο πλαίσιο τῆς ἐμφανίσεώς της, ἡ περι-
πλανώμενη αὐτὴ ὅπερα φαίνεται ὅτι θὰ δῇ ἐπὶ τέ-
λους τὸ φῶς στὸ Σπολέτο, στὴ Βενετία ἢ στὴ Νέα
Ὑόρκη...

Πάντως, ἡ συνθέτις σκοπεύει νὰ περάσῃ τὸ καλο-
καίρι τῆς καὶ πάλι στὴν Ἑλλάδα. Γιατί, ὅπως λέει
ἡ Πέγκυ Γκλάνβιλ Χίικς, «ἐξαγωγυρὰ κανεῖς πάντα
στὴν ἀρχικὴ πηγὴ τῆς ἐμπνεύσεώς σου». Καὶ πρα-
γματικὰ ἔχει πολλὰ ἐμπνευσθῇ ἀπὸ τὴν ἀρχαία καὶ
τὴν σύγχρονη Ἑλλάδα. Κανεῖς βέβαια δὲν ξέρει
οὔτε τὸ λιμπρέττο, οὔτε τὴν μουσικὴ τῆς καινούρ-
γιας ὀπερας. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι εἶ-
ναι ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸν μῦθο τῆς συναντήσεως τῆς
Ἀριάδης κόρης τοῦ βασιλέως τῶν Φαιάκων Ἀλκινόου
καὶ τοῦ Ὀδυσσεύα, ποὺ ἔφθασε ναυαγὸς στὴ Σχε-
ρία. Τὸ ἐπεισόδιο αὐτὸ ποὺ περιγράφεται στὴν Ζ'
Ραψωδία τῆς «Ὀδυσσεύα» ἔχει ἐμπνεύσει πολλούς
καλλιτέχνες καὶ συγγραφείς. Φαίνεται ὅμως ὅτι εἶ-
ναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἡ Ναυσικᾶ γίνεται πηγὴ
μουσικῆς ἐμπνεύσεως.

TRUDY GOTH

Τὸ φετεινὸ «Ὁσκαρ»

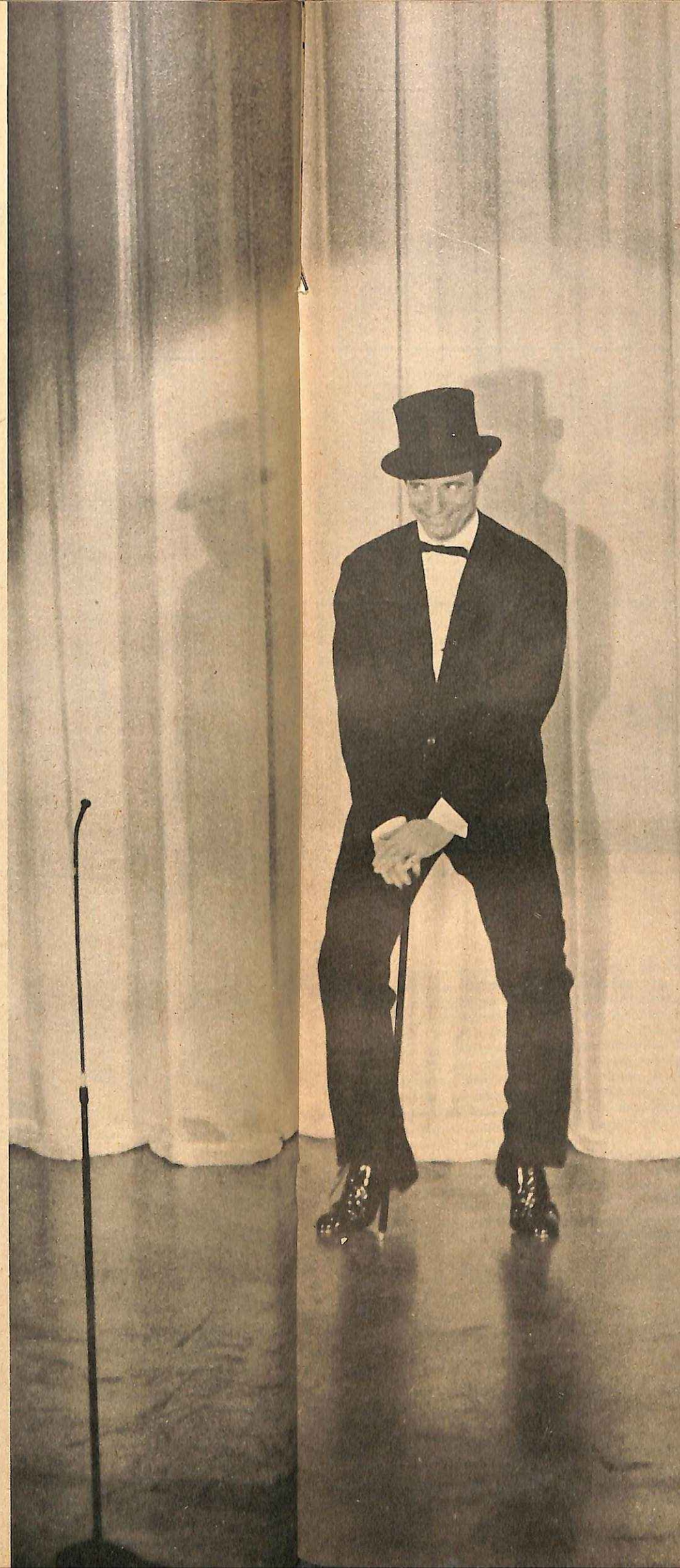

ΚΑΤΑΥΓΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ «ΠΕΝΤΑΓΚΟ». ΕΠΙΣΗΜΟΙ, ΣΤΑΡ, ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ. ΤΟ «ΟΣΚΑΡ» ΑΡΧΙΖΕΙ...

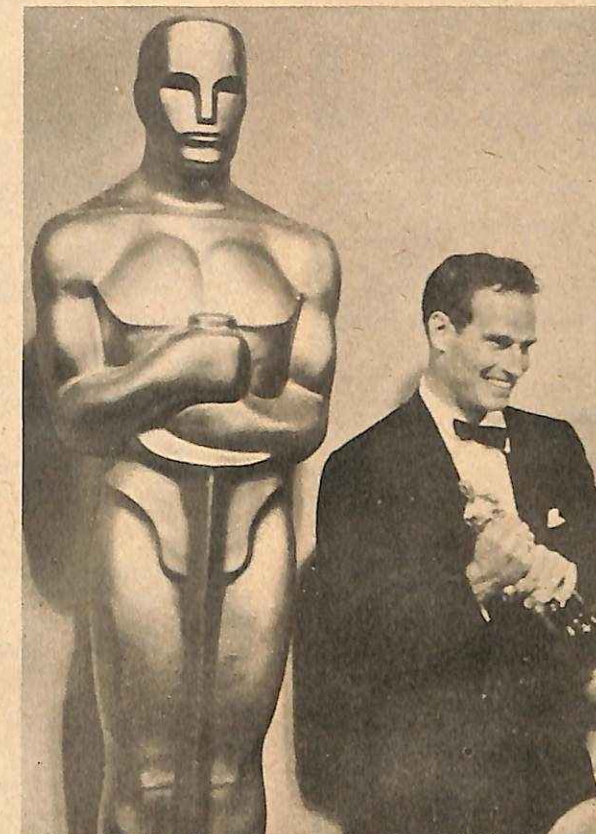
ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ

Η έφετεινή 32η απονομή των αμερικανικών βραβείων «Ὁσκαρ» μπορεί νὰ χαρακτηρισθῇ σὰν θρίαμβος τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου. Τρία χρυσὰ ἀγαλματάκια συναπεκόμισαν ἐφέτος οἱ Γάλλοι, πράγμα πού ἀσφαλῶς ἀποτελεῖ πρωτοφανὲς ρεκόρ. Καλύτερη ξένη ταινία ἀνακηρύχθηκε ἡ πολυβραβευμένη «Ὁρφέο Νέγκρο» («Εἰκόνας», τεύχη 187 καὶ 188), καλύτερη ταινία μικροῦ μήκους τὸ «Χρυσόψαρος» («Εἰκόνας», τεύχ. 187) καὶ τέλος καλύτερη ἡθοποιὸς τῆς χρονιάς ἡ Σιμόν Σινιόρε. Οἱ ἐτυμηγορίες αὐτὲς ἔκαναν τοὺς Γάλλους περήφανους. Καὶ ὅσον ἀφορᾷ μὲν τὰ βραβεῖα τῆς ξένης ταινίας καὶ τῆς ταινίας μικροῦ μήκους δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία ὅτι σὲ γαλλικὰ χέρια θὰ παραδίνονταν,

ἐπειτα ἀπὸ τὴν πολύπτυχη ἐμφάνισή τῆς περυσινῆς γαλλικῆς παραγωγῆς, μὲ ταινίες ποιότητος ὅχι συνηθισμένης («Τὰ 400 χτυπήματα», «Χιροσίμα, ἀγάπη μου» κλπ.). Ἐκείνο ὅμως πού ἀποτελεῖ καθαρὸ θρίαμβο, καὶ ἐν μέρει κατέπληξε καὶ τοὺς ἴδιους τοὺς Γάλλους, ἦταν ἡ προτίμησις τῆς πραγματικῆς ἐπάρειας Σιμόν Σινιόρε πού, ὡστόσο, εἶχε ν' ἀντιμετωπίσῃ ἐγγῶριες φήμες ὅπως ἡ Ἐλίζαμπεθ Ταίηλορ, γιὰ τὴν ταινία «Ξαφνικὰ πέρασι τὸ καλοκαίρι», καὶ ἡ Κάθριν Χέμπορν γιὰ τὴν ἴδια ταινία. Οὐδέποτε, στὰ 32 χρόνια τῆς ἱστορίας τοῦ «Ὁσκαρ», ἡ Γαλλία εἶχε κερδίσει τὸ πρῶτο βραβεῖο ἡθοποιίας καὶ εἶναι μόνον ἡ ἕκτη φορά, ἀπὸ τὸ 1928, πού τὸ βραβεῖο ἡθοποιίας δίδεται σὲ μὴ Ἀμερικανίδα.

ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΗ νότα ἔφερε στὴ σκηνὴ ὁ Ὑβ Μοντάν, τραγουδώντας διὰφορα γνωστὰ γαλλικὰ τραγούδια.

↑ ΜΕ ΤΟ ΜΙΚΡΟ «Ὁσκαρ» στὸ χέρι καὶ κάτω ἀπὸ τὸ τεράστιο ἔμβλημα τοῦ μεγαλύτερου κινηματογραφικοῦ βραβείου τῆς Ἀμερικῆς, ὁ Τσάρλτον Ἡστον ἀντιμετωπίζει ἥρεμα τὰ «φλάς» καὶ τοὺς φακοὺς.

ΣΙΜΟΝ ΣΙΝΙΟΠΕ - ΥΒ ΜΟΝΤΑΝ, δυὸ ἐκλεκτοὶ καλλιτέχναι, δυὸ εὐτυχισμένοι σύζυγοι, δυὸ πολὺ καλοὶ φίλοι. Χαίρονται μαζί τὶς μεγάλες καλλιτεχνικὲς ἐπιτυχίες τους.

(Φωτ. Dalmaz)

ΘΑΥΜΑΣΤΑΙ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΤΡΙΕΣ —ΚΥΡΙΩΣ ΝΕΟΙ— ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ ΤΩΝ ΕΙΔΩΛΩΝ ΤΟΥΣ

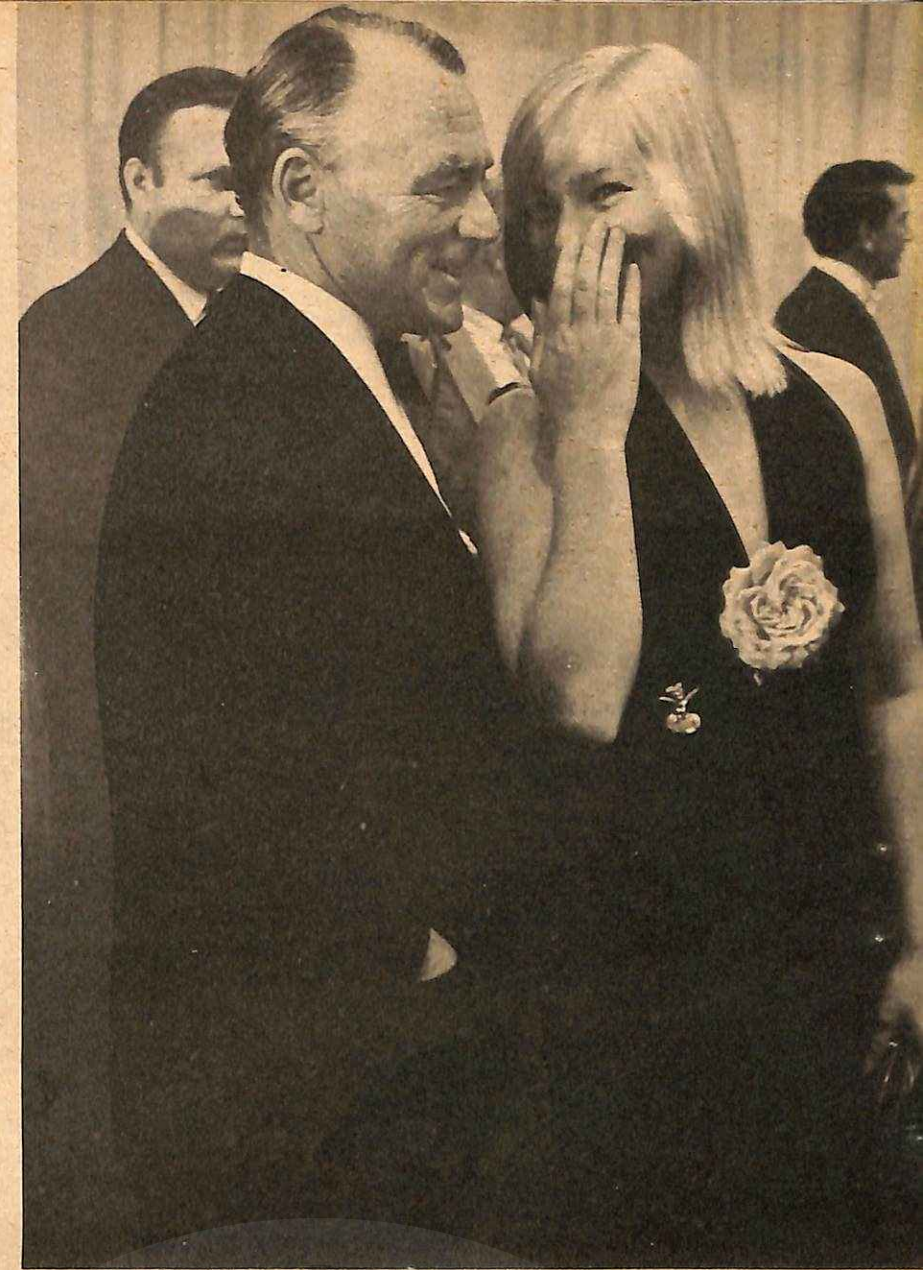
- «Μπέν Χούρ», η καλύτερη ταινία του 1959. Σκηνοθεσία Ουίλλιαμ Ουάιλερ. Πρωταγωνιστάι: Τσάρλτον Ήστον, Στήβεν Μπόυντ.
- «Όρφέο Νέγκρο», η καλύτερη ξένη ταινία του 1959. Σκηνοθεσία Μαρσέλ Καμύ. Πρωταγωνιστάι: Μαρπέσα Ντών, Μπρούνο Μέλλο.
- Το «Χρυσόφαρο», η καλύτερη ταινία μικρού μήκους. Σκηνοθεσία Έντμουντ Σεσσάν.
- Ουίλλιαμ Ουάιλερ, ο καλύτερος σκηνοθέτης της χρονιάς, για την ταινία «Μπέν Χούρ».
- Σιμόν Σινιορέ, η καλύτερη ηθοποιός της χρονιάς, για τον ρόλο της στην ταινία «Ό άνεμοστρόβιλος των παθών».
- Τσάρλτον Ήστον, ο καλύτερος ηθοποιός της χρονιάς, για τον ρόλο του στην ταινία «Μπέν Χούρ».

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ Η ΕΥΑ ΦΙΤΖΕΡΑΛΝΤ (ΔΕΞΙΑ) ΚΑΙ Η ΑΔΕΛΦΗ ΤΗΣ

ΠΙΚΡΑΜΕΝΟΙ, ΑΝ ΚΑΙ ΓΕΛΟΥΝ, Η ΛΙΖ ΤΑΙΗΛΟΡ ΚΑΙ Ο ΕΝΤΥ ΦΙΣΣΕΡ

ΧΑΡΟΥΜΕΝΟΣ Ο ΝΕΟΣ «ΓΑΛΑΖΙΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ» — Η ΜΑΙ·Υ· ΜΠΡΙΤ

Η ΤΕΛΕΤΗ ΕΓΙΝΕ ΤΟ ΒΡΑΔΥ. ΤΑ ΤΥΡΩ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΑ ΚΑΤΕΛΘΟΥΣΑΝ ΑΠΟ ΝΩΡΙΣ ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙ

Τρείς χιλιάδες έκλεκτοι προσκεκλημένοι στο θέατρο «Πεντάγχο» και 80 εκατομμύρια θεατοί της τηλεόρασης παρηκολούθησαν την τελετή της απονομής που, λόγω της απεργίας των ηθοποιών του Χόλλυγουντ, συνεκλήθησαν έφετος τις γνωστότερες φήμες από κάθε άλλη χρονιά και αυτό, φυσικά, γιατί ο «στόρ» δεν ήταν σκορπισμένοι στα πέρατα της γης, γυρίζοντας τις ταινίες τους. Κονφερασιέ της βραδυάς ήταν ο άγέραςτος και πάντοτε κομψός Φρέντ Άσταϊρ. Τελετάρχης ο άμυήτης Μπόμπ Χόπ. Στάθηκε, άλλωστε, και πραγματικός φίλος στο «Υδ Μοντάν, όταν ο διάσημος Γάλλος τραγουδιστής και σύζυγος της Σιμόν Σινιόρε κατελήφθη από συγκίνηση—μετά τα άποτέλεσματα, φυσικά—και δυσκολεύτηκε λίγο—γιά πρώτη φορά στη σταδιοδρομία του— να εκτελέσει τα τραγούδια του, που περιλαμβάνονταν στο πρόγραμμα.

“Άλλη σημαντική εμφάνιση της βραδυάς ήταν η διάσημη νέγρα τραγουδίστρια Έλα Φίτζεραλντ που τραγούδησε συνοδευόμενη από την αδελφή της δυο επιτυχίες από το ρεπερτόριο της.

Ποιότητα ἢ δολάρια;

Όσο και αν η Σιμόν Σινιορέ σε κάθε ευκαιρία τονίζει ότι πρώτα είναι σύζυγος του "Υ6 Μοντάν και μετά ήθοποιος καριέρας, και ότι με κανένα τρόπο δεν ενοιεί να «διαλύσει το σπίτι της», για να τρέχει στα στούντιο, ωστόσο, δεν μπορείς να

κρῦψι ἓνα παράπονο: Τὴν σχετικὴ ἀφάνεια, σὴν ὁποία τὴν καταδίκασαν οἱ συμπατριῶτες τῆς πό-
σα χρόνια. Πραγματικά, ἡ τεσσαρακοσθεὶς τὰ
ἡθοποὶς παίζει στὸν κινηματογράφο ἀπὸ τὰ πρῶ-
τα μεταπολεμικὰ χρόνια. Καί, παρὰ τὶς ἐπιτυ-
χιες τῆς («Διαβολογυναικες», «Μάγισσες τοῦ Σά-
λεμ»), οὐδέποτε ἀνεγνωρίσθη ὡς ἡθοποιὸς πρῶ-
του μεγέθους. Ἔμπρετε τὴν ἑν ἀνακαλύψουν οἱ
«Άγγλοι» («Άνεμοστρόβιλος τῶν παθῶν») καί κα-
τόπιν τὴν Ἀμερικανὸν, γιὰ νὰ τῆς δώσουν στὸ κι-
νηματογραφικὸ στερεῶμα τὴ θέση ποὺ ἄξιζε στὸ
ταλάντο τῆς. Τώρα, βέβαια, προτάσεις γιὰ δελε-
αστικὰ συμβόλαια ἔρχονται ἀπὸ παντοῦ καί ἰ-
δίως ἀπὸ τοὺς ταλαντούχους Παρισίους σκηνο-
θέτες τοῦ νέου κύματος καί ἀπὸ τοὺς παρα-
γωγοὺς τοῦ Χόλλυγουντ. Ἡ Σιμόν Σινιορέ δὲν
ἔχει παρὰ νὰ διαλέξῃ ἀνάμεσα σὴν ποιότητα
καί στὰ δολλάρια. Καὶ ὡμας πιστάζει. «Εἶναι ἄρ-
γὰ πιά, στὰ 39 μου χρόνια, ν' ἀρχίσω μιὰ στα-
διοδρομία πιν-ἄν, γκέρλο, δῆλωσε μ' ἓνα εἰρωνικὸ
χαμόγελο.

(Μπέν Χούρ)

Το χρυσό «Όσκαρ» επιβράβευσε την ταινία που σπούχισε περισσότερο χρυσάφι από οποιαδήποτε άλλη μέχρι σήμερα. 480.000.000 δολάρια, έντεκα χρόνια προεργασίας, ένας χρόνος γυρίσματος στο μεγαλύτερο «πλάτω» που έχει χρησιμοποιήσει μέχρι σήμερα ο αμερικανικός κινηματογράφος, 40.000 τόννοι υλικών, 100.000

κομπάρσοι, 80 άραβικά άλογα, κόστους 300.000 φράγκων το ένα, απέδωσαν τέσσερις ώρες υπερθεσμάτων. Αυτά είναι τα στατιστικά στοιχεία του «Μπέν - Χούρ», αλλά το άπατέλεσμα, όπως επικυρώνει ή έπιτροπή του «Όσκαρ», δεν ήταν ένας όποιοςδήποτε τεχνικόλόγ υπερκολοσσός. Άλλωστε, δεν είναι ή πρώτη φορά που θαρρεύεται ό σκηνοθέτης Ουίλλιαμ Ουάιλερ. Πολλές από τις ταινίες του («Άνεμοδαρμένα ύψη», «Η Κα Μίνι-βερ», «Τά καλύτερα χρόνια της ζωής μας», «Η κληρονόμος», «Διακοπές στη Ρώμη») έχουν αφήσει έποχοι και έχουν έντυπωθή βαθειά στη μνήμη του κοινού.

Δεν είναι η πρώτη φορά που το πολυδιαβασμένο διδίλο του στρατηγού Λιού Ουάλλας -«μπεστ σέλλερ» από το 1880 που πρωτοεξεδόθη- γυρίζεται σε ταινία. Στα τέλη της βασιλείας του βοδιού είχε αποτελέσει τον θρίαμβο ενός γότος της εποχής, του λησμονημένου σήμερα Ραϊμόν Νοβόρο, που λέγεται ότι σχεδίαζε να επανεισφύση στην οδύνη.

Μήνες Ξιπάρνεν γιὰ νὰ βροῦν ἕναν «ἥρωα» τοῦ
θὰ ἐπσκοκίε, μὲ τὴν ὁμορφία καὶ τὸ ταλὲντο τοῦ
τὸν παλιὸ θρύλο τοῦ Ραμὸν Νόβας. Τέλος, ὁ
Οὐάιλερ κατέληξε στὸν Τσάρλτον Ήστον. Δυὸ
ταίνιες, ὁ «Μουήσκι» καὶ τὸ ἄλλο ὁ «Μπὲν - Χούρ»,
καθιερώνουν πιά τὸν ἀρρενωπὸ γίγαντα (1.90 μ.)
τῆς περιοχῆς τὸν Μεγάλον Λιμῶνα σὰν τὸν κατ'
ἐξοχὴν βιδαλίκον ἥρωα. Μεγαλωμένος κατὰ κυριο-
λεξία μᾶστα στὰ δάση, ὅπου ὁ πατέρας τοῦ ἡ-
δασονόμος, ὁ Τσάρλτον Ήστον, διαθέτει μιά ἀ-

συνθήσιση μυϊκή δύναμη πού, ωστόσο, δεν αποτελεί μόνον αυτή τα κινηματογραφικά προσόντα του. Καί πίσω από την άγρια εμφάνιση του πολεμιστή κρύβεται μια αγαθή και ρομαντική καρδιά, πού κτυπά αποκλειστικά για τη γυναίκα του Λύντια καί γιὰ τον γιό του Φρέξερ.

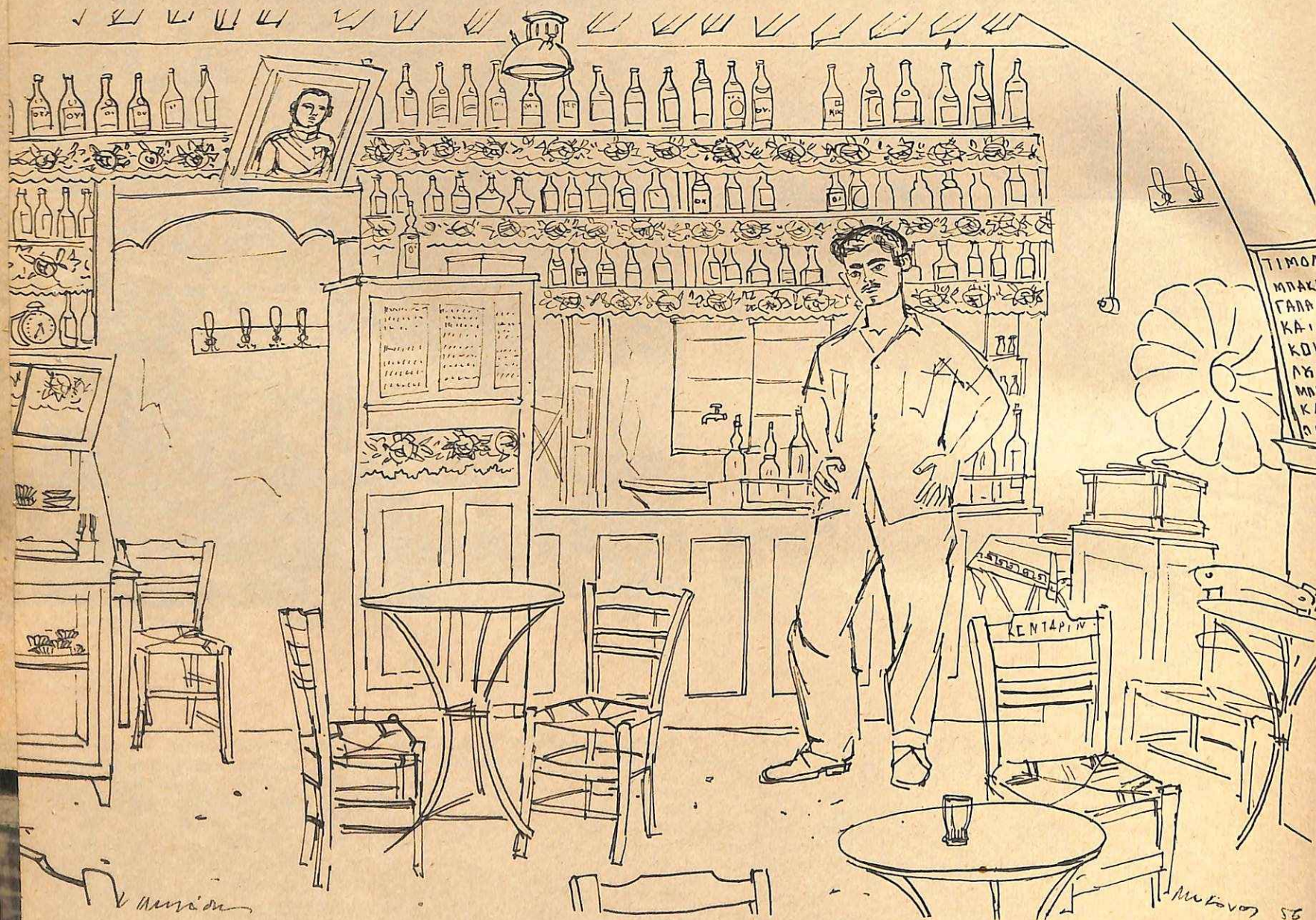
Δύσκολες ημέρες...

Μαζί πέρασαν δύσκολες στιγμές. Το 1944 ο Τσάρλτον Ήστον έπιστρατεύεται, εγκαταλείποντας, νεόπατρος, τη γυναίκα του και τη σταδιοδρομία του στα πρώτα βήματα της επιτυχίας. Όταν, στα 1947, απελύθη, βρίσκεται άγνωστος ανάμεσα σε τόσους άλλους αγνώστους, που προσπαθούσαν να επιβληθούν στον κινηματογράφο. Έν τούτοις, ο Τσάρλτον Ήστον δεν είναι ένας άποιοσδήποτε άγνωστος. Το ώραϊ, άρρενωπό προφίλ του, το γεροδεμένο σώμα του και η ήρωική κορμωσιά του δεν ήταν δυνατόν να μείνουν άπαρατήρητα. Στην Νέα Υόρκη προσελήφθη από τον θεατρικό θίασο της Κατερίν Κόρνελι για μία σειρά παραστάσεων. Από το θέατρο πέρασε στην τηλεόραση με τόν πρώτο μεγάλο ρόλο του στο φιλμ «Ίούλιος Καίσαρ». Από τότε έχουν περάσει περίπου 10 χρόνια. Σήμερα ο Τσάρλτον Ήστον είναι ο δημοφιλέστερος ήθοποιός του Χόλλυγουντ.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΚΑΗΜΩΝ...

ΤΟΥ Κ. ΙΑΚΩΒΟΥ ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗ

Η ροδα και πάλι στο καφενείο της παραλίας και κάθησα στην ψάθινη καρέκλα κι άκουψα το χέρι στο στρογγυλό σιδερένιο τραπέζι. Ο σερβιτόρος μούφερε τον καφέ στο γυαλιστερό νικέλινο δίσκο με το χοντρό καθαρό νεροπότηρο, με το άσπρο στρουμπουλό φλυτζάνι.

Είναι η γλυκιά εκείνη απογευματινή ώρα που οι μαγαζάτορες της μικρής νησιώτικης αγοράς καταβρέχουν το δρόμο με το πηγαδίσιο νερό και σηκώνουν τις τέντες. Οι φωνές έχουν μιά ειδική διαύγεια, τα πρόσωπα μιά ξεχωριστή εγκαρδιότητα, τα μάτια μιά διάθεση εξομολογητική. Γι' αυτό και δεν παραξενεύομαι καθόλου που με πλησιάζει ένας θαρρετά. Σηκώνομαι πριν ακόμα φτάσει στο τραπέζι μου και του ά-

πλώνω το χέρι έτσι σαν να τον περιμένω κι' έτοιμος να του πω «έχι, δεν αργήσατε καθόλου» — γιατί είμαι βέβαιος πως η πρώτη του φράση θά'ναι «με συγχωρήτε, αργήσα λιγάκι».

Αλλά δέ μου λέει τίποτα τέτοιο. Η στιγμή δεν σηκώνει σπατάλες σε μικροευνεσίες. Μου σφίγγει το χέρι με συγκινητική εμπιστοσύνη, προσπαθώντας — απ' ό,τι μαντεύω — ν' αθροίσει ένα μεστό χαιρετισμό, που τελικά δεν καταφέρνει να συντάξει κι' αφήνει να τον πουν οι σιωπηλοί μορφασμοί του.

— Καθίστε!

Δεν κάθεται. Μου σφίγγει συνέχεια το χέρι. Είναι κοντός και παχουλός μ' ένα πρόσωπο μαυριδερό και κα-

λοκάγαθο, σχεδόν παιδικό. «Όμως, απ' τις άκρες των ματιών φεύγουν σά δέσμη άχτιδες οι ξάρες. Δέ δείχνει παραπάνω από σαράντα πέντε έλας άσπρισει. Φορά ένα άσπρο πουκάμισο, με γαικά από γκρι πουκάμισο κι' από πάνω ένα μπλε γιλέκο γεμάτο καρφίτσες, βελόνες και κλωστίτσες.

— Καθίστε..!

Ούτε και τώρα δεν κάθεται. Προτιμά να σταθή όρθιος και να μου πη... «Έσείς δέν με γνωρίζετε, αλλά εγώ σας γνωρίζω...».

— Μά κ' εγώ σά να σας γνωρίζω...
— Ίσως έξ ήσπεως...
— Ό κύριος...;

— Όνομάζομαι Εύάγγελος Π. και άσκά το έπάγγελμα του ράπτου.

— Χαίρω πάρα πολύ, καθίστε. Κάθεται με τόν πλάι, άκουμπά τον άγκώνα στη ράχη της καρέκλας, τό πρόσωπο στην παχουλή παλάμη του, δάξει τά πόδια διπλοπόδι κι' έλος μαζύ γέρνει μελαγχολικά προς τά δεξιά. «Τότερα άναστενάξει και με φωνή παραπονεμένη, με βλέμμα διψασμένο για κατανόηση, άρχίζει... «άνθρωποι είμαστε κι' εμείς, κύριέ μου...».

— Μά βέβαια...!
— Κ' είμαστε όλοι τόν ίδιο, καλοί, κακοί, ψυχροί κι' άνάποδοι, όλοι τόν ίδιο είμαστε...!

— Ναι...
— Δέν είμαστε;
— Είμαστε!

— Θέλω να πώ, δηλαδή, ίδιοι είς τόν βάθος...! Διότι έξ ήσπεως, έπιφανειακά, δηλαδή, διαφέρουμε...
— Μάλλον...

— Κ' έχουμε όλοι τόν πόνο μας, όλοι!
— Όλοι...
— Και θέμε να τόν πούμε...!
— Φυσικό είναι!

— Ναι, αλλά πού να τόν πούμε...!
— Έξαρτάται...!
— Μπά...! Εγώ δέν έχω κανένα για να τού πώ τόν δικό μου πόνο...! Τό ξέρετε...;

— Όχι!
— Άρα τόν λοιπόν δέν έξαρτάται! Έπάρχει και τόν μηδέν!
— Κακό αυτό...!

— Έπιασα κι' εγώ χαρτί και μόλυδι!
— Και...;
— Και τόν έγραψα...!
— Σαλαφρώσατε έτσι!

— Όχι!
— Γιατί;
— Ξανάπεσα στο μηδέν!
— Πώς;

— Δέ μου δώσανε καμιά σημασία! Κι όμως και καθαρογραμμένα τά είχα και καλά διατυπωμένα και όρθογραφικώς ακόμη τόν είχα προσέξει τόν πόνον.

— Με συγχωρήτε, κύριε Εύάγγελε, γιατί δέν κατάλαβα ποιοι δέν σας έδωσαν σημασία;
— Οι μανδαρίνοι του ύπουργείου Παιδείας!

— Έ;
— Αυτό πού σας λέω, άγαπητέ μου κι' άς σας φαίνεται και άπίστευτο.

— Όχι, όχι, δέ μου φαίνεται άπίστευτο! Άλλά για έξηγήστε μου. Έσείς έστείλατε τόν πόνο σας στο ύπουργείο Παιδείας;

— Μάλιστα, σέ τρία αντίγραφα άντιγραμμένα όλα με τόν χέρι, διότι έδω δαχτυλομηχανές δέν έχουμε, αλλά και άν είχαμε εγώ πάλι δέ θά τδίνω εκεί να τόν γράφουνε διότι έπρόκειτο για προσωπικά ζητήματα.

— Ναι, αλλά γιατί στείλατε τόν πόνο σας στο ύπουργείο Παιδείας;
— Πού να τόν στείλω;

— Κατ' άρχήν γιατί να τόν στείλετε;
— Και τί να τόν κάμω εγώ μονάχος μου, τί μπορώ να τόν κάμω, εγώ είμαι φτωχός άνθρωπος, ράπτης είμαι...!

— Σύμφωνοι, αλλά δέν καταλαβαίνω τί όφελος θάχате άν οι μανδαρίνοι του ύπουργείου Παιδείας διαβάσανε τόν πόνο σας!

— Άς τόν έτυπώσανε σ' ένα περιοδικό!

— Μά κύριε Εύάγγελε, τόν ύπουργείο Παιδείας δέν έχει καμιά σχέση μ' αυτό!

— Έ, τότε τί ύπουργείο Παιδείας είναι...; Πού έπρεπε δηλαδή ν' άπευθυνθώ, στο ύπουργείο Έθνικής Άμύνης ή Δημοσίων Έργων...; Πέστε μου έσείς πού έχετε σχέση με τά γράμματα να καταλάβω κι' εγώ...!

— Σας παρακαλώ μη θυμώνετε κύριε Εύάγγελε...
— Όραία, πέστε μου έσείς, εγώ σας είπα είμαι ένας ράπτης, τίποτα παραπάνω...!

— Δέν υπάρχει Έπουργείο γι' αυτές τίς δουλειές...
— Δέν υπάρχει...;

— Όχι...!
— Και τί τούς έκόστιζε εκεί πού τδστείλα να μου στέλνανε μιά άπάντηση...;

— Τί άπάντηση;
— Ξέρω κι' εγώ... τώρα τί να σας πώ κύριέ μου... Έτσι πού μου τά λέτε κι' έσείς...!

Άλλάζει στάση, κάθεται με τά χέρια δεμένα και τόν κεφάλι θαρεί αγκυρό στο στήθος, φανερά άπογοητευμένος, πού δέν τόν νοιώθω όσο θάθελε... Τού ζητώ συγγνώμη πού ξέχασα να τόν ρωτήσω άν θά πάρη καφέ. Δέν άπαντά στην έρώτησή μου. Σηκώνει τόν κεφάλι άργά και με μάτι πληγωμένο θαθεί από μέσα μου λέει σιγά...

— Έχουμε γίνει όλοι μιά κλίμα έναντίον μου. Έγώ τήν παντρεύτηκα γιατί τήν αγαπούσα... Τί καντάδες, τί γλέντια, τί δώρα... Όλα για έναν έρωτα, για έναν έρωτα, για τίποτις άλλο...!

— Κι' αυτή;
— Δέν ξέρω... Τότε νόμιξα ότι ξέρω, ότι δηλαδή μ' αγαπούσε... τώρα δέν ξέρω...!

Πάυση και διαστικτό ξέσπασμα!
— Ψέματα λέω, ξέρω και παραξέρω, δέ μ' αγαπά ούτε μ' αγαπούσε...!

Πάυση και συνέχεια.
— Ντρέπομαι να τόν παραδέχομαι.
— Τότε γιατί σέ πήρε...;

— Ά δέν έπαιρνε μένα, ποιόνε θά παίρνε...;
— Έτσι...!

— Αυτή αγαπούσε ένα Πειραιώτη πού είχε μηχανότρατα κι' έρχότανε και ψάρευε έδω από πίσω, στις Μάκαρες. Πουλούσε τόν ψάρι του και τάτρωγε όλα έν μία νυχτί. Άγκαζάρτε δύο ταξιά, φόρτωνε μέσα τήν παρέα του, έλο τόν σκυλόδι τις μπέκρες και παίρνανε δόλτα τά χωριά και γλεντούσανε όλη νύχτα. Τό πρωί περμένανε έδω οι οικόγενειες κι' έπαιρνε ή κάθε μιά τόν δικό της σηκατό και τόν πήγαινε σπίτι. Άκουος χάλι; Τέτοιο ρεμάλι είχε έρωτευτή ή κυρία και τώρα τά πληρώνω εγώ.

— Δέν τόν ξέχασε...;
— Παύ να ξέρω, σάμπως μιλάει... Μιά φορά έμένα δέν μ' αγαπά, αυτή είν' ή ουσία...! Μου είχανε τάξει ένα σπίτι, δέ μου τόν δώσανε, μου είχανε μιλήσει για ένα περιόδι, άν τδχης έσύ άλλο τόσο τδχω κι' εγώ, μούχανε πει πως είναι τυχεροί πού με κά-

νανε γαμπρό τους κι' ούτε τόση δά χαρά δέ μου δώσανε μήτε σαν τόν σκυλί τους δέ με κοιτάζανε. Και σαν να μη φτάνανε όλα τούτα, ό αδελφός της, πού είναι ράπτης κι' αυτός, άνοιξε πρόπερσι ένα καινούργιο μεγάλο έμπορορραφείο και μ' έσθησε τέλεια! Έχω να ράψω καινούργιο ρούχο πάνω από χρόνο... Μόνο για γυρίσματα και για φαρδοστενέματα έχονται σέ μένα... Κ' είμαι καλός τεχνίτης, κύριέ μου, είμαι εξαιρετικός τεχνίτης...! Έ, δέ μπορώ πιά... δέ μπορώ...!

— Κ' ή γυναίκα σου τί λέει;
— Δέν είναι γυναίκα μου... Είναι αδερφή του αδερφού της, είναι κόρη της μάνας της, είναι και κάτι τις εκείνου του μηχανότρατα και μόνο για μένα δέν είναι τίποτα... Ούτε τήν κουβέντα μου θέλει, ούτε τήν άγάπη μου, ούτε να κάνη παιδί δικό μου... Όλη μέρα είναι με τά περιοδικά στο χέρι και διαβάσει έρωτικές ιστορίες κι' άναστενάξει και δακρύζει... Και να σκεφτής ότι κι' εγώ άναστενάχω και κλαίω πλάι της για τόν ίδιο λόγο και δέν παίρνει χαμπάρι... Γι' αυτό σας λέω... άς με τυπώσανε κι' έμένα σ' ένα περιοδικό,

— Ναι!
— Και να τά στείλω σέ σας;
— Σέ μένα...!

Σηκώνεται, μου σφίγγει τόν χέρι και προσπαθεί πάλι να συντάξει ένα μεστό χαιρετισμό πού τελικά δέν τού βγαίνει. Φεύγει. Κάθομαι και προσπαθώ να θυμηθώ άν υπάρχει κρατική ύπηρεσία ελέγχου και βοηθείας ιδιωτικών πόνων και καημών...! Η μνήμη μου δέ με βοηθά! Μόλις γυρίσω στην Άθήνα πρέπει να τόν ρωτήσω.

ΙΑΚ. ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗΣ

Σχέδια ΓΙΑΝΝΗ ΜΙΓΔΑΗ

— Ναι!
— Και να τά στείλω σέ σας;
— Σέ μένα...!

Σηκώνεται, μου σφίγγει τόν χέρι και προσπαθεί πάλι να συντάξει ένα μεστό χαιρετισμό πού τελικά δέν τού βγαίνει. Φεύγει. Κάθομαι και προσπαθώ να θυμηθώ άν υπάρχει κρατική ύπηρεσία ελέγχου και βοηθείας ιδιωτικών πόνων και καημών...! Η μνήμη μου δέ με βοηθά! Μόλις γυρίσω στην Άθήνα πρέπει να τόν ρωτήσω.

ΙΑΚ. ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗΣ

Σχέδια ΓΙΑΝΝΗ ΜΙΓΔΑΗ

— Ναι!
— Και να τά στείλω σέ σας;
— Σέ μένα...!

Σηκώνεται, μου σφίγγει τόν χέρι και προσπαθεί πάλι να συντάξει ένα μεστό χαιρετισμό πού τελικά δέν τού βγαίνει. Φεύγει. Κάθομαι και προσπαθώ να θυμηθώ άν υπάρχει κρατική ύπηρεσία ελέγχου και βοηθείας ιδιωτικών πόνων και καημών...! Η μνήμη μου δέ με βοηθά! Μόλις γυρίσω στην Άθήνα πρέπει να τόν ρωτήσω.

ΙΑΚ. ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗΣ

Σχέδια ΓΙΑΝΝΗ ΜΙΓΔΑΗ

— Ναι!
— Και να τά στείλω σέ σας;
— Σέ μένα...!

Σηκώνεται, μου σφίγγει τόν χέρι και προσπαθεί πάλι να συντάξει ένα μεστό χαιρετισμό πού τελικά δέν τού βγαίνει. Φεύγει. Κάθομαι και προσπαθώ να θυμηθώ άν υπάρχει κρατική ύπηρεσία ελέγχου και βοηθείας ιδιωτικών πόνων και καημών...! Η μνήμη μου δέ με βοηθά! Μόλις γυρίσω στην Άθήνα πρέπει να τόν ρωτήσω.

ΙΑΚ. ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗΣ

Σχέδια ΓΙΑΝΝΗ ΜΙΓΔΑΗ

— Ναι!
— Και να τά στείλω σέ σας;
— Σέ μένα...!

Σηκώνεται, μου σφίγγει τόν χέρι και προσπαθεί πάλι να συντάξει ένα μεστό χαιρετισμό πού τελικά δέν τού βγαίνει. Φεύγει. Κάθομαι και προσπαθώ να θυμηθώ άν υπάρχει κρατική ύπηρεσία ελέγχου και βοηθείας ιδιωτικών πόνων και καημών...! Η μνήμη μου δέ με βοηθά! Μόλις γυρίσω στην Άθήνα πρέπει να τόν ρωτήσω.

ΙΑΚ. ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗΣ

Σχέδια ΓΙΑΝΝΗ ΜΙΓΔΑΗ

ΚΛΕΙΣΤΟ ΦΑΚΕΛΟ

του "Ερλ Στάνλεϋ Γκάρντνερ"

Ένα από τα άριστουργήματα του διασήμου "μαίτρ" των αστυνομικών μυθιστορημάτων, μέ αίνιγματική πλοκή, που στρέφεται γύρω από μιά κληρονομία 1.000.000 δολλαρίων...

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ:

Ο Ντάγκ Σέλμπυ, τώες εισαγγελέας του Μάντι-
σον Κάουοντ και ήδη ταγματάρχης, έπωφελεύεται
μιάς άδειας για να περάσει από την πόλη αυτή.
Στό σταθμό συναντά την δημοσιογράφο του «Κλά-
ριον» Σώλβια Μάρτιν και τον ηλικιωμένο δικηγό-
ρο Α. Β. Γκέρ (που οι κακοποιοί τον ονομάζουν
έπί το οικειότερον Α. Β. Γ.) και διαπιστώνει ότι
μιά γυναίκα, που ταξίδευε μαζί του στο τραί-
νο κ' είχε προκαλέσει την προσοχή του γιατί, πριν
κατέβη, κορφίσωσε στο πέτο της μιά άσπρη γαρ-
δένια, είχε εκεί ραντεβού με τον Γκέρ. Τό ίδιο κ'
ένας μεσόκοπος άντρας με τσαλακωμένο κοστού-
μι, που είχε κι αυτός γαρδένια στο πέτο. Ο Ντάγκ
συναντάται με τον γερο-σερίφη Ρέξ Μπράντον κι
άφροντα γευματίζει με τον Ρέξ και την Σώλβια
σ' ένα εστιατόριο, όπου έλπευον τον Γκέρ να συν-
δεύη μιά ώρασιτάτη ξανθή. Ο Φράνκ Νόρουσκ,
ιδιοκτήτης του ξενοδοχείου Μάντισον, έρχεται να
τους αναγγείλη πως ένας πελάτης του, ο Φρέντ
Ρόφφ, από τό λός "Αντζελες, έπαθε συγκοπή.
Ο Ντάγκ Σέλμπυ διαπιστώνει πως όηρχε ο-
δρακύνιο στη ζάχαρη που χρησιμοποιήσε στο
πρόγευμα του ο Ρόφφ, άλλ' άμφισβάλλει άν τον
δολοφόνησε ο Χένρυ Φάρλεϋ, τό γκαρσόνι που
του έφερε τό πρόγευμα. Ο Σέλμπυ μιλάει με
την Σώλβια για την γυναίκα που είχε προ-
σέξει στο τραίνο.

8

—Μάλιστα. Κάποιος άπ' τό τουριστικό γραφείο
επρόκειτο να με συναντήσει εκεί... Φαίνεται πως
ήμασε δυό που ταξιδεύαμε στο τραίνο, αλλά δεν
ήξερα ότι ο άλλος άνδρας ήταν εκεί. Έκεινος τα-
ξίδευε στην τρίτη θέση... Θεέ μου, δεν ξέρω πως
μπορεί κανείς να ταξιδεύη μ' αυτό τον τρόπο —
αλλά φαίνεται πως είχε κερδίσει κ' εκείνος τό τα-
ξίδι και προτίμησε να ταξιδεύη ξέστοι και έτσι, πα-
ρά να μείνη στο σπίτι του... Δεν τά καταφέρει τό-
σο καλά σάν και μένα, φαίνεται... Μου είπαν ότι
έγώ ήμουν σχεδόν τελεία —πέτυχα ενενηνταοχτώ
βαθμούς στους εκατό, καθώς μου είπαν.

Ο Σέλμπυ αντάλλαξε ένα βλέμμα με την Σώ-
λβια Μάρτιν.

—Τωός θά ήταν καλύτερο να μās μιλήσετε
γι' αυτό τον διαγωνισμό, κυρία "Ιρβιν.

—Ήταν ένα από κείνα τά πράγματα που έρ-
χονται με τό ταχυδρομείο. Δεν στείχε τίποτα να
δοκιμάσω, όηρχε ένας φάκελος με τυπωμένη δι-
εύθυνση μέσα και τό μόνο που είχες να κάνης
ήταν να απαντήσεις σέ μερικές ερωτήσεις και να
δής πόσα πρόσωπα μπορούσες να βής κρυμμένα
μέσα σ' ένα σχέδιο. Ήταν, ξέρετε, μιά εικόνα
που έδειχνε μερικά δέντρα, μιά άγροικία κ' ένα
δαγόνι. Την γνώριζες άνάποδα κ' εβρισκες τό πρό-
σωπο μίας γυναίκας σ' ένα μέρος του δαγονιού
ή τό πρόσωπο ενός άνδρος πάνω στα δέντρα.

Κ' έπειτα τί έγινε; ρώτησε ο Σέλμπυ.

—Λοιπόν, απάντησα στις ερωτήσεις και ξεχώ-
ρισα τά πρόσωπα και τό έστειλα στη διεύθυνση
που έγραφε ο φάκελος. Δεν ήξερα άν τά είχα κα-

ταφέρει καλά, αλλά έπειτα από λίγες μέρες μου
τηλεφώνησε ο άνδρας από την εταιρία και φαι-
νόταν πολύ έξημμένος. Μου ζήτησε να πάω να
τον συναντήσω στο ξενοδοχείο του και μου είπε
πως είχα κερδίσει τό πρώτο βραβείο —να ταξίδι
στην Καλιφόρνια, με όλα τά έξοδα πληρωμένα!
'Αλλά έπρεπε να φύγω σχεδόν άμέσως, γιατί εί-
χαν μεγάλες φασαρίες με τό κλείσιμο θέσεων στο
τραίνο... Ξέρετε, αντισύνησα λιγάκι γι' αυτό.

—Γιά ποιό πράγμα;
—Νά, με τίς δυσκολίες που υπάρχουν τώρα, ύ-
ποτίθεται πως δεν πρόκει να γίνονται άσκοπα τα-
ξίδια. Κ' ή εταιρία επίσης φαινόταν λιγάκι άνή-
συχη γι' αυτό. Είχαν κανονίσει αυτό τον διαγωνι-
σμό πριν από λίγον καιρό, πριν άκόμη άρχίσουν
να υπάρχουν τόσες δυσκολίες στα ταξίδια, κ' ένα
από τά βραβεία τους ήταν ένα ταξίδι στην Καλι-
φόρνια. Και... νά, ήταν λιγάκι άνήσυχοι γι' αυτό.
Πώς θά τό έπαυαν, δηλαδή, ο κόσμος άν μα-
θηνόταν.

—Σας ζήτησαν, λοιπόν, να μην πείτε τίποτα
γι' αυτό, δεν είν' έτσι; ρώτησε ή Σώλβια με συμ-
πάθεια.

—Ναι, μου είπαν να μη μιλήσω γι' αυτό. Μου
είπαν απλώς να ετοιμάσω τά πράγματά μου και
μου έξήγησαν πως δεν είχαμε τίποτα να κρύψω-
με, αλλά πως δεν ήταν άνάγκη, απλούστατα, να
γυρίζω δεξιά κι άριστερά και να λέω σ' όλους που
θά πήγαινα...

—Καταλαβαίνω, είπε ο Σέλμπυ. Και σās έδω-
σαν ένα εισιτήριο.

—Μάλιστα, ένα εισιτήριο πρώτης θέσεως. Και
μου έδωσαν χρήματα για να πάω στο δαγκόν-ρε-
στουράν. Μου πλήρωσαν τά πάντα, άκόμη και τό
φιλοδώρημα που έπρεπε να δώσω στον χαμηλό.
'Αλλά, Θεέ μου, θά νόμιζαν φαίνεται πως ήμουν
εκατομμυριούχος, για να θέλουν να δώσω φιλοδώ-
ρηματα στους άχθοφόρους! Δεν έδωσα σ' εκείνον
τον άχθοφόρο όσο νόμιζαν πως έπρεπε να του δώ-
σω, αλλά ή εταιρία σπληροδότησε τον πληρώνει
μισθό για την δουλειά του και δεν έκανε παρά μό-
νο την δουλειά του!

—Και ποιό είναι τό όνομα της εταιρίας; ρώ-
τησε ο Σέλμπυ.

—Θεέ μου, δεν τό ξέρω καν... Ήταν, μου
φαίνεται, μιά εταιρία που ήθελε να διαφημίση
κάποιο νέο τύπο πρωινής τροφής. Κάτι που δεν
είχα άκούσει ποτέ να μιλούν γι' αυτό και δεν
καταλαβαίνω τί περίμεναν να κερδίσουν στέλνον-
τάς με στην Καλιφόρνια! Φυσικά, είπαν πως με
τή συμμετοχή χιλιάδων ανθρώπων σ' έναν δια-
γωνισμό κάνουν άρεκτη διαφήμιση, αλλά έγώ όρ-
κίζομαι πως ούτε καν θυμάμαι τό όνομα της τρο-
φής που διαφημίζουν...

—Κι' ο αντιπρόσωπος της εταιρίας - μήπως
σās συνόδευσε;

—Ό, όχι. Μου είπε ότι θά με άνελάμβανε
κάποιο τουριστικό πρακτορείο. Φαίνεται πως έτσι
εργάζονται οι μεγάλες εταιρίες. Δεν μπορούν να
χειρίζονται οι ίδιοι αυτά τά ζητήματα, αλλά ύ-
παρχουν τουριστικά πρακτορεία που είναι ειδικευ-
μένα σ' αυτά τά πράγματα και τά διαφημιστι-
κά γραφεία τά αναθέτουν όλα σ' αυτά.

—Κι' όταν φθάσατε στο Μάντισον Σίτυ, έ-
πρεπε να φοράτε μιά λευκή γαρδένια για να
σās αναγνωρίσουν;

—Μάλιστα.

—Κι' ο άνδρας του τουριστικού γραφείου
θά έπρεπε να φορά κ' αυτός μιά λευκή γαρδέ-
νια, υποθέτω.

—Έτσι μου είπαν.

—Κι' όταν φθάσατε στο Μάντισον Σίτυ, αυ-
τός ο άνδρας άπ' τό τουριστικό πρακτορείο
σās παρέλαβε και σās ανέλαβε;

—Μάλιστα.

—Και σās έφερε έδώ;

—Ναι. Έδώ είναι τό μέρος όπου θά μείνωμε
την πρώτη νύχτα. Δεν ξέρω για πόσον καιρό πρό-
κειται να μείνωμε έδώ. Ο άνδρας του τουρι-
στικού γραφείου φαινόταν λιγάκι άόριστος ως
προς αυτό τό ζήτημα, αλλά στο κάτω - κάτω,
αυτή ή ιστορία δεν μου στοιχίζει ούτε μιά δεκά-
ρα και πρόκειται να κάνω έναν όραίο γύρο. Έ-
χω μιά άνημιά στο Σακραμέντο και ρώτησα τον
άνθρωπο άν πρόκειται να πάμε εκεί. Είπε πως
δεν ήξερε ακριβώς κ' ότι αυτό θά έξαρτιόταν
άπ' την κατάσταση των πραγμάτων. Οι συνθήκες
των ταξιδιών είναι τρομερά δύσκολες, ξέρετε, άλ-
λά ο κύριος αυτός μου φέρθηκε πολύ ευγενικά.

—Σας άφησε έδώ;

—Μου βρήκε ένα δωμάτιο έδώ, ναι.

Ο Σέλμπυ συναφρονώθηκε:

—Δεν μπορείτε να σās όδήγησε έδώ άμέσως
μόλις φύγατε άπ' τον σταθμό, κυρία "Ιρβιν. Δεν
είχε άρκετόν καιρό ώστε να...

—Ό, εκείνος ο άνδρας που με συνάντησε
στον σταθμό δεν ήταν αυτός του πρακτορείου.
Έγινε κάποιος λάθος.

—Λέτε ότι δεν ήταν αυτός; ρώτησε ο Σέλμπυ.

—Θεέ μου, όχι! Είχε γίνει κάποιος λάθος. "Ο-
πως ανακαλύφθηκε έπειτα, εκείνος άναζητούσε κά-
ποιον άλλον, αλλά με είδε έμένα με την άσπρη
γαρδένια, με πλησίασε, μου μίλησε και μου
είπε πως έπρεπε να πάω μαζί του. Κ' έπειτα
είδε αυτόν τον άλλον άνθρωπο που είχε κερδίσει
τό δεύτερο βραβείο στον διαγωνισμό και μās πή-
ρε και τους δυό για να μās όδηγήσει στην πόλη.
Φαινόταν πολύ συμπληπτικός.

—Κ' έπειτα τί έγινε; ρώτησε ο Σέλμπυ.

—Ανακαλύφθη πως είχε γίνει κάποιος παρε-
ξήγηση. Ο άνδρας που επρόκειτο να μās συ-
ναντήση είχε καθυστερήσει λιγάκι. Μās βρήκε να
καθώμαστε μέσα στο αυτοκίνητο. Ο άνδρας
που μās είχε πάρει άπ' τον σταθμό είχε πάει
στον σταθμό λεωφορείων και...

Ο Σέλμπυ την διέκοψε, με φωνή που έδει-
χνε μεγάλο ενδιαφέρον:

—'Απ' ό,τι καταλαβαίνω, ο άνδρας που
σās πήρε άπ' τον σταθμό ανακαλύφθηκε ότι γύ-
ρευε κάποιον άλλον, δεν είν' έτσι;

—Μάλιστα.

—Πόση ώρα μείνατε στον σταθμό των λεω-
φορείων;

—Ό, πολύ λίγο νομίζω. Δεν ξέρω... Καθό-
μασε εκεί, μέσα σ' αυτοκίνητο, κάπου δέκα λε-
πτά, όταν εμφανίστηκε ο άνδρας που επρόκει-

το να μās προϋπαντήσει και μās ζήτησε συγγνώμη
για την παρεξήγηση.

—Αυτός φορούσε άσπρη γαρδένια;

—Όχι, δεν φορούσε. Μās κατάλαβε άμέσως,
 όμως, γιατί είχε ανακαλύψει πως είχαμε φύγει
άπ' τον σταθμό με τ' αυτοκίνητο του άλλου άν-
θρώπου. Μās είπε ότι λυπόταν για ό,τι είχε συμ-
βή κ' ότι έπρεπε να πάμε μαζί του. Ήταν άπ'
τό τουριστικό γραφείο κ' είχε άρτήσει λιγάκι.

—Μεταφερόσθήκατε, λοιπόν, άπ' τό ένα αυτο-
κίνητο στο άλλο;

—'Ακριβώς.

—Και οι δυό σας;

—Μάλιστα.

—Και τί έγινε έπειτα;

—'Ηρθαμε κατ' ευθείαν έδώ και μās τοπο-
θέτησε σ' αυτό τό ξενοδοχείο.

—Μήπως ξέρετε τ' όνομα του ανθρώπου που
κέρδισε τό δεύτερο βραβείο; ρώτησε ο Σέλμπυ.

—Ναι, τ' όνομά του ήταν - περιμένετε μιά
στιγμή... Είναι ένα άστοίο όνομα. Κάτι σάν Κάσλ,
ή Χάσλ - ναι αυτό είναι, Κάρελ Χάσλ.

—Και τί άπέγινε αυτός; Δεν έμεινε σ' αυτό τό
ξενοδοχείο;

—Όχι, είχε κερδίσει ένα διαφορετικό είδος
ταξιδιού άπ' τό δικό μου. Όχι τόσο καλό. Έ-
γώ είχα κερδίσει τό πρώτο βραβείο κ' εκείνος
τό δεύτερο. Δεν μπορώ άκόμη να καταλάβω πως
έγώ, άπ' όλους τους ανθρώπους που έστειλαν τίς
απαντήσεις...

—Κι' ο άνδρας που αντιπροσώπευε τό του-
ριστικό γραφείο σās άφησε έδώ κ' έξακολούθησε
τόν δρόμο του θ' αυτόν τον Χάσλ;

Τόν κοίταξε με άνέκφραστο έμφος και κούνησε
τό κεφάλι της.

—Δεν ξέρετε που πήγε ο Χάσλ;

—Όχι. Ο άνδρας άπ' τό τουριστικό γρα-
φείο φρόντισε γι' αυτό.

—Τότε μήπως έμεινε έδώ στο ξενοδοχείο ο
άνδρας του τουριστικού γραφείου;

—'Ακριβώς.

—Είναι κάπου τριανταπέντε χρονών, με μαύ-
ρα μαλλιά και γκριζά μάτια; ρώτησε ο Σέλμπυ
με φυσικό έμφος.

—Ναι. Ονομάζεται κ. Φλόρις. Φαίνεται να
είναι ένας πολύ συμπληπτικός άνδρας.

—Δεν ξέρετε σέ ποιό δωμάτιο μένει;

—Χμ, δεν ξέρω. Ξέρω πως μ' έφερε έδώ στο
ξενοδοχείο και μου είπε ν' άσχοληθώ με τίς διά-
φορες διατυπώσεις, ενώ εκείνος θά πήγαινε να
βάλη λίγη βενζίνη σ' αυτοκίνητό του. "Όταν γύ-
ρισε, έγώ ήμουν ήδη έδώ, στο δωμάτιο αυτό.
Είχε να κανονίση και μερικά άλλα ζητήματα. Τόν
είδα μιά - δυό φορές μόνο όλη την ημέρα. Λέει
πως σ' έναν ταξιδιωτικό γύρο σάν τον δικό μου
πρέπει να οργανωθούν ώρισμα πράγματα...

—Ένα λεπτό, είπε ο Σέλμπυ. Περιμένετε έ-
δώ. Θέλει να μείνεις μιά στιγμή μαζί της, Σώ-
λβια;

—Όχι, είπε ή Σώλβια Μάρτιν. Θέλω νάρθω
μαζί σου. Περιμένετε έδώ, κυρία "Ιρβιν, και θά
γυρίσωμε. Πρόκει να έξιχνιάσωμε κάτι πολύ ση-
μαντικό.

Ο Σέλμπυ κ' ή Σώλβια Μάρτιν άφησαν την
σαστισμένη γυναίκα μάλλον άπότομα. Έτρεξαν
στον άνεγκυστήρα και κατέβηκαν στο χώλλ του
ξενοδοχείου.

—Για πές μου, είπε ο Σέλμπυ στον ύπάλληλο,
σάν να τού πέρασε ξαφνικά άπ' τό νου μιά σκέ-
ψη. Αυτός ο άνδρας άπ' τό Ντένβερ, μήπως
λέγεται Φλόρις;

—Μάλιστα, "Ελμερ Ντ. Φλόρις.

—Γιά σκέψου, αναφώνησε ο Σέλμπυ. Σε ποιό
δωμάτιο μένει;

—Στό 304.

—Μην τού τηλεφωνήσης, είπε ο Σέλμπυ. Δεν
είναι παράξενη σύμπτωση; Δείχνει πόσο μικρός
είναι ο κόσμος!

—Όταν βρέθηκαν πάλι μέσα στον άνεγκυστήρα,
ή Σώλβια ψθύρισε:

—Μένει στο διπλανό άκριβώς δωμάτιο...

Ντάγκ, φαντάζεσαι ότι μās άκουσε;

—Δεν μπορώ να ξέρω, είπε ο Σέλμπυ. Θά
πρέπει ν' άκουσε τό κουνούνημα του τηλεφώνου.

Διάβολε, άν μās έξφυγε μέσα άπ' τά χέρια μās...

—'Αλλ' αυτό σημαίνει πως ο Γκέρ έλεγε την
άλήθεια, δεν είν' έτσι; ρώτησε ή Σώλβια Μάρτιν.

Ο Σέλμπυ χαμογέλασε.

—Αυτό σημαίνει πως, άν θέλει, μπορεί να έπα-
ληθεύση κάθε γεγονός που μās είπε! Αυτός ο
Φλόρις είναι εκείνος που θά σπάση την άλυσίδα
που όδηγεί στον Γκέρ...

—Ντάγκ, άν είναι έτσι τά πράγματα, γιατί
δεν έβαλε ο Γκέρ τον Φλόρις να...

Ο άνεγκυστήρας σταμάτησε κ' ή αυτόματη

πόρτα άνοιξε μπροστά τους σιγά - σιγά. Ο Σέλ-
μπυ κ' ή Σώλβια έτρεξαν στον διάδρομο.

—Στάσου στη μιά πλευρά της πόρτας, είπε
ο Σέλμπυ. Δεν ξέρομε με ποιόν έχομε να κάνω-
με.

Ο Σέλμπυ χτύπησε την πόρτα του δωματίου
304, αλλά δεν πήρε καμιά απάντηση. Ξαναχτύπη-
σε πάλι. Δεν άκούστηκε κανένας ήχος από μέσα
άπ' τό δωμάτιο.

Ο Σέλμπυ δοκίμασε τό πόμολο της πόρτας.
Τό πόμολο γύρισε ελεύθερα. Η πόρτα ήταν ξε-
κλειδωτή. Ο Σέλμπυ την έσπρωξε κ' άπλωσε

τό χέρι του να βρή τον διακόπτη του ήλεκτρικού.
Τόν βρήκε κ' άναψε τό φώς.

Τό δωμάτιο ήταν άδειο, αλλά ύπήρχε άκόμη
ή μικροδιά φρεσκοκαπνισμένου πούρου κ' ένα ά-
νοιχτό περιοδικό ήταν άνάποδα άνοιμπισμένο πά-
νω στο τραπέζι.

Ο Σέλμπυ μπήκε μέσα στο δωμάτιο. Τό χέρι
του πίεσε τό μαξιλάρι της πολυθρόνας που ήταν
δίπλα στο τραπέζι.

—Είναι άκόμη ζεστό, είπε.

—Τί σημαίνει αυτό; ρώτησε ή Σώλβια. Νομί-
ζεις πως...

—Τό πουλί μās έχει πετάξει, είπε ο Σέλμπυ.
Είτε άκουσε τη συζήτησή μās μέσα άπ' τον τοί-
χο που ενώνει τά δύο δωμάτια, είτε είχε τοποθε-
τήσει καμιά άκουστική συσκευή μέσα στη ντουλά-
πα του δωματίου.

Ο Σέλμπυ πλησίασε τό τηλέφωνο, σήκωσε τό
άκουστικό και περίμενε μερικά δευτερόλεπτα, ώς-
που ν' άκουσθή τό τεμπέλικο «εμπρός» του υπαλ-
λήλου του ξενοδοχείου.

Η φωνή του Σέλμπυ ήταν γεμάτη άυταρχικά-
τητα όταν μίλησε:

—'Αν αυτός ο άνδρας που ήρθε στο ξενο-
δοχείο σας με τ' όνομα "Ελμερ Φλόρις κατέβη στο
γραφείο σας, είπε, κρατήστε τον όσπου νάρθω.
Κατεβαίνω άμέσως.

Δεν έδωσε στον κατάπληκτο υπάλληλο την ευ-
καιρία ν' απαντήσει, αλλά έκλεισε τό τηλέφωνο κ'
έτρεξε πάλι προς τον άνεγκυστήρα. Αυτή τη φο-
ρά είδαν πως ο άνεγκυστήρας είχε ξανακατέβη
στο ισόγειο και παρά να περιμένη όσπου ν' ανέ-

"ΑΛΕΚΤΩΡ,"

Παγωτά ΕΒΓΑ
Δίνουν Χαρά
και υγεία!

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α. Ε.

δη, ο Σέλμπυ προτίμησε να κατέβει δυο-δυο τις σκάλες.

Το πρόσωπο του υπάλληλου έδειχνε κατάπληξη και ύπνωση.

—Έ, είτε, τί είναι όλη αυτή ή ιστορία; Νόμισα πως είπατε πως γνωρίζατε αυτόν τον άνθρωπο.

—Έφυγε;

—Θα πρέπει να περίμενε να πάρη τον άνελευστο ή στημένη άκριβώς που άνεβαίνατε σεις.

—Και τον άφήσατε να πληρώση τον λογαριασμό του και...

—Ο λογαριασμός ήταν όλος πληρωμένος. Πλήρως προκαταβολικά. Μά τί συμβαίνει, τέλος πάντων;

—Ο Σέλμπυ άρπαξε το τηλέφωνο που ήταν πάνω στο γραφείο.

—Θέλω ένα υπεραστικό τηλεφώνημα, σάς παρακαλώ, είτε. Να με συνδέσετε όσο το δυνατόν πιο γρήγορα με τον σερίφη του Μάντισον Σίτυ. Είναι επείγουσα ανάγκη!

Σε λιγότερο από ένα λεπτό, ο Σέλμπυ άκουσε στο άκουστικό τη νυσταγμένη φωνή του Ρέξ Μπράντον.

—Ρέξ, είτε ο Σέλμπυ, είμαστε στη Φλόρα Βίστα, στο «Παλάς Ότελ». Ένας άνθρωπος που ζητάς μόλις έφυγε από εδώ. Είναι γύρω στα τριάντα πέντε. Μαύρα μαλλιά, γκρίζα μάτια, φοράει... στάσος ένα λεπτό.

—Ο Σέλμπυ γύρισε άπ' το άκουστικό και είτε στον υπάλληλο:

—Πώς ήταν ντυμένος;

—Φορούσε ένα μπλε κοστούμι με ρίγες.

—Παλτό;

—Κρατούσε ένα στο μπράτσο του.

—Καμιά βαλίτσα;

—Ναι, μία μικρή βαλιτσούλα.

—Ο Σέλμπυ επανέλαβε την περιγραφή άπ' το τηλέφωνο.

—Θα ταξιδεύη άσφαλώς με ιδιωτικό αυτοκίνητο. Φρόντισε να μπλοκαριστούν όλοι οι δρόμοι, Ρέξ. Θα σου πούμε περισσότερα όταν γνωρίσουμε στο Μάντισον Σίτυ. Ο άνθρωπος αυτός είχε δώσει το όνομα Έλμερ Ντ. Φλόρις, αλλά πιθανόν να είναι ψευτικό.

—Καλά, Ντάγκ, άποκρίθηκε ή φωνή του Μπράντον, έντελώς ξυπνή τάρα, θα φροντίσω άμέσως γι' αυτό. Πότε θα μού πής τί άκριβώς συμβαίνει;

—Άμέσως μόλις γνωρίσουμε εκεί, είτε ο Σέλμπυ. Θα έχωμε και μία επιδάτιδα μαζί μας. Να μάς περιμένης καλύτερα στο γραφείο σου.

—Ο Σέλμπυ έκλεισε το άκουστικό κ' είτε στον υπάλληλο:

—Πηγαίνουμε πάλι στο δωμάτιο της κυρίας Τζοβιν. Άν προσπαθήση να φύγη... Καλύτερα πηγαινε μόνη σου, Σύλβια. Έγώ θα περιμένω εδώ.

—Τί θα της πώ; ρώτησε ή Σύλβια Μάστιν.

—Ότι θα γυρίση μαζί μας στο Μάντισον Σίτυ, άπάντησε ο Σέλμπυ. Και μην της πής πολλά πράγματα. Είναι κι' αυτό μέρος του ταξιδιωτικού γύρου της...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14ο

Η μικρή παρέα καθάταν γύρω άπ' το γραφείο του Ρέξ Μπράντον. Η Χάτι Τζοβιν ήταν πρα-

γματικά ξαφνιασμένη, αλλά και πολύ εύχαριστημένη που είχε γίνει το κέντρο τόσο μεγάλης προσοχής.

—Άπ' ό,τι καταλαβαίνω, είτε ο Μπράντον, όταν εκείνη τελείωσε, συμπληρώσατε άπλώς τα κενά που ύπρχαν σ' αυτήν την κόλλα του διαγωνισμού και την στείλατε πίσω.

—Άκριβώς.

—Κ' έπειτα, αυτός ο άνθρωπος σάς τηλεφώνησε και σάς είτε πως ήταν ένας άντιπρόσωπος της εταιρίας και πως είχαν κερδίσει ένα βραβείο.

—Τό π ρ ω τ ο βραβείο, άνήγγειλε εκείνη περήφανα. Ήταν ο πρόεδρος της εταιρίας.

—Κι' αυτό το πρώτο βραβείο ήταν ένα ταξίδι στην Καλιφόρνια, με όλα τα έξοδα πληρωμένα.

—Μάλιστα.

—Ο Μπράντον κοίταξε τον Σέλμπυ και του είπε:

—Θέλεις να της ύποβάλής ερωτήσεις, Ντάγκ;

—Ρώτησέ την έσύ, Ρέξ, είτε ο Σέλμπυ.

—Ο Μπράντον δίστασε ένα λεπτό.

—Νομίζω πως έσύ θα τα καταφέρνεις καλύτερα από μένα, Ντάγκ.

—Οι ερωτήσεις σου είναι επίσηςμες. Οι δικές μου δεν είναι.

—Μπορείς να τις ύποβάλής ερωτήσεις, Ντάγκ;

—Ο Σέλμπυ χαμογέλασε.

—Ο Μπράντον πήρε μία βαθιά άνάσα:

—Λοιπόν, έρχεστε άπ' την Έμπάλμα;

—Μάλιστα.

—Μήπως γνωρίζατε κάποιον Ρόφφ, Φρέντ Άλμπιον Ρόφφ;

—Δεν τον ήξερα, αλλά έχω άκούσει τ' όνομά του. Τό έχω δη στίς έφημερίδες. Είναι μεγάλος δικηγόρος.

—Δεν θυμάστε να τον είδατε ποτέ;

—Όχι.

—Τι ήξερατε ποτέ μάρτυς σέ καμιά δίκη;

—Όχι.

—Ο Μπράντον τράβηξε πρὸς το μέρος του μία κόλλα χαρτί, όπου είχε γραμμένα μερικά όνόματα.

—Μήπως γνωρίζετε μία γυναίκα δικηγόρο έδω, όνόματι Ίνές Στάπλετον;

—Όχι.

—Γνωρίζετε κανέναν στην Καλιφόρνια;

—Έχω μία άνηψιά στο Σακραμέντο. Είναι ή μόνη που γνωρίζω έδω.

—Μήπως γνωρίζατε κάποιον Μάρθα Ότλεϋ;

—Όχι.

—Κάποιον Έλννορ Πρέστον;

—Όχι.

—Κάποιον Μπάμπαρα Χόνκατι;

—Όχι.

—Τόν Χέρβεϋ Πρέστον;

—Όχι.

—Γιά πείτε μας τώρα: Τί ξέρετε γι' αυτόν τον Χάσλ, που ήταν μαζί σας στο τραίνο;

—Τίποτα. Δεν τον είχα συναντήσει καθόλου πριν βγούμε στον σταθμό του Μάντισον Σίτυ. Και τότε, εκείνος ο άνθρωπος με την άσπρη γαρδένια μού μίλησε και...

—Τί σάς είτε;

—Χαμογέλασε πολύ ευγενικά και είτε: «Είστε το πρόσωπο που περιμένω».

—Και τί του είπατε;

—Του είπα φυσικά πως έχω ήμουν, γιατί ήταν ο άντιπρόσωπος του ταξιδιωτικού γραφείου.

—Και τί σάς είτε;

—Μου είτε ότι είχε ένα αυτοκίνητο έξω άπ' τον σταθμό και πως αν πήγαινα μαζί του, θα με άδηγούσε στην πόλη. Έκείνη τή στιγμή είδε τον άλλο άνθρωπο με την άσπρη γαρδένια και είτε:

«Αυτό είναι πολύ παράξενο!» Έπειτα τον πλησίασε και του είτε: «Μήπως ζητάτε έμένα;» Κι' ο άνθρωπος του άπάντησε καταφατικά. «Ο κύριος που με είχε ύποδεχτή φάνηκε σαστισμένος γιά ένα λεπτό κ' έπειτα είτε: «Έλάτε να μούμε στο αυτοκίνητο».

—Μήπως ζήτησε τα όνόματά σας;

—Πηγαίνοντας πρὸς την πόλη με ρώτησε αν ήμουν... Δεν μπορώ τώρα να θυμηθώ το όνομα.

—Η Άνίτα Έλντον; την βοήθησε ο Σέλμπυ.

—Κάτι τέτιο, μού φαίνεται.

—Και τί του είπατε;

—Του είπα ότι ήμουν ή κυρία Τζοβιν. Κ' έπειτα εκείνος σκέφτηκε ένα λεπτό και κατόπιν ρώτησε τον άλλο πώς λεγόταν. Και τότε άκριβώς εκείνος είτε πως λεγόταν Κάρλ Χάσλ. Ήταν ή πρώτη φορά που άκουγα αυτό το όνομα. Κ' έπειτα, το ένα πράγμα έφερε το άλλο κ' άνακαλύφθηκε πως είχε γίνει κάποιος λάθος. Πρότεινα τότε πως θα ήταν ίσως καλύτερα να μάς πή πίσω στον σταθμό, αλλά εκείνος είτε πως νόμιζε πως θα ήταν καλύτερο γιά μάς να πάμε στο ξενοδοχείο και να περμάνωμε εκεί.

—Τί είτε ο Χάσλ;

—Δεν μού φαίνεται να είτε τίποτα.

—Ο Μπράντον κοίταξε σκεπτικώς τον Ντάγκ Σέλμπυ.

—Είστε σίγουρη πως δεν γνωρίζετε την Μάρθα Ότλεϋ ή την Έλννορ Πρέστον;

—Είναι ή πρώτη φορά που άκούω αυτά τα όνόματα.

—Γνωρίζετε κανένα στο Μάκ Κήσβιλ του Κάνσας;

—Δεν έχω πάει ποτέ μου εκεί.

—Γνωρίζετε κανένα στο Μάντισον Σίτυ;

—Όχι.

—Αυτός ο άνθρωπος, ο Έλμερ Φλόρις, που σάς παρέλαβε έπειτα, μήπως σάς είτε τίποτα γιά τον έαυτό του;

—Όχι πολλά πράγματα. Κι' όμως ήταν μάλλον φίλος ανθρώπος. Μιλούσε σχεδόν διαρκώς γιά το τοπίο και γιά τις όμορφες της Καλιφόρνιας και μού έκανε ερωτήσεις γιά το Κάνσας.

—Γιά πόλο μέρος του Κάνσας;

—Όχι.

—Μήπως σάς ρώτησε γιά τίποτα ανθρώπους;

—Όχι.

—Και είτε σίγουρη πως δεν γνωρίζετε τίποτα γιά τον Φρέντ Άλμπιον Ρόφφ;

—Έννοείτε τον δικηγόρο άπ' το Έμπάλμα;

—Μάλιστα.

—Μόνο όσα έχω διαβάσει γι' αυτόν στίς έφημερίδες.

—Μήπως θυμάστε τί είχατε διαβάσει γι' αυτόν;

—Όχι. Άλλά νομίζω πως οι έφημερίδες δημοσίευαν τους λόγους που έκφωνούσε σέ γεύματα και σέ άλλες τέτιες περιστάσεις.

—Μήπως θυμάστε τίποτα άπ' αυτά που έλεγε στους λόγους του;

—Θεέ μου, όχι! Ήταν άπλοι λόγοι — ξέρετε, τά πράγματα που λένε συνήθως οι άνθρωποι μετά από ένα δείπνο.

—Είστε χήρα;

—Μάλιστα.

—Έχετε παιδιά;

—Όχι έν ζωή. Ο γιός μου πέθανε. Έχω έναν έγγονό στο στρατό.

—Έδω και πόσον καιρό έχετε μείνει χήρα;

—Δεκατρία χρόνια.

—Έχετε καμιά δική σας περιουσία;

—Τά χείλη της σφίχτηκαν.

—Αυτό δεν είναι δική σας δουλειά, είτε από τομα.

—Ο Σέλμπυ χαμογέλασε.

—Αυτό που έννοω είναι αν ήγίτε άπ' την εργασία σας ή...

—Ζω άπ' την εργασία μου και πριν πεθάνη ο άνδρας μου τόν ζούσα κ' εκείνον. Ήταν άρρωστος πολύ καιρό.

—Πού εργασθήκατε;

—Σε διάφορα μέρη.

—Τί είδους εργασία κάνατε;

—Τίς περισσότερες φορές ως παραδουλεύτρια.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η γνωστή «Haute Couture», της Κας Κικής Γιούλη, Βαλαωρίτου 7, επέδειξε πρὸς τὸν ἑαυτὴν ἑκτίμησιν καὶ θερμὴν καλῶν, με μοντέλα τῶν πρὸ γνωστῶν παρισινῶν οἰκῶν μόδας. Ἄνω καὶ κάτω εἰκονίζονται δύο ἀπὸ τὰ ἐπιδειχθέντα μοντέλα πού, ὅπως καὶ τὰ ὑπολοίπα φορέματα τῆς κυρίας Γιούλης, ἀπέσπασαν τὸν θαυμασμό τῶν κομψῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων τῆς Ἀθήνας πού περηκολούθησαν τὴς ἐπιδείξεις.

ΑΝΩ: Ἡ Ἀντουανέττα ἐπιδεικνύει ἓνα ἀπογευματινὸ «δανάμπελ» ἀπὸ μεταξὺ ἑμπνόμε ὕφασμα, με πολὺ ὥρατο συνδυασμὸ χρωμάτων. Μοντέλο τοῦ οἴκου Ντιόρ.

ΚΑΤΩ: Ἡ Ἐφη με μιά ἐμπνιμὴ ντροπὴ μπουλιν, σέ φόντο σιέλ, με μπλε καὶ πράσινες ἀποχρώσεις. Μοντέλο Ντεσαί. Καὶ τὰ δύο αὐτὰ παρισινὰ μοντέλα εἶναι ἀρίστα ἐκτελεσμένα ἀπὸ τὴν κυρία Γιούλη.

(Ἀνακοίνωσις)

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Ἡ Κυριακή... πέφτει ή Πρωτομαγιά, Σάββατο τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου... Ὁ Μάιος θὰ δώση εύκαιρίες γιά πολλές Σαββατοκύριακες ἐκδρομές καὶ θὰ σημάνη τὴν σχετικὴ καλοκαιρινὴ διάλυσι. «Δυστυχώς-ἐλεῖπα... φύγω... ἐφυγα... δὲν πρόφθασα». Ἀληθινές καὶ λιγότερο ἀληθινές οἱ προφάσεις γιά ἀναβολὴ καὶ γιά σταμάτημα ἐργασίας πληθαίνουν... Κόπασα εἰς λίγο ή ἐξάλλη τουριστικὴ κίνησις τοῦ Πάσχα. Ἐπῆγαν λαμπρά τὰ συνέδρια καὶ τὰ μέλη των προσφέρουν πολλὰ ἄριστα καὶ κομπλιμέντα στοὺς ἐπισήμους καὶ ἀνεπισήμους ὀργανωτάς. Λιγώτερον καὶ κομπλιμέντα καὶ πολὺ λιγότερα ἄριστα ἔχουν νὰ ἀκούσουν ἀπὸ τοὺς περιηγητὰς τῆς σειρὰς, οἱ ὁποῖοι ταλαιπωρήθηκαν ὅσο ποτὲ στὰ ὑπερλήρη καραβάκια καὶ ἔμειναν με πληρωμένα εἰσιτήρια χωρὶς καμπίνα, χωρὶς κουκέτα, χωρὶς πολυθρόνα, χωρὶς καρέκλα, καὶ μόνο με μιά τεράστια ἐκπληξι γιά τὴν «τουριστικὴ πρόδο» τῆς Ἑλλάδος... Ἐν αὖς μάλιστα ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος ἀπειλοῦσε ὅτι αὐτὰ θὰ τὰ γράψη καὶ θὰ τὰ πῇ... Γύρω του χαμογέλασαν καὶ τοῦ ἐξήγησαν ὅτι τὰ ἔχουν γράψει καὶ τὰ ἔχουν πῇ ἐτήσια, ἀναγκαστικὰ κύματα ἀπὸ ξένους καὶ ἰθαγενεῖς.

Ἡ Παιγνίδια..., καινούργιο γιά τὴν Ἑλλάδα, πού ἀρχίζει καὶ κερδίζει ἔδαφος, εἶναι τὸ «Τζιν-Ρόμ-μυ». Εἶναι τὸ παιγνίδι πού παίζεται ἀσταμάτητα τὰ 10 τελευταῖα χρόνια ἀπὸ τοὺς χαρτοπαίκτης τῆς Βορείου Ἀμερικής, τοῦ Χόλλυγουντ, τῆς Γαλλίας, τῆς Ριθιέρας. Πολὺ πὺς ἐνδιαφέρον ἀπὸ τὸ «κουνκάν», ἀλλὰ λιγότερο ξεκούραστο.

Ὁ γυνώστὸς κοσμικογράφος Ρέϋ Βεντούρα ἔρχεται πάλι αὐτὲς τὴς ἡμέρες στὰς Ἀθήνας. Ὁ Βεντούρα, αὐθεντικὸς Νεοϋρκέζος, ἤρθε πρὸ ἐτῶν γιά πρώτη φορά στὴν Ἑλλάδα καὶ ἔκαμε τὴς συνηθισμένες ἐκδρομές, ἀλλὰ ἀπὸ πρὸς...

Ἡ Διάλογος: —Ἐμένα ὁ ἄνδρας μου μού δίνει ὅ,τι τοῦ ζητώ... —Δηλαδή, δὲν τοῦ ζητάς ποτὲ ἀρκετά...

Ἡ Διάλογος: —Ἐμένα ὁ ἄνδρας μου μού δίνει ὅ,τι τοῦ ζητώ... —Δηλαδή, δὲν τοῦ ζητάς ποτὲ ἀρκετά...

Ἡ Διάλογος: —Ἐμένα ὁ ἄνδρας μου μού δίνει ὅ,τι τοῦ ζητώ... —Δηλαδή, δὲν τοῦ ζητάς ποτὲ ἀρκετά...

Ἡ Διάλογος: —Ἐμένα ὁ ἄνδρας μου μού δίνει ὅ,τι τοῦ ζητώ... —Δηλαδή, δὲν τοῦ ζητάς ποτὲ ἀρκετά...

Ἡ Διάλογος: —Ἐμένα ὁ ἄνδρας μου μού δίνει ὅ,τι τοῦ ζητώ... —Δηλαδή, δὲν τοῦ ζητάς ποτὲ ἀρκετά...

Ἡ Διάλογος: —Ἐμένα ὁ ἄνδρας μου μού δίνει ὅ,τι τοῦ ζητώ... —Δηλαδή, δὲν τοῦ ζητάς ποτὲ ἀρκετά...

Ἡ Διάλογος: —Ἐμένα ὁ ἄνδρας μου μού δίνει ὅ,τι τοῦ ζητώ... —Δηλαδή, δὲν τοῦ ζητάς ποτὲ ἀρκετά...

Ἡ Διάλογος: —Ἐμένα ὁ ἄνδρας μου μού δίνει ὅ,τι τοῦ ζητώ... —Δηλαδή, δὲν τοῦ ζητάς ποτὲ ἀρκετά...

Ἡ Διάλογος: —Ἐμένα ὁ ἄνδρας μου μού δίνει ὅ,τι τοῦ ζητώ... —Δηλαδή, δὲν τοῦ ζητάς ποτὲ ἀρκετά...

Ἡ Διάλογος: —Ἐμένα ὁ ἄνδρας μου μού δίνει ὅ,τι τοῦ ζητώ... —Δηλαδή, δὲν τοῦ ζητάς ποτὲ ἀρκετά...

χωρὶς, με τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν περιέργεια τοῦ καλοῦ δημοσιογράφου, καὶ σέ ἀσυνήθιστες. Τὸ ἀποτέλεσμα: Ἐνθουσιαστικὴ τόσο πολὺ με τὸ Γαλαξίδι, ὥστε ἀγόρασε ἐκεῖ σπιτί.

Ὁ Χένρυ Μίλλερ, διάσημος Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς καὶ λάτρης τῆς Ἑλλάδος, λαμβάνει μέρος στὴν ἐφετηνὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Φεστιβάλ τῶν Καννῶν καὶ μετὰ ἐτοιμάζεται νὰ ἔλθῃ στίς Κυκλάδες.

Ἡ Ἀγαπᾶτε τὴν Ἰνγκριντ; Ὁ παῖξ τὴν «Πῶλ», τὴν ἡρώίδα τοῦ τελευταίου μυθιστορήματος τῆς Φρανσουᾶς Σαγκάν. —Γιὰ μιά φορά θὰ ζωντανέψω μιά ἡρώίδα πού ἔχει ἀκριβῶς τὴν ἡλικία μου. Αὐτὴ καὶ ἐγὼ εἴμαστε 42 ἐτῶν.

Ἡ Μεγαλειὰ κινηματογραφικὰ... εἶχε ή Ρόδος, ἀλλὰ τώρα τὸ Τέλ Ἀβίθ, με τὴν «Ἐξοδο», πάει νὰ τὴν κτυπήσῃ. Ὁνόματα πού θὰ ἐρμηνεύσουν τὸ περίφημο μυθιστόρημα: Πῶλ Νιούμαν, Πήτερ Λώφορντ, Ράφ Ρίτσαρσον, Τζῶν Ντέρρεκ, Εὔα Μαρία Σαῖντ καὶ ή ἀκόμα ἀγνωστὴ Ἀλεξάνδρα Στιούαρτ.

Ἡ Μεγάλες... τιμὲς εἰσπράττει τὸ «Μπὲν Χούρ». Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Ὄσκαρ, εἶναι τὸ πρῶτο φιλμ τὸ ὁποῖον, στὴν ἱστορία τοῦ κινηματογράφου, εἶδε δημοσία ὁ Ἰάπων ἀυτοκράτωρ μετὰ τῆς Αὐλῆς του.

Ἡ Συνέχεια... παραδόσεως καὶ ταλέντου. Πρῶτο βραβεῖο τραγουδιοῦ, στὸ μεγάλο διαγωνισμό τῆς πανευρωπαϊκῆς τηλεοράσεως, ἐκέρδισε ή Ζακελίν Μπουαγιέ, κόρη τῆς Λουσιέν. Ὁνομα τοῦ τραγουδιοῦ: «Τὸμ Πίλλιμπιτ».

Ἡ Διάλογος: —Ἐμένα ὁ ἄνδρας μου μού δίνει ὅ,τι τοῦ ζητώ... —Δηλαδή, δὲν τοῦ ζητάς ποτὲ ἀρκετά...

Ἡ Διάλογος: —Ἐμένα ὁ ἄνδρας μου μού δίνει ὅ,τι τοῦ ζητώ... —Δηλαδή, δὲν τοῦ ζητάς ποτὲ ἀρκετά...

Ἡ Διάλογος: —Ἐμένα ὁ ἄνδρας μου μού δίνει ὅ,τι τοῦ ζητώ... —Δηλαδή, δὲν τοῦ ζητάς ποτὲ ἀρκετά...

Ἡ Διάλογος: —Ἐμένα ὁ ἄνδρας μου μού δίνει ὅ,τι τοῦ ζητώ... —Δηλαδή, δὲν τοῦ ζητάς ποτὲ ἀρκετά...

Ἡ Διάλογος: —Ἐμένα ὁ ἄνδρας μου μού δίνει ὅ,τι τοῦ ζητώ... —Δηλαδή, δὲν τοῦ ζητάς ποτὲ ἀρκετά...

Ἡ Διάλογος: —Ἐμένα ὁ ἄνδρας μου μού δίνει ὅ,τι τοῦ ζητώ... —Δηλαδή, δὲν τοῦ ζητάς ποτὲ ἀρκετά...

Ἡ Διάλογος: —Ἐμένα ὁ ἄνδρας μου μού δίνει ὅ,τι τοῦ ζητώ... —Δηλαδή, δὲν τοῦ ζητάς ποτὲ ἀρκετά...

Ἡ Διάλογος: —Ἐμένα ὁ ἄνδρας μου μού δίνει ὅ,τι τοῦ ζητώ... —Δηλαδή, δὲν τοῦ ζητάς ποτὲ ἀρκετά...

Ἡ Διάλογος: —Ἐμένα ὁ ἄνδρας μου μού δίνει ὅ,τι τοῦ ζητώ... —Δηλαδή, δὲν τοῦ ζητάς ποτὲ ἀρκετά...

Ἡ Διάλογος: —Ἐμένα ὁ ἄνδρας μου μού δίνει ὅ,τι τοῦ ζητώ... —Δηλαδή, δὲν τοῦ ζητάς ποτὲ ἀρκετά...

ΑΚΟΜΗ και ένα τυπικό αμερικανικό δημιούργημα, όπως ή νυχτική «μπέμπυ ντόλ», παίρνει άλλη δροσιά και χάρη όταν φορεθί από μια τυπική νεαρή Γαλλίδα, όπως ή Πασκαλίν.

ΣΤΕΝΗ γκρίζα φούστα, ανοιχτή γαλάζια μπλούζα, μαύρη ζώνη και μία κρεμαστή τσάντα. Ή Πασκαλίν ετοιμάζεται να κάνει την πρωινή της έξοδο.

Ρόζ πάλ κοκταίηλ τουαλέττα με τρία κεντημένα δολάν και άσσορτί γοβάκια. Ή Πασκαλίν περιμένει τον καβαλλιέρο της για το βραδινό τους πάρτυ. Και ή μικρή αδελφή της, 12 ετών, όνειρεύεται να ήταν στη θέση της.

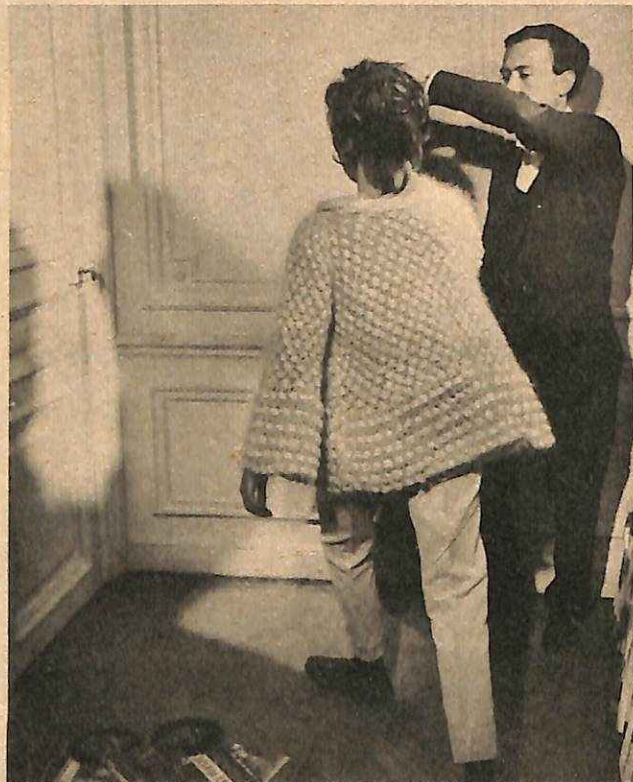
ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΑΓΕΡΕΣ χειμωνιάτικες ημέρες. Ένα ζωηρόχρωμο σκωτσέζικο σύνολο, με μάλλινο κόκκινο πουλόβερ, στενή φούστα και κόκκινες κάλτσες, δημιουργεί πάντοτε μία πολύ χαριτωμένη νεανική σπορ εμφάνιση.

Η ΑΝΗΛΙΚΗ ΠΑΡΙΖΙΑΝΑ

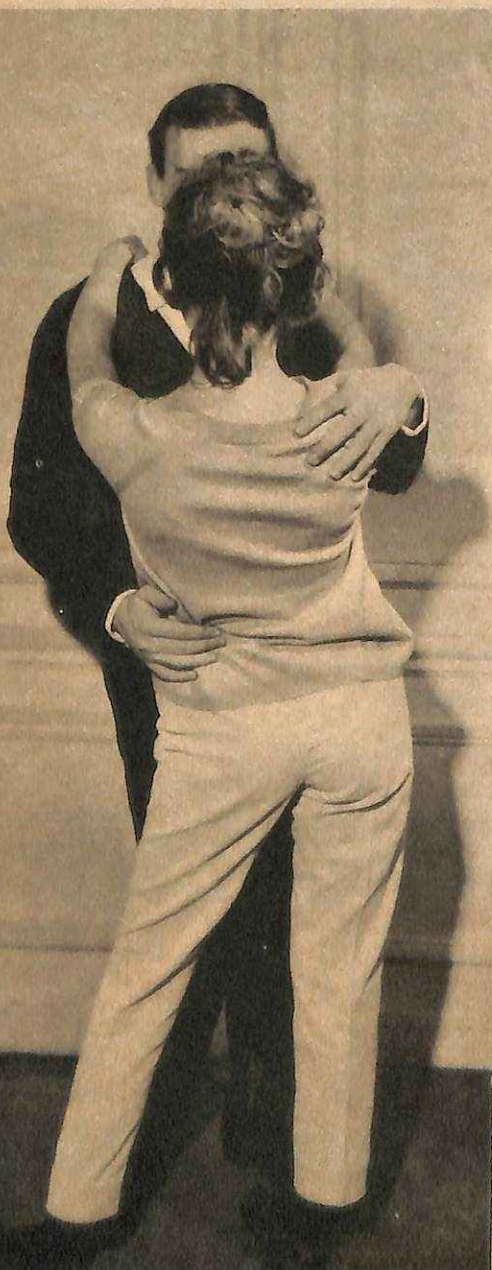
ΠΑΡΑ ΤΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗ ΤΗΣ ΧΑΡΗ

Το Παρίσι κρατάει αδιαμφισβήτητα τα πρωτεία στην γυναικεία μόδα. Χρόνια τώρα ή δεξιοτεχνία των γαλλικών οίκων μόδας υπαγορεύει τί πρέπει να φορέσουν οι γυναίκες. Δεν συμβαίνει, όμως, το ίδιο και με τη μόδα των ανηλίκων. Οι αμερικανικές ιδέες καθορίζουν την συμπεριφορά, τις προτιμήσεις, τις διασκεδάσεις και τα φορέματα των νεαρών «αντεμπυτών». Όστόσο έχει ενδιαφέρον να εξετασθή πώς μεταβάλλεται ή αμερικανική μόδα των ανηλίκων όταν φιλτραρισθή και προσαρμοσθή στις αντιλήψεις μιάς Γαλλίδας.

↑ ΙΔΑΝΙΚΗ άμφιση «ρόκ-έντ-ρόλλ». Ξεχειλωτό πλεκτό πουλόβερ και στενό ανοιχτογάζο παντελόνι.

ΕΝΑ ΣΤΕΝΟ παντελόνι δέν άδικεί ποτέ τη σιλουέττα της Πασκαλίν και ταυτόχρονα είναι άνετο για ένα έξωφρενικό ρυθμό.

(Φωτ. Camera Press)

ΦΑΝΤΑΧΤΕΡΑ, αλλά πάμφθυνα κολλιέ συμπληρώνουν την εμφάνιση της νεαρής Γαλλίδας. Για ποικιλία τυλίγονται στον καρπό σαν βραχιόλια

Η Πασκαλίν είναι 19 ετών και είναι 100% Γαλλίδα. Τό μικρό της πρόσωπο με τα μεγάλα έκπληκτα καστανά μάτια, ή λεπτή άνασηκωμένη μύτη, τα χυτά μαλλιά της κτενισμένα με σοφή άκαταστασία, τα μισάνοικτα χείλη της — όλα της είναι χυμένα στο καλούπι Μπριζίτ Μπαρντό. Έχει μια αξιολάτρευτη λυγρή σιλουέττα. Κάτω από το ύφος της άνεπιτήδευτης άδιαφορίας, που διδάχτηκαν να επιτηδεύονται οι νέοι από τις άμερικανικές ταινίες, ή Πασκαλίν κοχλάζει από ένα αίσθημα ρυθμού και από τό μοναδικά γαλλικό εκείνο χαρακτηριστικό — την ικανότητα να χαίρεται τη ζωή της άνεμπόδιατα. Λατρεύει τα φορέματα. Έχει κληρονομήσει τό εθνικό ένστικτο να είναι άπόλυτα σίγουρη τί της ταιριάζει καλύτερα. Καί, όπως κάθε άλλη Γαλλίδα, μπορεί να ράβει και να μεταποιή τα φορέματά της με τα χέρια της, χωρίς φασαρία και με όλόψυχο ένθουσιασμό.

Νά βλέπεις την Πασκαλίν να περπατά, να εργάζεται ή να χορεύει με στενή φούστα, με δερμάτινη ζακέττα και φανταχτερές κάλτσες ή ντυμένη

ΜΑΥΡΗ φούστα, μαύρο πουλόβερ, μαύρες κάλτσες, μαύρα μυτερά γοβάκια με τακούνια «στιλέττο». Στη μόδα γυρίζει τό χαρούμενο στυλ άπάχη.

στά κατάμαυρα, που μόνο τα άκατανίκητα νειάτα της τα φωτίζουν, ή με πουλόβερ και στενά παντελόνια — όλα τούτα θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην άπόγνωση τούς Ντιόρ, τούς Μπαλμαίν και τούς Γκαρντέν. Καλείς τους δεν άσκει την παραμικρότερη έπιρροή στην εμφάνισή της. Όσο, τόσο, μόλις τ' άγγίξει ή γαλλική αίσθηση τού στυλ, τα ρούχα αυτά φαίνονται καθ' όλκληρίαν έγχώρια και κάθε άλλο παρά ξενόφερτες κόπιες. Όπως είναι αυτή ή θαυμάσια ένστικτώδης γνώση, τού πώς πρέπει να φορεθούν, που προσθέτει έλκυστικότητα και κομψότητα ακόμη και στις ελάχιστα νύστιμες.

Η σειρά των άπακλειστικών φωτογραφιών μας παρουσιάζει την γκαρνταρόμπα μιάς τυπικής νεαρής Παριζιάνας. Η Πασκαλίν είναι πλήρως ικανοποιημένη άπ' αυτήν. Άλλά δεν θα δυσκολευτή καθόλου, σε θυά τρία χρόνια, να άποβάλει τη χρυσάλλίδα που αντίπροσωπεύει ή μόδα της πρώτης νεότητός της, για ν' άπλώσει τα φτερά της σαν πραγματική πεταλούδα.

Τό
μάτι
είναι
μάτι λεπτό!

● Γι' αυτό πρώτα στον γιατρό σας κι' ύστερα σέ μας.

● Είδικευμένο προσωπικό, σύγχρονα μέσα και ένημερότης στις τελευταίες εξελίξεις της όπτικής, σάς εξασφαλίζουν τό «μάξιμouμ» της έξυπηρετήσεως.

● ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΑΠΛΑ - ΔΙΠΛΕΣΤΙΑΚΑ - ΤΡΙΠΛΕΣΤΙΑΚΑ.

● ΣΚΕΛΕΤΟΙ ΚΑΘΕ ΤΥΠΟΥ.

● ΤΑ ΔΟΡΑΤΑ ΓΥΑΛΙΑ (κρύσταλλα κατ' έπαφήν).

● ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΟΦΘΑΛΜΟΙ.

Κι' ό,τι άλλο χρειάζεσθε για την άποκατάσταση της όράσεώς σας.

Ο,ΤΙ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΠΑΝΤΟΥ-ΚΙ Ο,ΤΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ΆΛΛΟΥ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532.631-5

ΑΛΕΚΤΩΡ,,

Κολώνιες διακριτικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες εύχαριστες
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες δροσιστικές

Μιά καλή κολώνια
είναι μισή άρχοντιά

Κολώνιες εύγενικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες διαρκείας
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες ποιότητας

Σε κομψή συσκευασία και χύμα, για
κάθε γούστο, για κάθε παραξενιά.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

"ΗΜΠΕΝ..."

- ♦ Τώρα χτύπησε πάλι η καμπάνα των έξη μηνών του φωτός, που είναι η μόνη πηγή εύτυχίας σε τούτο τον τόπο.
- ♦ Τώρα άνοιξαν και πάλι τα παράθυρα, τανύστηκαν τα σώματα, βγήκαν τα παλτά.
- ♦ Τώρα ή Ελλάδα ζή και πάλι το αιώνιο παραμύθι της.
- ♦ Καλωσώρισε ήλιε, χρυσάφι των φτωχών...
- ♦ "Ηλιε, χρυσήλιε, Φοίβε, Απόλλωνα, ό,τι γίνεται σε τούτη τη χώρα και κυρίως ό,τι δέν γίνεται σε σένα το χρωστάμε.
- ♦ Άβουλία φέρνει ή παρουσία σου και ραθυμία ή πολλή σου παρουσία.
- ♦ Κ' ίσως το μυστικό της ζωής μας να βασίζεται όχι τόσο στο ό,τι ύπάρχεις, όσο στο ό,τι ύπηρες...
- ♦ Έψησε τα μάρμαρα μέσ' στους αιώνες και τάκανε 'Ιδέα, έστι-ψες τα δράχια και μάς έκανε 'Ηρωες, γαλήνεψες τους γιαλούς για να ξεγλαστούνε τα πλεούμενα και να κινήσουνε για τον τρικυμισμένο πόντο των ριζικών της Ρωμιούσνης.
- ♦ Κ' έτσι, και τώρα, στην κάθε μέρα, στο κύλισμα των ώρων, ώσπου να φτάσης, θέλουμε να φύγης, μά όχι για να λείψης, αλλά για να ξαναρθής...
- ♦ "Ηλιε, απόστολε της χαρηνής, μητέρας της έλπίδας, σε σένα βασίζονται κάθε άνοιξη τα μεγάλα ξεκινήματα των μικρών, πρόσκαιρων ανθρώπων, και λινόφωτο ξεκινάει το έρμα του «θα»!
- ♦ Μ' άλλοι, πολύ πιό σοφοί, καρτερούν να σε δούνε να γείρης, για ν' άγγίξουν, ζεστό, το δέρμα της μέρας και να χαρούν ξαναμμένο το μάγουλο της Άττικής.
- ♦ Καλωσώρισε, λοιπόν, ήλιε, που θερμαίνεις τη γή μας, για να δη πιό καλά το φεγγάρι...
- ♦ Έμεις, τα αθηναϊκά ήλιόζωα, τούτη την Πρωτομαγιά και πάλι περιμέναμε για ν' άναστειλούμε τα πάντα, μέχρι του 'Οκτωβρίου:
«?Ημπεν ό ήλιος στο λουτρό
και λούσθη και χτενίσθη»
και ήμπαμεν κ' έμεις στο έξάμηνο του πλουτοπαγωγικού έκείνου Αύριο, που χαρακτηρίζει την θερινή δραστηριότητα του κέντρου της πρωτεύουσής.
- ♦ "Ό,τι προφτάσουμε ν' άρπάξουμε θάναι τώρα κοντά, Μάιο με 'Ιούνιο.
- ♦ «Κοσμογυριστή» λένε τον ήλιο στα χωριά, κι ό δικός μας ό κοσμογυρισμός, ό αθηναϊκός, τούτο τον καιρό είναι που άγγίζει το Ζενιθ της ήλιотροπικής του φρενοβλαθείας.
- ♦ Τώρα, που είναι όλοι οι ύπάλληλοι άκόμη στις θέσεις τους, λείπουν τ' άφεντικά. Όταν άρχίσουν να έπιστρέφουν τ' άφεντικά από την Εύρωπη, θα λείπουν οι ύπάλληλοι...
- ♦ Κάποιος πάντα κάπου θα λείπη για να σκαλώνη ή δουλειά, κάποιος πάντα θα άπουσιάζη».
- ♦ Τί ώραίο, τί μουσικό, τί έκπληκτικά αθηναϊκό είναι το ρήμα τούτο: άπουσιάζω...
- ♦ Σου δίνει την έντύπωση της άφαιρέσεως της ούσίας των πραγμάτων για να μείνη άνενόχλητη έκείνη ή μακάρια αθηναϊκή θεότης που λέγεται: Άέρας.
- ♦ Το κέλυφος, το τσόφλι...
- ♦ 'Ηλιογενές και ήλιόστικτον, κείνο το ρήμα άπειμι μάς έχει δώσει —καλό νάχη!— δυό άγιες μετοχές:
- ♦ ΑΠΩΝ και ΑΠΙΩΝ!
- ♦ Αυτή είναι ή τονική, ή «ντομινάντ», της εξαμήνου αθηναϊκής ήλιοβασιλείας...

Index

Ο ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΜΕΝΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΤΟΜΗ ΤΟΥ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΩΝ "ΦΟΙΤΗΤΩΝ" ΠΡΕΠΕΙ
Ν' ΑΝΑΒΙΩΣΗ Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΠΟΥ ΑΡΧΙΣΕ ΠΡΙΝ
ΑΠΟ 9 ΧΡΟΝΙΑ...

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. Α.Χ. ΜΑΜΑΚΗ

Η χειμερινή σαιζόν κλείνει με μιά τελευταία πρεμιέρα, που έχει προγραμματισθή για την έρχομένη Πέμπτη. Το «Εθνικό Θέατρο» ανεβάσει και πάλι, με νέα όμως σκηνοθεσία και καινούργια διανομή, μιά παλιά του έπιτυχία: Τους «Φοιτητές», του Γρηγορίου Ξενοπούλου. Η αίσθημα-τική Ιστορία της Φανίτσας και του Τάσου —του φοιτητού της παλιάς 'Αθήνας με την 'Αρσακειάδα της έποχής των γλωσσικών άγώνων— έχει παιχθή ως τώρα δυό φορές από την κρατική σκηνή. Όμως, πριν φθάση στην αίθουσα του θεάτρου της όδου 'Αγίου Κωνσταντίνου, ή ελληνική αυτή σκηνηκή δημιουργία έχει μιά προϊστορία. Πρωτοπαίχθηκε στα 1919 από τον θίασο της «Εταιρίας 'Ελληνικού Θεάτρου» στα «Ολύμπια». 'Ανέθηκε τότε με την σκηνοθετική επίμελεια του Μίλτου Λιδωρίκη, που ήταν και ό καλλιτεχνικός διευθυντής του συγκροτήματος. Πρώτος διδάσας τον ρόλο του Τάσου, που τώρα θα υποδυθή ό Δημήτρης Παπαμιχαήλ, ήταν ό άείμνηστος Περικλής Γαβριηλίδης, με Φανίτσα την Νίνα Κόκκου. Το μέρος του Θάνου πρωτοκρέαρησε ό άδέχαστος Αλμίλιος Βεάκης. Πλάτων ήταν ό Κ. Μουστάκας και μπαρμπα-Γιόργης ό Χριστόφορος Νέζερ. Ό τελευταίος μάλιστα θυμάται και άφηγείται και μιά μικρή Ιστορία συνδε-δεμένη με την πρώτη παρουσίαση του έργου, που παίχθηκε άργότερα στο «Εθνικό» με βασικό ζευγάρι τη μιά φορά την Βάσω Μανωλίδου και τον Νίκο Δενδραμή και την άλλη την 'Ελλη Λαμπέτη και τον Δημήτρη Χόρν. Κατά τη διάρκεια, λοιπόν, των πρώτων παραστάσεων των «Φοιτητών» στα «Ολύμπια», πριν από 40 χρόνια, έγινε μιά άπεργία των ήθοποιών της έποχής. Ό Ξενόπουλος, στη στήλη που είχε σε κάποια καθημερινή έφημερίδα, έγραψε εύνοικά για τις άπόψεις των εργοδοτών. Τότε, εις αντίποινα, οι ήθοποιοί του συγκροτήματος που έπαιζε το έργο του, οι όποιοι δέν είχαν άπεργήσει, αλλά βοηθούσαν ήθικά τους άλλους συναδέλ-φους τους, άφήρεσαν από το κείμενο πολλές προσθήκες που είχαν κάνει και άπεφάσισαν να παίξουν σωστά μέν, αλλά χωρίς μπρίο και καμμία δημιουργική προσπάθεια και διάθεση. Το αποτέλεσμα ήταν να πάη το δράδυ ό συγγραφέας στο θέατρο και να παρακολουθήση μιά παράσταση ψυχρή. Νεκρή. Την άλλη μέρα ό Ξενόπουλος, που έν τώ μεταξύ άντελήφθη ότι είχε παρασυχθή και είχε ταχθή με το μέρος των εργοδοτών, έγραψε ένα νέο έργο, όπου εξέθετε και τις αντίθετες άπόψεις. Το αποτέλεσμα ήταν ότι οι ήθοποιοί συγκινήθηκαν βαθύτατα και έδωσαν στη συνέχεια όλο τους τόν έαυτο στην παρουσίαση των «Φοιτητών», έτσι που, με τόν δημιουργικό οίστρο που τους κατέλαβε, το έργο, που είχε ήδη άρσει, ά-ρσε άκόμη πιό πολύ. Οι προσθήκες τους, που ήταν πολύ έπιτυχημένες, έπανήλθαν κι όλες αυτές τις περιέλαβε κατόπιν ό άδέχαστος δημιουργός της «Στέλλας Βιολάντη» και της «Φωτεινής Σάντρη» στο κείμενο, όταν βγήκε σε διέλιό, πράγμα που σημειώνει μάλιστα στον πρόλόγό του.

↑ Η ΚΑΤΙΝΑ ΠΑΞΙΝΟΥ έφυγε και πάλι δια την 'Ιταλία όπου —ως γνωστόν— γυρίζεται το καινούργιο φίλμ του διακεκριμένου σκηνοθέτου Βισκόντι, «Ο Ρόκο και τ' άδελφία του» εις το όποιον πρωταγωνιστεί ή κορυφαία 'Ελληνίδα δραματική ήθοποιός. Αυτήν την φορά ή Παξινού έπαιξε εις την Ρώμην όπου θα γυρισθουν τα έσωτερικά της ταινίας. Προηγούμενος εις το Μιλάνον ό Βισκόντι είχε γυρίσει το μεγαλύτερο μέρος των εξωτερικών του φίλμ. Η φωτογραφία μας παριστά άκριδώς μίαν άπ' αυτές τις σκηνές που έλήφθησαν πριν ή διαπρεπής τραγωδός διακοπή και έλθη δια τις παραστάσεις του «ΟΙ δίποδος τυράννου», που έσημείωσαν τόσην έπιτυχίαν, ώστε συνεχίζονται και αυτήν την εβδομάδα με άναπληρωματικήν 'Ιοκάστην την 'Ελένην Ζαφειρίου. Το γύρισμα του φίλμ του Βισκόντι έλπίζεται ότι θα τελειώση προτού άπαι-τηθή να έπιστρέψη ή Κατίνα Παξινού δια τις παραστάσεις της 'Επιδάουρου.

Το καλοκαίρι στη 'Αθήνα 13 Θέατρα

Αλλά η ανάδισση των «Φοιτητών» δεν φέρνει στο μυαλό μονάχα την ανάμνηση των προηγουμένων παραστάσεων του έργου αυτού του Γρηγορίου Ξενοπούλου. Μας θυμίζει κάτι κάτι άλλο. Κάτι που, έστω και άργα, επιβάλλεται να διορθωθεί. Και μάλιστα όσο το δυνατόν γρηγορότερα. Πρόκειται για το ότι καμμία απόλυτως τιμή δεν έχει γίνει στον άνθρωπο που τόσο δημιουργικά υπηρέτησε τα ελληνικά γράμματα και το νεοελληνικό θέατρο, γράφοντας από τα εφηβικά του χρόνια μέχρι τα 84, όποτε τον βρήκε ο θάνατος. Ούτε καν μια προτομή του δεν καταρρώθηκε να στηθεί στην 'Αθήνα. Νομίζω ότι κάτι έχει γίνει στην γενέτειρά του. Έδω, όμως, στην πρωτεύουσα, ο συγγραφέας ο οποίος τόσο προσέφερε στην υπηρεσία της τέχνης δεν έτυχε και της πιο στοιχειώδους τιμητικής εκδηλώσεως. Λίγο καιρό μετά τον θάνατό του έγινε κάποια κίνηση και είχε συγκροτηθεί και μια ειδική επιτροπή για να διενεργηθεί έρευνα και να στηθεί μια προτομή του ξεχωριστού αυτού πνευματικού δημιουργού. Ο γράφων ήταν ο ταμίας αυτής της επιτροπής, που ο τίτλος της ήταν «Ερανική επιτροπή ανεγέρσεως ανδριάντος Γρηγορίου Ξενοπούλου» και είχε επισημοποιηθεί και με Β.Δ., που εξέδθη τον 'Οκτώβριο του 1951. 'Αλλά οι καλές προθέσεις των μελών της δεν ουσιαστικοποιήθηκαν ποτέ και ο ταμίας, έχοντας ένα αφάνταστο αίσθημα το ποσό από ερανικές εισπράξεις, υπέβαλε παραίτηση...

Κάτι πρέπει να γίνει

Όμως δεν τα γράφω όλα αυτά για να κάνουμε παρελθοντολογία και να ν' ανακαλύψουμε παλιές πληγές και τυχόν ευθύνες. Τα αναφέρω μόνο και μόνο για να θυμίσω δημοσίως το καθήκον όλων μας: Πνευματικές και καλλιτεχνικές οργανώσεις, άνθρωποι της τέχνης και των γραμμάτων και η «Ερανική επιτροπή» —που τυπικώς δεν έπαυσε να υφίσταται— όλοι μαζί έχουν την υποχρέωση να κινηθούν. Είναι ντροπή τον έρχομενο Γενάρη να κλείνουν δέκα χρόνια από τότε που πέθανε ο διακεκριμένος Ζακυνθινός λογοτέχνης και δραματογράφος και όλοι έμεις που του αφιλούμε τόσες αισθητικές και πνευματικές συγκινήσεις να μη τον τιμήσουμε έστω με μια απλή προτομή. Βέβαια, με το αφάνταστο κομικό ποσό που είναι στη διάθεση της «Επιτροπής» δεν είναι δυνατόν να γίνει τίποτε. 'Εν τούτοις, μια νέα εξόρμηση, μια καινούργια κίνηση, μια πιο συντονισμένη εκδήλωση μπορούν πολύ γρήγορα να φέρουν το αποτέλεσμα που δεν καταρρώθηκε πριν από δεκά χρόνια. 'Η στήλη αυτή ρίχνει την ιδέα και είναι στη διάθεση όλων εκείνων που θα θελήσουν να κινηθούν —και πρέπει να κινηθούν— για να τιμήσουμε τον έαυτό μας, θυμίζοντας μ' ένα αγαλμα το πέρασμα ενός Ξενοπούλου από την φιλολογική και καλλιτεχνική μας ζωή. 'Η παράσταση των «Φοιτητών» ως γίνι φάσμα για τη σχετική και καρποφόρα αυτή τη φορά εξόρμηση.

Το «Φιόρο του Λεβάντε»

Εν τώ μεταξύ, εκτός από το έργο που ετοιμάζει η κρατική σκηνή, με σκηνοθεσία του Καραντινού, μια άλλη θεατρική επιτυχία του δημιουργού του «Πειρασμού» και της «Ανιέζας» πρόκειται να ξαναπαίχθι. Συγκεκριμένως ο Βασίλειος Διαμαντόπουλος και η Μαρία 'Αλκαίου, που ετοιμάζονται να πάνε σε λίγες ημέρες στην Θεσσαλονίκη, θα παρουσιάσουν στο κοινό της μακεδονικής πρωτεύουσας το «Φιόρο του Λεβάντε». Είναι παλιά εξαιρετική δημι-

ουργία του Διαμαντόπουλου η διασκεδαστική αυτή κωμωδία, από την εποχή του «Θεάτρου Τέχνης». Τώρα θα την ξαναθυμίσουμε μαζί με το έργο του Κασόνα «Τα δένδρα πεθαίνουν όρθια» που, παρ' ότι συνεπλήρωσαν τις 200 παραστάσεις, προσελκύουν πάντοτε ζωηρό το ενδιαφέρον του αθηναϊκού κοινού. Μετά την Θεσσαλονίκη, το συγκρότημα του «Νέου Θεάτρου» θα γυρίσει στην 'Αθήνα για να εγκαταστήσει την θερινή στέγη, που δημιουργεί στην οδό Πατησίων, κοντά στη στάση 'Αγγελούλου.

13 θερινά θέατρα

Με την καινούργια αυτή υπαίθριο σκηνή γίνονται 13 τα θερινά θέατρα της πρωτεύουσας, εκτός φυσικά από τα συνοικιακά, που για ένα-δυό από αυτά λέγεται ότι θα μετατραπούν σε θερινούς κινηματογράφους. Είναι 13, χωρίς το θέατρο του 'Αδδ, της οδού Πανεπιστημίου, που ως την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν είναι ξεκαθαρισμένο αν θα λειτουργήσει και έφετος. 'Επίσης δεν έχει ακόμη ανακοινωθεί τί είδους και ποιά συγκρότημα θα παρουσιάσει έφετος το θέατρο «Βέμπο», της οδού Καρόλου. Τα άλλα 11 —αφαιρούμε του Διαμαντόπουλου για το οποίο μιλήσαμε— έχουν προσδιορίσει το είδος της εργασίας που θα εμφανίσουν. Όσο κι αν οι εξελίξεις έχουν αυτές τις ημέρες ρυθμό πολύ ζωηρό και για άρισμένα πράγματα τα πληροφοριακά μας στοιχεία είναι κάπως άσπλη ή είναι δυνατόν εν τώ μεταξύ να έχουν προσλάβει πιο συγκεκριμένη μορφή, θα επιχειρήσω να δώσω μια περιεκτική εικόνα του τί ετοιμάζεται και τί πρόκειται να δούμε στην αθηναϊκή σκηνή το καλοκαίρι.

Λοιπόν: Θα έχουμε στη σαιζόν που επίκειται 10 θιάσους πρόζας και τρία μουσικά συγκροτήματα. 'Αναλυτικά, πρόζες θα στεγασθούν στο θερινό «Κατερίνας», στα τρία κηποθέατρα, στο «'Ακροπόλ», στο καινούργιο θέατρο του Διαμαντόπουλου, στο θέατρο «Βέμπο», στο «Σαμαρτζή», στα «Διονύσια» της οδού 'Αμερικής και στο υπαίθριο θέατρο της οδού Νικοδήμου. Μουσικούς θιάσους θα παρουσιάσουν το «Πάρκο», το «Μετροπόλιταν» και το «Περσέ». 'Η Κατερίνα και ο Διαμαντόπουλος με την 'Αλκαίου δεν ανηκούν αν ακόμη με τί έργα θ' αρχίσουν. Ούτε και το «'Ακροπόλ». Πάντως για το θέατρο της οδού 'Ιπποκράτους επιβάλλεται να γίνει ιδιαίτερη μνεία, γιατί από τα τέλη Μαΐου θα εγκατασταθεί σ' αυτό μια πολύ ενδιαφέρουσα θεατρική συνεργασία. Θα παίξουν μαζί η Μαίρη 'Αρώνη και ο Μίμης Φωτόπουλος, που εμφανίζεται τώρα μ' επιτυχία στην Θεσσαλονίκη. 'Η συνεργασία τους συμφωνήθηκε προ ημερών και θα ουσιαστικοποιηθεί μόλις δρεθεί το κατάλληλο έργο, μια κωμωδία δηλαδή ελληνική ή ξένη, που θα μπορούσε να συνδυαστεί σε κοινή εμφάνιση αυτά τα δυό δυναμικά καλλιτεχνικά στελέχη του θεάτρου μας.

Από τα τρία κηποθέατρα, την ώρα που γράφεται αυτό το σημείωμα, ο Μάνος Κατράκης δεν είχε ακόμη βρή το έργο που πρόκειται ν' ανεβάσει. 'Εκανε κάποια κίνηση για να γραφεί ένα έργο με κεντρικό ήρωα τον Διονύσιο Σολωμό, αλλά φυσικά δεν ήταν δυνατόν η κίνηση αυτή να είχε άμεσο αποτέλεσμα. Σκέφθηκε κατόπιν την «Κόλφω», αλλά τελικά ανεβήτησε κάτι άλλο. Κάτι, πάντως, το ελληνικό. Τα άλλα δυό κηποθέατρα, εν τώ μεταξύ, άνηγγελλαν τα έναρκτηρία έργα τους. 'Ο Κωστής Λειβαδέας, στην 'Εθνική Κήπο, θα παρουσιάσει τον 'Ισπανική δημιουργία «Χορός στο στρατηγείο» του Αλγου-

Τα έσώρουχα μέ την διεθνή φήμη

'Ατdis

Η ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΡΟΥΧΙΣΜΟΥ ΕΙΣ ΕΛΑΣΤΙΚΑΣ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΤΑΣ ΠΛΕΞΕΙΣ

Κομψότης
Υγεία
Άνεσις

ΠΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

στίνου ντε Φόξα, που θ' ανέβη κατά μετάφραση 'Ιουλίας 'Ατρίδη, με σκηνοθεσία του επικεφαλής της «Νέας Σκηνής» και με σκηνικά και κοστούμια του Γιώργου Βακαλό. Πρωταγωνίστρια η Κάκια 'Αναλυτή, που κατόπιν θα συνεχίσει, τον χειμώνα, σαν βασικό γυναικείο στέλεχος του θιάσου 'Ηλιοπούλου, στο «Ρέξ». 'Άλλοι κύριοι έρμηνευταί, ο Πίτρος Βαυδής, ο Γρηγόρης Βαφιάς, η 'Αλέκα Πατίζη, ο Στέφανος Ληναίος, ο Κώστας Ρηγάτος, ο Γιάννης Βογιατζής, η Θεανώ Κρασάα και άλλοι. 'Εξ άλλου, ο Νίκος Χατζίσκος, στο υπαίθριο θέατρο της οδού Μαυροματαίων, θ' ανεβάσει τον «Ναστραντίν Χότζα», θεατρική απόδοση του όμοιου έργου του Σολόβιεφ από τον Γεράσιμο Σταύρου.

Δυσθίασι κωμωδίας θα στεγασθούν στα 'Ισάριθα θέατρα της οδού Καρόλου, δηλαδή στο «Σαμαρτζή», και στής «Βέμπο». Στο «Σαμαρτζή» θα

παίξει συγκρότημα μ' επικεφαλής πόν Νίκο Σταυρίδη —που πολύ άρσε τον χειμώνα στην ελληνική επαρχία— και τον Διονύση Παπαγιαννόπουλο. Κύρια γυναικεία στέλεχη η Μάρω Κοντού και η Δάφνη Σκούρα. Έργο: 'Η καινούργια κωμωδία των συγγραφέων που έχουν τον τελευταίο καιρό συνεχώς επιτυχίες, δηλαδή, του Νίκου Τσιφόρου και του Πολυδίου Βασιλειάδη, Τίτλος: «Δέκα μέρες στο Παρίσι». Οι δοκιμές αρχισαν ήδη. Στο απέναντι θέατρο —πάλι τοτε ως την ώρα που στοιχειοθετούνται αυτές οι πληροφορίες— η κατάσταση δεν έχει ακόμη ξεκαθαρίσει. 'Η κίνηση που γίνεται είναι για θιάσο Χρήστου Ευθυμίου και Βέμπο.

Οι «άστυνομικοί» θιάσοι

Μένουν δυό ακόμη θέατρα: Τα «Διονύσια» της οδού 'Αμερικής, που μετατρέπεται τώρα σε θερινό και το πρώην «'Αργυροπούλου» και πέρυσι «'Αθηναί-

κόν» της οδού Νικοδήμου. Στα «Διονύσια» θα εμφανισθεί θιάσος άστυνομικού ρεπερτορίου υπό τον Λιάκο Χριστογιαννόπουλο. 'Αλλά, παράλληλα, στο θέατρο της οδού Νικοδήμου, όπου έπαιζε πέρυσι ο Χριστογιαννόπουλος, έφετος θα παίξει θιάσος υπό τον γνωστό καλλιτέχνη της πρόζας 'Ιορδάνη Μαρτίνο. 'Η προοπτική του είναι επίσης να παρουσιάσει έργα άστυνομικής ύφης και έχει εδωλέσει τρία-τέσσερα, μεταξύ των οποίων και ένα ελληνικό. 'Όπως ταυτοχρόνως συζητείται η περίπτωση να έχουμε την ευκαιρία να χαρούμε την εξαιρετική τέχνη της μεγάλης μας Κυβέλης που —δεδομένου ότι ο Μαρτίνο είναι άνδρας της εγγονής της Κυβέλης Μυράτ— έχει αποδεχθεί να εμφανισθεί σ' ένα έργο του νέου αυτού θιάσου. Στο πρώτο ή στο δεύτερο. Μένει ακόμη να μιλήσουμε για τα τρία επιθεωρησιακά συγκροτήματα που κολοκαίριον. 'Αλλά αυτά θα μας απασχολήσουν σε άλλο σημείωμα.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Σε οποιαδήποτε ώρα

Το βερμούτ
ΜΕΤΑΞΑ
είναι μία
ξεχωριστή
απόλαυσις

ΒΕΡΜΟΥΤ
ΜΕΤΑΞΑ

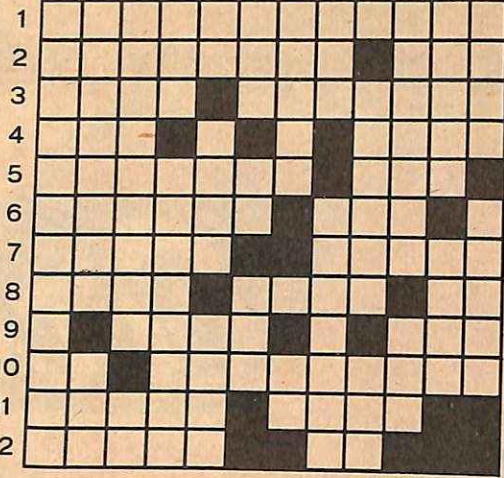
Από το 1888

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Θεραπεύει πολλούς Κινέζους, αλλά και Εύρωπαίους με χρυσές και άσημες... δελόνες.
  2. Δι' αὐτὰς γίνονται συχνά ἀπεργίαι (αἰτ.).
  3. Θεός τῶν Ἰνδῶν με τρεῖς ὀφθαλμούς. Τέτια ζῶα εἶναι αἱ ἀντιλόποι.
  4. Πολεμιστοῦ ἵππου — Τούρκικο ἀνδρικό ὄνομα.
  5. «... νὸν φάσιτ σάλτου», λέγει ἓνας πασίγνωστος ὑπὸ τοῦ Λεοντίνου διατυπωθεὶς ἀφορισμός. Μέρους τοῦ προσώπου.
  6. Ἔτσι πηγαίνουν ὅλα... ὅσα πηγαίνουν τακτικά καὶ ὁρμονικά, ἀντιστρώφως (ὁρμῶν). — Τούδε ἡ γενική του.
  7. Δεξιὸς παραπόταμος τοῦ Δουνάβεως εἰς τὸν ὁποῖον συμβάλλει παρὰ τὸ Βελιγράδιον — Μ' αὐτὸν κι' ὁ Κοσμάς... κατὰ τὴν παροιμίαν.
  8. Γερμανὸς ζωγράφος ἐκτελέσας τὰς τοιχογραφίας τῆς Ρωσικῆς ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν — Ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ὁργανώτρια καλλιτεστῆαν — Νημάτιον.
  9. Ποταμὸς τῆς Ἠπείρου — Θέτει εἰς κίνδυνον τὸν βασιλέα... τοῦ σκακιού.
  10. Νότα — Εἶδος διστήλου ἱστιοφόρου πλοίου γνωστὸν καὶ ὡς γολέτωπικον (αἰτ.).
  11. Ἡρᾶς γνωστοτάτου δράματος τοῦ Σαίξπηρ — Ἐνας τρομερὸς Τάσος.
  12. Ὑπονοεῖται καὶ τὸν στίβον (ξεν.) — Παιραινεντικόν.
- ΚΑΘΕΤΩΣ**
1. Σ' αὐτὰ ὑπῆρχαν πάμπολλα θύματα κατὰ τὸν Μεσαίωνα.
  2. Χαρτιά με χρηματικὴν ἀξίαν — Ἐποχή.
  3. Κομπίνα καὶ μπάζα τὴν λένε πολλοί — Βεβαιωτικὸν τῆς ἀρχαίας.
  4. Τὰ ἔχεις... ἂν ἔχῃς λεπτὰ, κατὰ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΚΑΙ ΖΙΓΚ - ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδίου, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλὴτερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίζετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιαδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρᾶτε ἀπὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνο ὁρίζοντως καὶ κάθετως ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι πὺν μπορεῖτε νὰ βρῆτε. Σημειώσετε τὰ λέξι, πὺν βρῆκατε καὶ σῆψετε στὰ τετράγωνα τὰ γράμματα πὺν μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τὰ λέξι γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίστε ἔως ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμῶν μετρήσετε 1 βαθμὸ.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμῶν μετρήσετε 3 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμῶν μετρήσετε 5 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμῶν μετρήσετε 7 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμῶν μετρήσετε 9 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμῶν μετρήσετε 11 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμῶν μετρήσετε 13 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμῶν μετρήσετε 15 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 10 γραμμῶν μετρήσετε 17 βαθμούς.
Καὶ οὕτως καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέσετε τὰ σύνολα τῶν βαθμῶν πὺν μπορέσατε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦνται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦνται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογοῦνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ 29 Ἀπριλ. ἕως 5 Μαΐου 1960

ΚΡΙΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου φιλονικεῖτε χωρὶς λόγο με ἄτομα πὺν ἔχουν δεῖξει στὸ παρελθὸν τὴν ἀγάθη τους διαθέσεις γιὰ κάθε προσωπικὴ σας ὑπόθεσι. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθμὸς 5.

ΤΑΥΡΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου-21 Μαΐου Παρασύρθε ὑπερβολικὰ ἀπὸ τοὺς ὑπαιγνιμοὺς τῶν ἄλλων, χωρὶς νὰ σκεφθῆτε τὴν σοβαρότητα τῆς θέσεώς σας. Προσγειωθεῖτε. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθμὸς 2.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Μαΐου - 21 Ἰουνίου Προσπαθὺν νὰ σας ἐπιβάλλουν τὴν θέλησή τους με πλῆγμα τρόπου. Δὲν πρέπει νὰ πέσετε στὴν παγίδα πὺν ἔχουν στῆσι ἀπὸ καιρὸ οἱ ἐχθροὶ σας. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθμὸς 9.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουν.-22 Ἰουλίου Δείξτε κατανόηση στὸ οἰκογενειακὸ σας περιβάλλον, πὺν ἀπὸ καιρὸ προσπαθεῖ ν' ἀντιληφθῇ τὴν ἀντιδράσεις τοῦ χαρακτῆρος σας. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 7.

ΛΕΩΝ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου - 22 Αὐγούστου Κινδυνεύουν οἱ ἐπιχειρήσεις σας, ἂν δὲν λάβετε σύντομα μέτρα καὶ δὲν ἀποκαλύψετε τὴν διπροσωπία κάποιου φίλου σας. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 6.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ.-22 Σεπρίου Θὰ βρεθῆτε ἀντιμέτωπος μ' ἓνα ἄτομο πὺν σας εἶχε ἐμποδίσει στὸ παρελθὸν νὰ ἐπιτύχετε τὴν πραγματοποίηση ἑνὸς σχεδίου σας. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθμὸς 8.

ΖΥΓΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπρίου - 22 Ὀκτωβ. Καλυτερεύουν οἱ οικονομικὲς κυρίως προοπτικὲς με ἀποτέλεσμα νὰ ἀνακουφισθῆτε ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἀναποδίε πὺν εἶχατε. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Κυριακή, ἀριθμὸς 4.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ.-22 Νορίου Σκεφθεῖτε λογικὰ πρὶν φθάσετε σὲ συγκεκριμένες ἀποφάσεις, πὺν πιθανὸν νὰ σας φέρουν σὲ δύσκολη ἐπαγγελματικὴ κατάσταση. Κυράγιο. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθμὸς 2.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νορίου-22 Δερίου Θὰ σας συκοφαντήσουν γιὰτὶ θὰ προσπαθῆτε νὰ πάρτε με τὸ μέρος σας κάποιον ἰσχυρὸ πρόσωπο, πὺν θὰ σας βοηθήσῃ θετικά. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθμὸς 9.

ΑἴΓΟΚΕΡΩΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δερίου-19 Ἰαν. Πρέπει νὰ διευκολύνετε τὴν κατάσταση με ὅλες σας τὴς δυνάμεις πρὶν φθάσετε στὰ ἔκτρα, γιὰτὶ δὲν θὰ ἔχετε καλὰ ἀποτελέσματα. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 1.

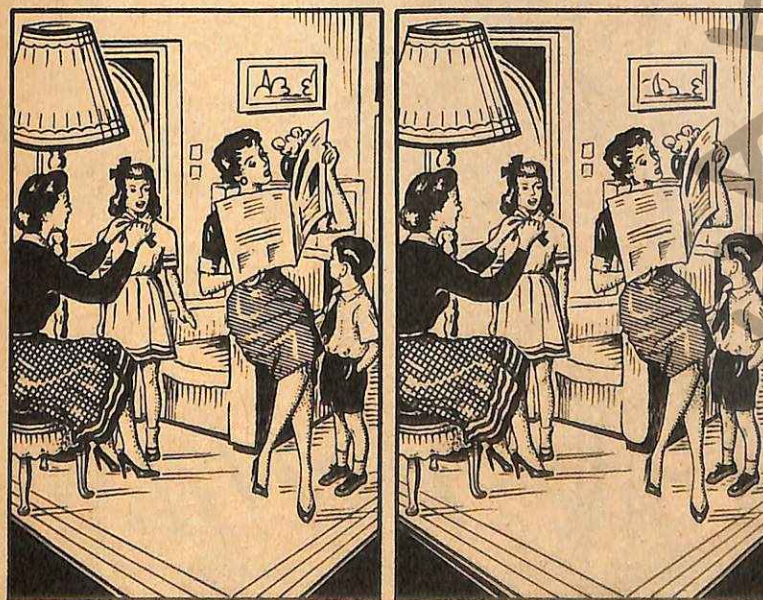
ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν.-18 Φεβρίου Ἀπροσδόκητες ἐπιτυχίες θὰ ἐπηρεάσουν τὸν συναισθηματικὸ σας κόσμον καὶ θὰ σας παρασύρουν σὲ ἀκρότητες πὺν δὲν σας ταίριαζουν. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθμὸς 7.

ΙΧΘΥΕΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβρίου-20 Μαρτίου Ἡ ἀμφιβολία ἦταν πάντοτε ὁ χειρότερος σύντροφος τοῦ ἀνθρώπου. Ἀποφασίστε τὴν τακτικὴ πὺν θ' ἀκολουθήσετε στὴς μελλοντικὲς σας ἐνέργειες. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Κυριακή, ἀριθμὸς 1.

Ποιὲς διαφορὲς

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 11 σημεία. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε;

Οἱ λύσεις στὴ σελ. 57

Περάστε εὐχάριστες ἡμέρες

OLYMPIC PALACE
Bar
ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 16

Kite Kite
CINQUE DIABOLI
GIANNIS SPARTAKOS
CORONET Night Club
TEL. 443-797

Κατέστη
με τὴν σύμπραξιν
τοῦ Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑ
τῆς
τῆς τριετίας τῆς
κοσμικῆς κωμωδίας
τοῦ ΣΟΜΕΡΙΕΤ ΜΑΜ
ΜΙΑ ΣΤΑΘΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ
τὸ Θέατρο
INTEAL
TEL. 614-596
ΑΝΙΚΕΣ ΑΠΟΦΥΜΑΤΙΝΕΣ

ACROPOLE
ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΕ
με τὴν ἐξαιρετικὴν
ὁρχήστρα LUCAS καὶ
τοὺς μουσικοὺς ZIMMY
καὶ ΖΟΙΤΣΑ ΚΟΥΡΟΥΚΛΗ
TEL. 533-654

ATHENIAN CLUB
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 6
TEL. 620-777
Ορχήστρα
ΛΕΩΝ-ΚΑΝΑΚΑΚΗΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ "ΔΙΑΝΑ"
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 7
TEL. 616-903
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΥΡΑΤ
το Ἀλβανισμὸν
ΕΜΑΥΝ ΓΟΥΛΙΑΜΣ
ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΡΑΓΙΑΣ
ΔΗΜ. ΜΥΡΑΤ • Β. ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ
• Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗ
• Γ. ΑΡΓΥΡΗ • Γ. ΓΕΡΓΟΥΛΗ • Β. ΑΝΔΡΟΝΙΔΗ
• ΣΑΒΒΕ ΝΟΤΑΡΑ καὶ ΑΝΝΑ ΠΑΤΑΖΗ
Kite Kite
ΑΝΙΚΕΣ ΑΠΟΦΥΜΑΤΙΝΕΣ

FLAMINGO
NIGHT CLUB
ΘΕΣΣΟΝ 6 - TEL. 33592
Kite Kite
Θεωρεῖται ἀπὸ τὸν
ΜΕΤΩΝ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
Γ. ΚΑΡΔΑΜΗ

BARBARA HILTON
Chanteuse typique
16-30/4/960
Revue
CROIX DU SUD
Mocambo
RESTAURANT - DANCING
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 10 - TEL. 20236

Ζητήστε να δῆτε στην ούγια τοῦ ὑφάσματος τὴ σφραγίδα ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιμουρευεί!

**Ἔχετε
διαβάσει
τὴν « Πείνα »
τοῦ Κνουτ
Χάμσουν;**

Σπουδαίο επίτευγμα της σουηδικής Διαιτητικής, το CARRULAN προστίθεται σε γάλα και δίνει στον οργανισμό τα απαραίτητα θρεπτικά στοιχεία, αντικαθιστώντας τις άλλες παχυντικές τροφές, σε τρόποι ώστε να εξουδετερωθούν τα περιττά λίπη.

Με τὸ CARRUGAN ἀδυνατίζετε χωρὶς νὰ
δεινοπαθῆτε.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Εἰς τὴν ΚΑΣΤΟΡΙΑ σὲ ἓνα

μαγευτικό φυσικό πλαίσιο

HOTEL DU LAC

Ξενοδοχειακά Έπιχειρήσεις
ΝΙΚΟΥ ΔΑΛΙΑΝΗ
Τιμαί Α' Κατηγορίας αρ.δ. τηλεφ. 46

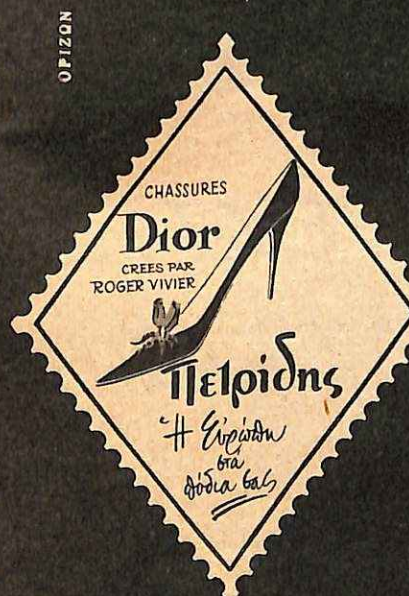
Ἡ NYLON DELTA
χωρὶς ραφή
ὁμορφαίνει τὸ πόδι

ΦΟΡΕΙΤΕ DELTA
χωρίς ραφή
για να είσδε
πιο κομψή

**Παρελήφθησαν ἐξ Ἀμερικῆς
ὅλα τὰ μοντέρνα χρώματα.**

delta

ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

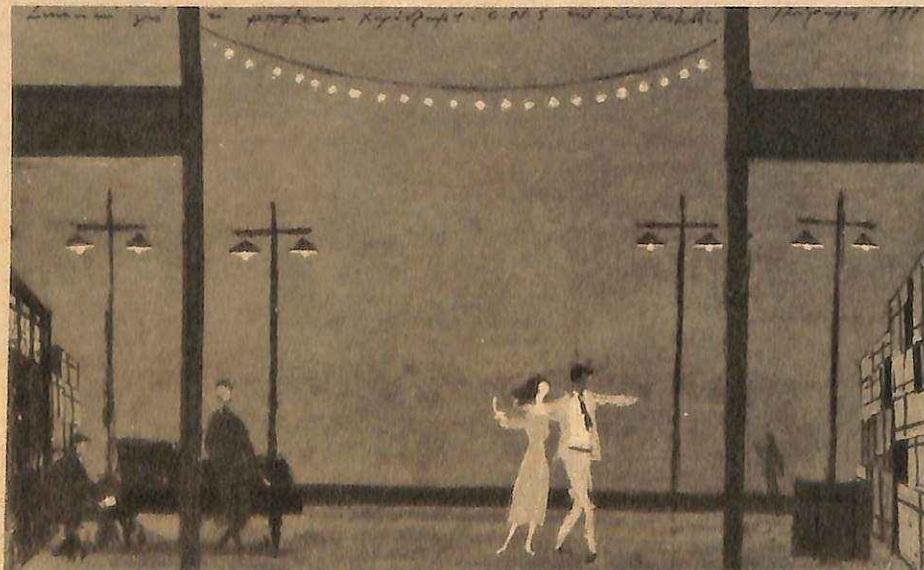
ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ από το χορό-δραμα «Cynarae», του 'Αργύρη Κουνάδη. Τόν Γιώργο 'Εμιρζά πλαισιώνουν οι Γ. Σούπας, Μ. Λιάτου και Ν. Κατσούδα.

ΟΙ ΔΥΟ ΝΕΟΙ χορευταί, Λία Μελετοπούλου και Γ. 'Εμιρζάς, κρατάνε τους πρώτους ρόλους στὸν «Κύκλο τοῦ C.N.S.» τοῦ Μάνου Χατζιδάκι.

ΔΥΟ ΝΕΟΙ ΧΟΡΕΥΤΕΣ ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

ΤΟ ΣΚΗΝΙΚΟ ΣΤΟΝ «ΚΥΚΛΟ ΤΟΥ C.N.S.» ΦΙΛΟΤΕΧΝΗΣΕ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΟΡΑΛΗΣ

Δύο νέοι χορευταί, η Λία Μελετοπούλου και ο Γιώργος 'Εμιρζάς, μαζί με μία εξαιρετική ομάδα χορευτών, πρόκειται να δώσουν στις 2 Μαΐου, στο θέατρο «Κεντρικόν», μία ενδιαφέρουσα χορευτική παράσταση.

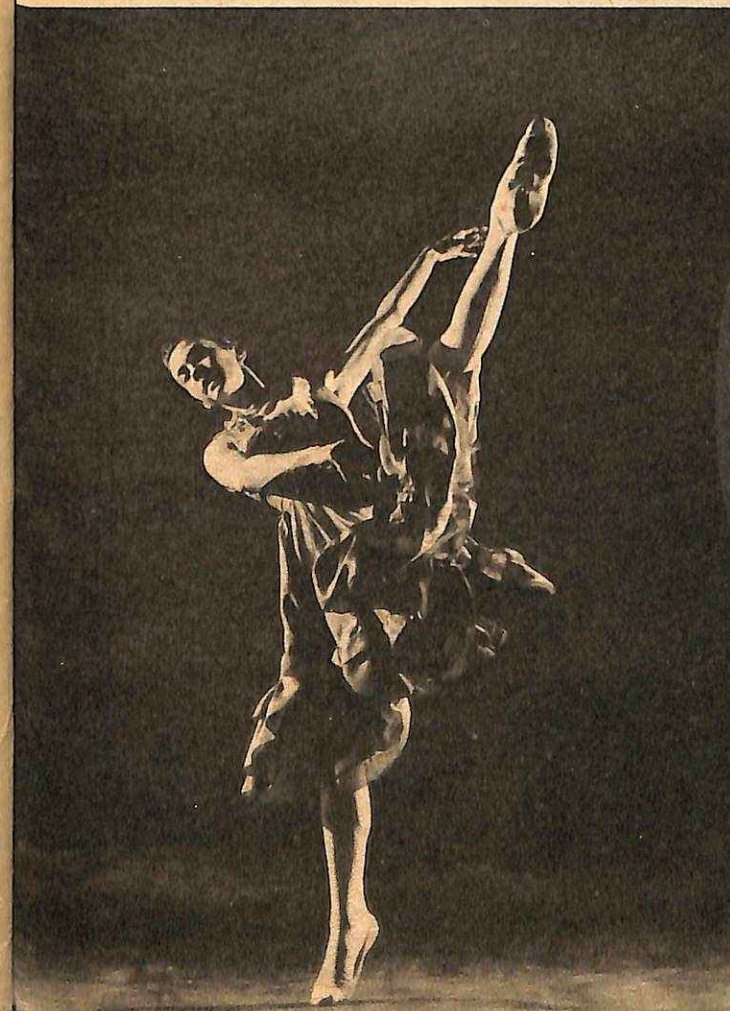
Η παράσταση παίρνει ξεχωριστή σημασία γιατί, εκτός από τον προσωπικό τόνο που δίνουν οι δύο χορευταί στο χορογραφικό μέρος, θα χορευτή, για πρώτη φορά, ο «Κύκλος του C.N.S.», του Μάνου Χατζιδάκι, καθώς και το χορόδραμα «Cynarae». Τη μουσική αυτού του χοροδράματος έγραψε ειδικά ο 'Αργύρης Κουνάδης. Η Λία Μελετοπούλου, που θα ερμηνεύσει τους κυρίους γυναικείους ρόλους τόσο στὸν «Κύκλο τοῦ C.N.S.» ὅσο και στὸ «Cynarae», είναι απόφοιτος τῆς Σχολῆς Χοροῦ Ματέυ και μέχρι σήμερα έχει εμφανισθῇ πολλές φορές σὲ παραστάσεις τῆς Σχολῆς Ματέυ και τοῦ 'Ελληνικοῦ Χοροδράματος.

Ἐξ ἄλλου, ο Γιώργος 'Εμιρζάς είναι γνωστός ἀπὸ τὴν ἐμφάνισή του στὴν «Ἐρημιά», τοῦ Μάνου Χατζιδάκι, κ. ἄ.

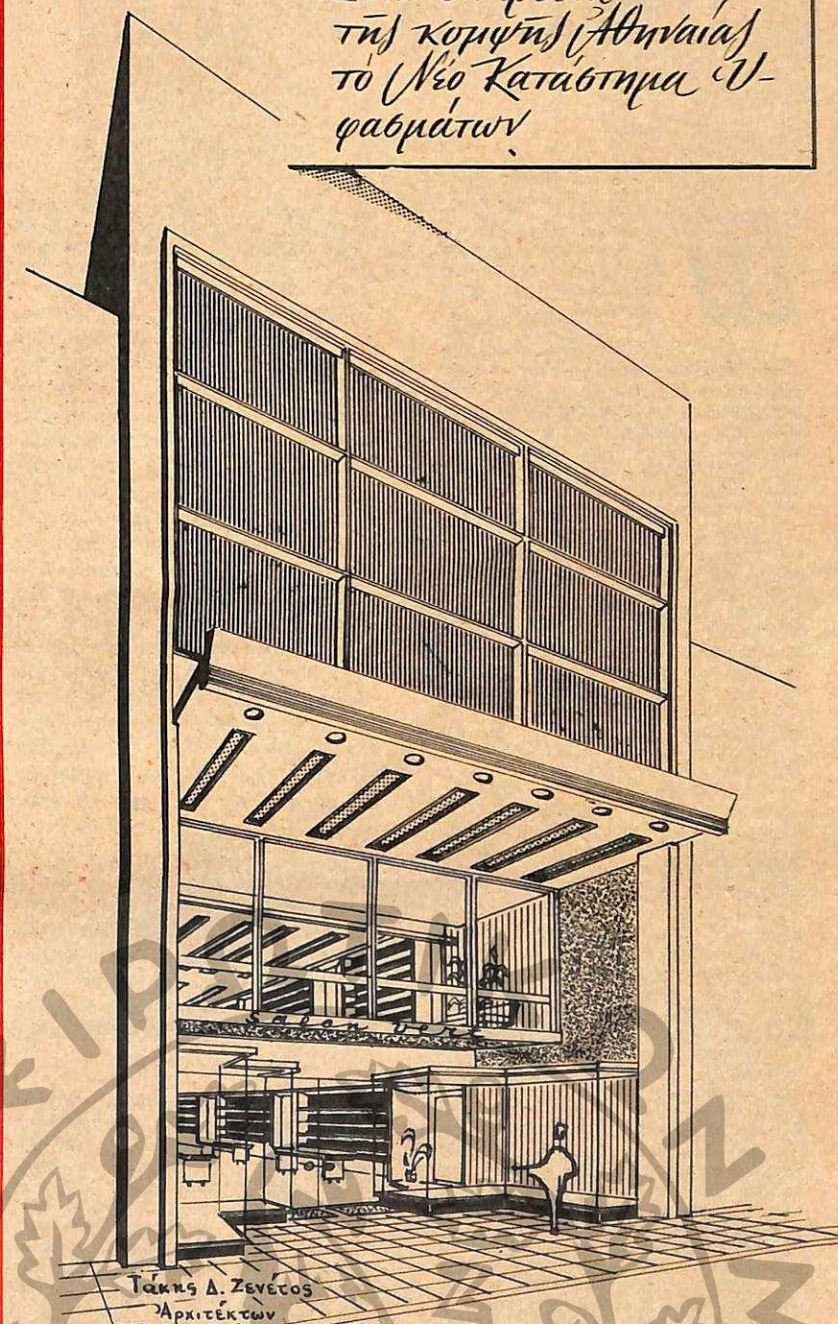
Τὰ σκηνικά τῆς παραστάσεως φιλοτέχνησαν οἱ ζωγράφοι Γιάννης Τσαρούχης και Γιάννης Μόραλης. Συγκεκριμένα, ὁ Γιάννης Μόραλης είναι ὁ δημιουργὸς τοῦ σκηνικοῦ και τῶν κοστούμιων γιὰ τὸν «Κύκλο τοῦ C.N.S.», ἐνῶ ὁ Γιάννης Τσαρούχης τῆς σκηνογραφίας και τῶν κοστούμιων τοῦ χοροδράματος «Cynarae».

Στὴν παράσταση, πού θὰ δοθῇ στίς 9.30 μ.μ. τῆς Δευτέρας 2 Μαΐου, παίρνουν ἀκόμη μέρος ὁ Γ. Σούπας, ἡ Μ. Λιάτου, ἡ Ν. Κατσούδα κ.ἄ.

Η ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΟΥΣ «ΤΡΕΙΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ»

Στὴν ὑπηρεσία τῆς κομψῆς Ἀθηναίας τὸ Νέο Καταστήμα Ὑφανμάτων.

Salon Vert
Π.Γ. ΣΚΑΛΟΣ Α.Ε. - ΕΡΜΟΥ 29

Η Άριστη ολή γύρω τῶν δαυμάτων

ΜΙΑ ΝΕΑ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΙΣ

Από επιστημονικές έρευνες έχει βεβαιωθεί: βασικός συντελεστής για την νεανική φρεσκόδα και την δραστηριότητα του δέρματος είναι η περιεκτικότητά του σε υγρό. Με τα χρόνια όμως το δέρμα δεν μπορεί μόνο του να διατηρήσει την ποσότητα του υγρού που χρειάζεται· τότε αρχίζει να διψά. Πρώτη ένδειξη είναι οι μικρές ρυτίδες γύρω στα μάτια και το στόμα.

Μια αποτελεσματική προστασία

Η κρέμα NIVEA σας παρέχει την δυνατότητα να εξουδετερώσετε αυτό το μειονέκτημα.

Τα υγρο-δημιουργά συστατικά της κρέμας NIVEA δίνουν στο δέρμα να πιη και αποκαθιστούν την ισορροπία του υγρού, ξανσδίνοντας έτσι στο δέρμα την όμορφιά του.

Δοκιμάστε και σεις!

Μια άλλη και αποτελεσματική συνταγή για την όμορφιά σας: Χρησιμοποιείτε κάθε βράδυ κρέμα NIVEA για την περιποίηση του δέρματος.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΒΕΛΟΝΟΝΥΜΟΣ. 2. ΑΠΟΛΑΒΑΣ — ΠΑΤ. 3. ΣΙΒΑ — ΑΤΟΣ — ΒΡΑΣΜΟ — ΡΑΒΕΝΝΑ ΓΕΛΑΙΑ. 4 ΑΤΙ — ΟΜΑΡ. 5. ΝΑΤΟΥΡΑ — ΡΙΣ. 6. ΡΟΛΟΓΙ — ΟΔΕ. 7. ΣΑΥΟΣ — ΚΟΣΜΟ. 8. ΤΙΡΣ — ΕΡΙΣ — ΙΣ. 9. ΑΛΟΣ — ΣΑΧ. 10. ΜΥΟΠΑΡΩΝΑ. 11. ΙΑΓΟΣ — ΙΒΑΝ. 12. ΑΡΕΝΑ — ΑΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ. 2. ΕΠΙΤΑΓΑΙ — ΕΑΡ. 3. ΛΟΒΙΤΟΥΡΑ. 4. ΟΛΑ — ΟΛΟΣΩΜΟΝ. 5. ΝΑ — ΜΥΟΣ — ΟΥΣΑ. 6. ΟΒΑ (Όργαν. Βιομηχανική. Αναπτύξ.) — Ρ.Ρ. — Ε.Σ.Ο. (Ελληνική Σκακιατική Όμοσπονδία). 7. ΝΑΓΙΑ — ΠΙ. 8. ΕΣΥ — ΟΚΙΝΑΒΑ. 9. ΛΟΡΔΟΣ — ΡΑΣ. 10. ΜΠΑΜΙΕΣ — ΣΩΝ. 11. Ο ΑΙΑΣ — ΜΙΑΝ. 12. ΣΤΑΡ — ΜΟΣΧΑ.

Το αριστερό χέρι της γυναίκας που διαβάσει κρύβεται περισσότερο από την εφημερίδα. 2. Της ίδιας διαφέρει το σκουλαρίκι της. 3. Της άλλης γυναίκας η φούστα έχει τρεις άσπρες γραμμές στο κάτω μέρος. 4. Της ίδιας το μανίκι, στο αριστερό χέρι της, είναι πιο κοντό. 5. Το αριστερό χέρι της μικρής είναι τεντωμένο προς τα κάτω. 6. Η μαύρη γραβάτα του μικρού, στο κάτω μέρος, χωρίζεται. 7. Το ίδιο το δεξιό πόδι έχει κινηθεί προς τα εμπρός. 8. Το ποδαρικό της πολυθρόνας, που κάθεται η γυναίκα και διαβάσει, έρχεται κυκλικό στο κάτω μέρος. 9. Το κάδρο στον τοίχο έχει διαφορετική παράσταση. 10. Η πόρτα αριστερά είναι πιο ψηλή. 11. Στο πάτωμα, κάτω αριστερά, φαίνεται μια ακόμη λευκή γραμμή.

Καλύτερους, ίσως συνδυασμούς

Πρωτομαγιά... Ένα όργιστικό παιχνίδι λουλουδιών και πρασινάδας, μια πανδασία χρωμάτων και αποχρώσεων. Θαρρεί κανείς πως μια ανώτερη δύναμη — ποιά

άλλη από την αιώνια φύση — έχει ευλογήσει ακόμη και το μικρό παρατεταμένο γαϊδουράγκαθο, που στέκεται ολάνθιστο με μια καινούργια εξωτική ομορφιά. Οι έσοχες της Άπτικής ντύθηκαν το πράσινο λουλουδιασμένο φόρεμά τους με μια ξελογιάστρα χάρη, που κάνει ακόμη και τον πιο αδιάφορο να μένει έκστατος μπροστά στο μεγαλείο της ανοιξιάτικης ομορφιάς. 'Αλλά δεν είναι μόνον η φύση που ντύθηκε στα καλά της για να υποδεχθεί τη γλυκειά θαλπνότητά της ολάνθιστης αυτής εποχής. Κάθε γυναίκα, από την πιο μικρή μέχρι την πιο ώριμη, ετοιμάζεται αυτές τις ημέρες να φορέσει κι αυτή τη λουλουδάτη της φορεσιά. Τα έμπριμέ είναι και εφέτος στις δόξες τους. 'Αλλά δεν είναι εύκολο σε κάθε μόδουλη να βρει ένα ύφασμα στον ίδιο γοητευτικό συνδυασμό που συναντάει στη φύση. Κι όμως, από την περασμένη έβδομάδα η 'Αθήνα μας απέκτησε την πιο καλόγουστη γωνιά της. Είναι το «Salon Vert», το άλλοτε κατάστημα Σκάλου, που έχει τελειάσει ανακαίνισή και συνεχίζει την εξηλεκτιστική παράδοσή του με νέα διένδυση. 'Απλό, κομψό, με μεγάλες κρυστάλλινες, αλχημικά παρλιζάνικες, διτρίνες, το καινούργιο αυτό μαγαζί της πρωτεύουσας παρουσιάζει, στην οδόν 'Ερμού 29, την μεγαλύτερη και ωραιότερη συλλογή γυναικείων ύφασμάτων που έχετε φαντασθεί. 'Υπόχρη έμπριμέ, σε σε βαμβάκερα και μεταξοτά, θαυμάσια κεντημένες στο χέρι παντέλλες του Καλαί, ύπεροχα φανταζιζή ή μονόχρωμα για ταγέρ, πανωφορία και φορέματα, ωραία αππικαρισμένα σατέν για μυρικά και ύπεροχα ύφασματα για βραδιά. Και σαν να μην έφθανε το γοητευτικό αυτό μπουκέτο χρωμάτων και σχεδίων, το «Σαλόν Βέρν» εγκαινιάζει μια σειρά από καινοτομίες, πρωτοφανείς για τη χώρα μας. 'Εκτός από τις θαυμάσιες προθήκες — τις όχι φορτωμένες, όπως απαιτούσε μέχρι τώρα η παράδοση — με μια απεριόριστη ποικιλία ύφασμάτων που το κάθε ένα είναι μόνο για έξη ή επτά φορέματα, το νέο αυτό κατάστημα προσφέρει στις 'Αθηνάες κάτι αληθινά καταπληκτικό. Μπορείτε να διαλέξετε ένα φόρεμα, να το κόψετε, να πάτε σπίτι σας και να γυρίσετε την επομένη να το αλλάξετε, χωρίς καμμία επίβαρυνση, ή ακόμη να πάρετε πίσω τα χρηματά σας. Είναι κάτι που δεν είχε ξαναγίνει μέχρι σήμερα από έλληνικό αυτό, το «Salon Vert» θα είναι το μοναδικό αθηναϊκό κατάστημα, που θα βρει σε οποιαδήποτε κυρία θα δείγμαται θέληση, σε αρκετά μεγάλα κομμάτια, ώστε να διακριστεί άνετα το σχέδιο. 'Αλλωστε,

η συλλογή του νέου αυτού καταστήματος περιλαμβάνει τα πιο ωραία ύφασματα που χρησιμοποιήσαν οι μεγάλοι παρισινοί και ιταλικοί οίκοι μόδας στις έφετεινές κολλεξιόν τους. Σας άρεσε ένα μοντέλο του Μπαλμαίν; Ζητήστε από το «Σαλόν Βέρν» το έμπριμέ του και να ελσθε σίγουρη πως θα το βρήτε. Κι αυτό, γιατί το πρωτότυπο αυτό κατάστημα συνεργάζεται απ' ευθείας με τα μεγαλύτερα ιταλικά, γαλλικά, γερμανικά, έλβετικά και βελγικά σπτίτια ύφασματων, που προμηθεύουν όλους τους μεγάλους οίκους του κόσμου. Στο «Σαλόν Βέρν» υπάρχει ακόμη κ' ένα ειδικό τμήμα με φιογούρινα και μεγάλους οίκους του κόσμου. Στο «Σαλόν Βέρν» υπάρχει ακόμη κ' ένα ειδικό τμήμα με φιογούρινα και μεγάλους οίκους του κόσμου. Στο «Σαλόν Βέρν» υπάρχει ακόμη κ' ένα ειδικό τμήμα με φιογούρινα και μεγάλους οίκους του κόσμου.

Οι μεγαλύτεροι γιατροί του κόσμου υποστηρίζουν: «Αν αμελήσει τη γυναικεία σας, παραμελείτε την υγεία σας». Η άσκηση είναι απαραίτητη για το ανθρώπινο σώμα, που όταν δεν γυμνάζεται χάνει τη δύναμη και την ευκαμψία του. Με

το «Adams Trainers», την περίφημη αυτή γαλλική συσκευή, που υπάρχει αποκλειστικά στο κατάστημα Γ. Περδικάρης, της οδού 'Ακαδημίας 61, τηλ. 612.567, μπορείτε στο σπίτι σας να κάνετε, όπως άρα θέλετε, τη γυμναστική σας. Το πενταάρισμα και οι διάφορες ασκήσεις, επί δέκα λεπτά, μπορούν να σας εξασφαλίσουν υγεία, όμορφια και νεύατα.

Ολη αυτή η όργιστική όμορφη της ανοίξεως δεν αφήνει ανεπηρέαστο τον ανθρώπινο οργανισμό. 'Αναστατώνει στη φύση, αλλά και στη ζωή μας. Όπως ήταν

επόμενο, λοιπόν, η μεταδρατική αυτή περίοδος θα επιδράσει και στην υγεία μας. Και πολύ περισσότερο στην όμορφη του δέρματός μας, που το εξωτερικό του στρώμα απολεπίζεται φυσιολογικά αυτή την εποχή, καθώς τα νέα κύτταρα απωθούν τα γηρασμένα. 'Αλλά η κούραση, που είναι και το χαρακτηριστικό γνώρισμα της ανοίξεως, επιδραδύνει το ρυθμό του φυσικού αυτού «πύλιγκ». 'Επιβάλλεται, λοιπόν, να βοηθήσουμε τη φύση στον σχηματισμό της νέας επιδερμίδος, που θ' ανανεώσει αποτελεσματικά την όμορφη μας. Και στο σημείο αυτό όλοι οι δερματολόγοι συμφωνούν πως μοναδικός τρόπος για να επιτύχουμε την τόνωση των κυττάρων και την ανάπτυξη των ιστών είναι η καθημερινή χρησιμοποίηση της περίφημης Cremo Φαλός. Είναι μια κρέμα που έχει πρακτικά μελετηθεί επιστημονικά για τις κλιματολογικές συνθήκες της πατρίδας μας, που επιδραδύνει την ανοίξη, τόσο επιδραδύνει στη διατήρηση μιας απαλής και γεμάτης υγεία επιδερμίδος.

Μια απόβρωση χρωμάτων και σχεδίων είναι η συλλογή του εκλεκτού αθηναϊκού καταστήματος «Αμαζών», της οδού 'Ερμού 48, που προσφέρει στις τεράστιες κρυστάλλινες του έναν ιδεώδη συνδυασμό γούστου, αποχρώσεων και μόδας. 'Αν ζητάτε να βρήτε ένα όμορφο έτοιμο φόρεμα, μια χαριτωμένη φούστα, ένα κομψό ταγέρ, κάποιο μπλουζάκι με ιδιαίτερη προσωπικότητα, ένα ζευγάρι γάντια ή ακόμη κ' ένα μαντήλι του λαιμού ή ένα ζευγάρι κάλτσες, ή «Αμαζών» σας προσφέρει τις καλύτερες δημιουργίες του Παρισιού και της Ρώμης, στις πιο φθηνές και λογικές τιμές.

Είχαμε μάθει μέχρι τώρα να βλέπουμε γύρω μας γυναίκες απογοητευμένες από τη ζωή, γιατί η μύτη τους ήταν όχι τόσο κανονική ή είχαν λίγες ρυτίδες κοντά στα χείλη ή στα μάτια. 'Η μοναδική όμως μακιγιέζ της 'Αθήνας κ. Λία Γαλάνη μου έλεγε, στο εργαστήρι της της οδού Κανάρη 4, πως με τη χρησιμοποίηση δύο αποχρώσεων πουδρας, διαφορετικού δηλαδή χρώματος στη μύτη ή στην περιοχή πρόσθιας, από το υπόλοιπο πρόσωπο, είναι αρκετή για να καλύψει τις μικρές αυτές ατέλειες, που επιδραδύνουν τόσο ψυχολογικά στη γυναίκα κάθε ηλικίας.

Οι ζεστές ημέρες άρχισαν να επηρεάζουν την καθημερινή μας ζωή. 'Ο ήλιος είναι πιο καυτερός, η ατμόσφαιρα έχει μια γλυκειά θαλπνότη γαμήτρη, που επιδρα

θαρεί κανείς στην ψυχασύνθεση ακόμη και του πιο αδιάφορου ανθρώπου. Χωρίς να το θέλουμε, νοιάζουμε εκείνη την χαρακτηριστική ανοιξιάτικη θερμότητα, που μάς κάνει να σκεπτόμαστε πια σοβαρά τους καλοκαιρινούς μήνες που έρχονται. Είναι η εποχή μας πραγματικής αλλαγής, όχι μόνο στον οργανισμό μας, αλλά και στο ντύσιμο και στη συναισθηματική μας κατάσταση. Τα παλιά έχουν πάρει κιόλας τη θέση τους μέσα στις ναυαλινές και τα μπλουζάκια έκαναν από ημέρες την εμφάνισή τους. 'Ενα ωραίο πουλόβερ είναι ίσως κάτι αληθινά απαραίτητο για κάθε γυναίκα. Σ' έναν απαλό χρωματισμό το μπλουζάκι ή το πουλόβερ με κοντό μανίκι είναι το πιο πρακτικό και άνετο ντύσιμο για τον Μάιο. Σ' όλες τις μεγάλες διενείς εκθέσεις, που γίνονται αυτό τον καιρό στο Μιλάνο, στη Φλωρεντία, στη Φραγκφούρτη, στην Κολωνία, στο Παρίσι και στην 'Αμερική, υπάρχει πάντοτε μια μικρή γωνιά του έλληνικού περιπτέρου, που φέρνει υπέρφανα την εκπροσώπηση της ελληνικής μόδας. Είναι τα εκθέματα της Τρικόζας, που με τα καλοφτιαγμένα πλεκτά της έχει αποκτήσει πια ένα διεθνές κύρος, ώστε να είναι απαραίτητο συμπλήρωμα κάθε ελληνικής παρουσίας στο εξωτερικό. Στά δυο μεγάλα της καταστήματα, της οδού της οδού 'Ερμού 6 στην 'Αθήνα και της οδού Μητροπόλεως 51 στην Θεσσαλονίκη, βρίσκει κανείς τις πιο χαριτωμένες δημιουργίες σε πλεκτά, μπλουζάκια, πουλόβερ, ζακέτες, παιδικά και ανδρικά. Είναι μια άκτινα της έφετεινης μόδας, που έχει όμως την προσωπικότητα και το γούστο μιας ελληνικής επιτυχημένης δημιουργίας. Οι πιο γνωστές κυρίες της αθηναϊκής κοινωνίας, τα πιο αγαπημένα αστέρια του ελληνικού κινηματογράφου, όπως η 'Αλίκη Βουγιουκλάκη και η Ξένια Καλογεροπούλου, συχνά καταβόσκουν ανάμεσα στις πλεκτίσες του γνωστού αυτού πλεκτομάγαζου. 'Η 'Αλίκη Βουγιουκλάκη προτιμάει για την ανοίξη μια όμορφη μωβ παστέλ ζερσέ φούστα, σε ίσια γραμμή, μ' ένα μπλουζόν με στρογγυλό γιακά σε σχήμα πετάλου, που γαρνιρείται μ' ένα λευκό φυτίλι σε σκορπότερο χρώμα. Είναι ένα πολύ απλό, κομψό και χαριτωμένο σύνολο, που αναδεικνύει ακόμη περισσότερο τη γοητευτική όμορφη της εκλεκτικής αυτής ήθοισιού του θέατρου και του κινηματογράφου. 'Ενα τέτοιο πρακτικό ντέ πιές ή μια φούστα πλεκτή πλίσσι που δεν χαλάει, μ' ένα κοντομάνικο μπλουζάκι, είναι τα

πιο ιδεώδη για το ανοιξιάτικο ντύσιμό σας. 'Αλλά μήπως σας άρεσουν οι εκδρομές στην όργιστική όμορφη της φύσεως; Τότε πρέπει να προτιμήσετε ένα όμορφο ριγέ παντελόνι από ζερσέ, μ' ένα μονόχρωμο πουλόβερ, στην απόχρωση της ρίγας του παντελονιού. 'Αλλωστε, η Τρικόζα ετοιμάζεται κιόλας για να προσφέρει μια ατελείωτη σειρά εκπλήξεων για το έρχόμενο καλοκαίρι. 'Η διευθύντρια των καταστημάτων κ. Δέσποινα Σακαλάκ έφυγε αυτές τις ημέρες για ένα ταξίδι στο Μιλάνο, στη Ρώμη, στο Παρίσι και στην Φραγκφούρτη, όπου θα παρακολουθήσει τις τελευταίες επιδείξεις της καλοκαιρινής μόδας των μεγαλύτερων σπιτιών της Ευρώπης, που παρουσιάζουν πλεκτικές δημιουργίες. 'Από το ταξίδι αυτό η κ. Σακαλάκ θα μάς φέρει μια σειρά από τα πιο επιτυχημένα μοντέλα, στα καινούργια χρώματα μερσερίζ, και ιδέες που ταίριαζουν περισσότερο στο ζεστό ελληνικό καλοκαίρι. 'Εμπνευσμένη, άλλωστε, από το επαγγελματικό της αυτό ταξίδι, η δημιουργός της Τρικόζας θα παρουσιάσει και μια σειρά από δικά της μοντέλα, που θα αντιπροσωπεύουν την 'Ελλάδα στις καλοκαιρινές εκθέσεις της Ευρώπης και της 'Αμερικής.

Η έλανε μια πρακτική μηχανή στο σπίτι σας; Κάτι που να ενθουσιάζει τον πατέρα, να εξυμνεί τη μητέρα και το παιδί; Μά, θα μου πείτε, είναι δυνατόν μ' ένα μόνο μηχανήμα να μείνει ευχαριστημένη όλη η οικογένεια; Βεβαίως, άρκει να ρίξετε μια ματιά στην περιήφηση έλβετικής ευριστικής μηχανής «Richards», που υπάρχει άμσημαστικά στο κατάστημα 'Αναστασίου - Σπίγγου, της οδού Περασφόρου 9α, και είναι η μοναδική με δύο κεφαλές. Μια περιστροφική για το ξύρισμα των γυναικών και μια παλινδρομική για τον αποτρίχωση των παιδιών σας.

Τώρα την ανοίξη η λιπαρότης των μαλλιών και η πιτυρίδα παρουνιζούνται σε μεγαλύτερο βαθμό. 'Οι λισες, λοιπόν, έχουν λίγα παρά μαλλιά νοιάζονται ακόμη περισσότερο ώρα την ανοίξη η λιπαρότης των μαλλιών και η πιτυρίδα παρουνιζούνται σε μεγαλύτερο βαθμό. 'Οι λισες, λοιπόν, έχουν λίγα παρά μαλλιά νοιάζονται ακόμη περισσότερο

Τερα τώρα την ανοίξη η λιπαρότης των μαλλιών και η πιτυρίδα παρουνιζούνται σε μεγαλύτερο βαθμό. 'Οι λισες, λοιπόν, έχουν λίγα παρά μαλλιά νοιάζονται ακόμη περισσότερο

θεραπεία που θ' ακολουθήσετε περιλαμβάνει τέσσερις φορές την εβδομάδα καθαρίσμα με κρέμα, μια φορά σαπούνισμα με νερό που περιέχει μικρή ποσότητα Borate de Soude και μια φορά μασάζ με αούλο. Την ημέρα το λιπαρό δέρμα χρειάζεται μια κρέμα έλαφρά στυπτική και έχει περισσότερο ανάγκη από βαθύ καθαρίσμα με άμυλο λουτρών και, σε σοβαρές περιπτώσεις, από συχνό μασάζ ειδικευμένης αισθητικής.

την όμορφη και την υγιεινή των μαλλιών μας κάθε τρεις ημέρες. Γιατί να μην ακολουθήσετε όμως και σεις το σύστημα των Γαλλίδων, που καθαρίζουν τα λιπαρά μαλλιά τους με το περίφημο σαπούνι «A' Sebore», Είναι ένα πραγματικά πρακτικό μέσον καθαρισμού για τις γυναίκες των μεσογειακών χωρών, που έχουν ως επί το πλείστον λιπαρά μαλλιά. 'Αρκει να ρίξετε τη σκόνη - σαπούνι επάνω στα μαλλιά σας και να τα δουρτίσετε προς όλες τις κατευθύνσεις. 'Η λιπαρότης και η πιτυρίδα θα εξαφανισθούν και τα μαλλιά σας θα αποκτήσουν στιλπνότητα, χωρίς παράλληλα να χαλάσει τα κτένισμά σας.

Εχει τόσο πολύ απλοποιηθεί το νοικοκυριό στην εποχή μας, ώστε όλες εκείνες οι δύσκολες δουλειές, που απασχολούσαν άλλοτε τις δούλες μας, να μεταβληθούν, με τις μικρές πρακτικές εφευρέσεις, σε μια εύχρηστη απασχόληση. Για θυμηθείτε, αλήθεια, τον γαριασμένο νεροχύτη της κουζίνας, τις κατασάρλες που δεν καθαρίζαν ποτέ καλά, τις λεκάνες του μπάνιου που είχαν αποκτήσει μια μόνιμη θάμπα, τα μαυρισμένα πλακάκια, τα μασαίκα και τα λεονιμένα μάμαρα, τόσο της κουζίνας όσο και της βεσάντας. Για τις σύγχρονες όμως νοικοκυρές όλες αυτές οι μικροσυνεχωρίες του σπιτιού αήλκουν πια από παρελθόν. 'Ενα πράσινο κουτί, που μάς ήλθε από την 'Αμερική πριν κάμποσα χρόνια, μεταβάλλει με τη θαυματουργή λευκή του σκόνη - τον αιώλιο πονοκέφαλο της νοικοκυράς σε μια χαρούμενη απασχόληση. Πρόκειται για το περίφημο «Bab'os» που με τη βοήθεια λίγου νερού μπορεί να δώσει και στο πιο λερωμένο μαρμαρο μια δολοευκή στιλπνότητα, στις πορσελλάνες του μπάνιου μια ξεχωριστή καθαριότητα και στην κατασάρλα τη λάμψη μιας καινούργιας. Νά, λοιπόν, γιατί το «Bab'os» έγινε πραγματικά το δεξί χέρι κάθε σύγχρονης νοικοκυράς.

Το λιπαρό δέρμα, μου έλεγε η εκλεκτή αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ, στο ίνστιτούτο της οδού 'Αμερικής 15, δεν χρειάζεται καθημερινό σαπούνισμα. 'Η θεραπεία που θ' ακολουθήσετε περιλαμβάνει τέσσερις φορές την εβδομάδα καθαρίσμα με κρέμα, μια φορά σαπούνισμα με νερό που περιέχει μικρή ποσότητα Borate de Soude και μια φορά μασάζ με αούλο. Την ημέρα το λιπαρό δέρμα χρειάζεται μια κρέμα έλαφρά στυπτική και έχει περισσότερο ανάγκη από βαθύ καθαρίσμα με άμυλο λουτρών και, σε σοβαρές περιπτώσεις, από συχνό μασάζ ειδικευμένης αισθητικής.

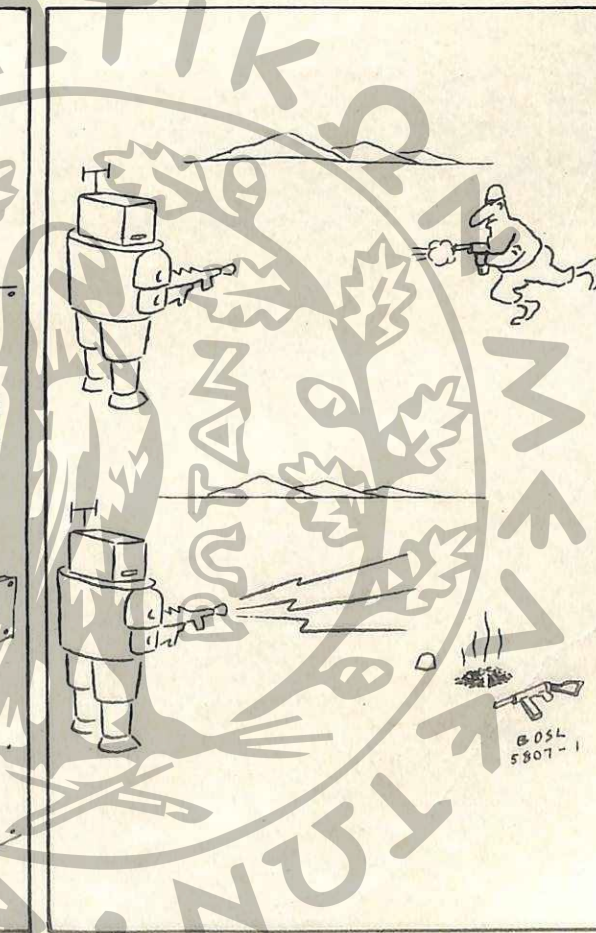
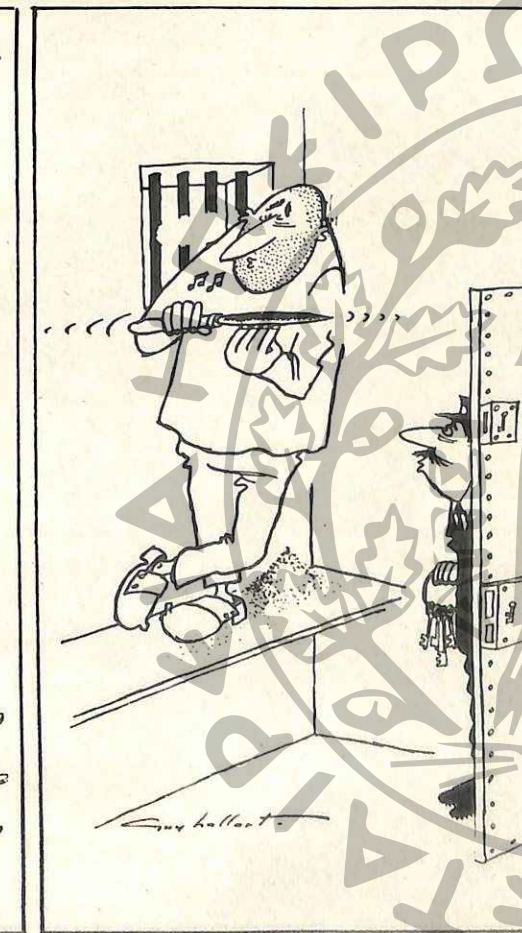
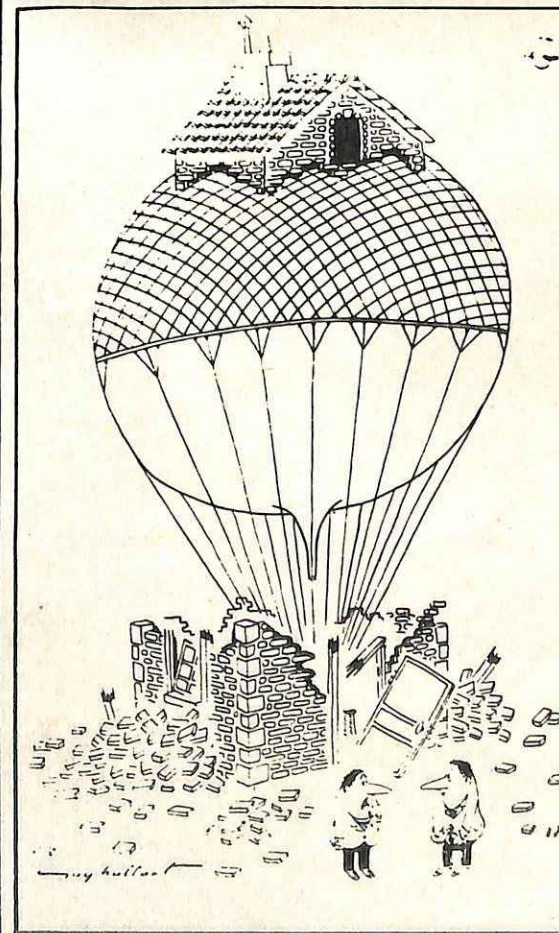
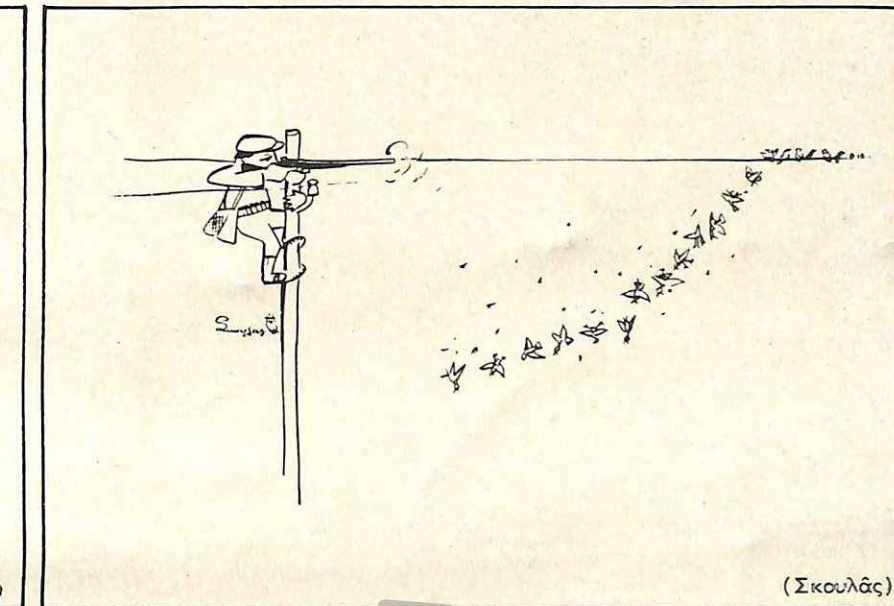
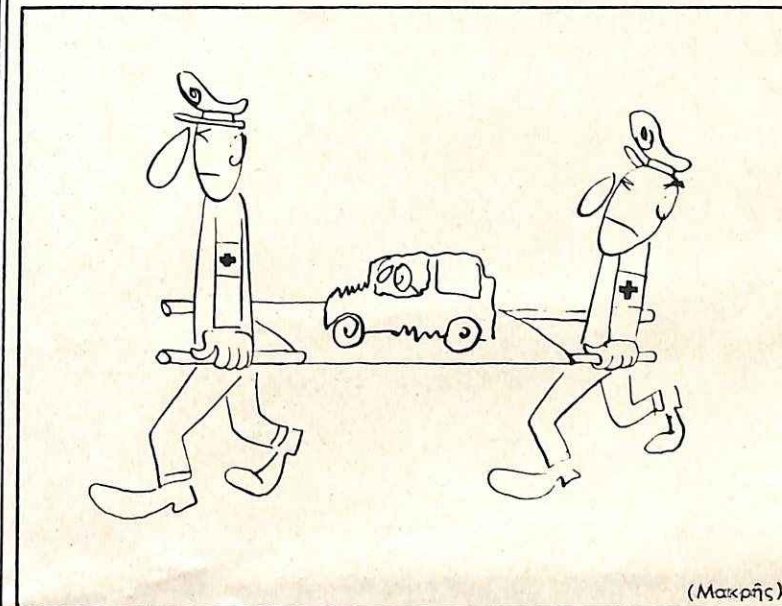
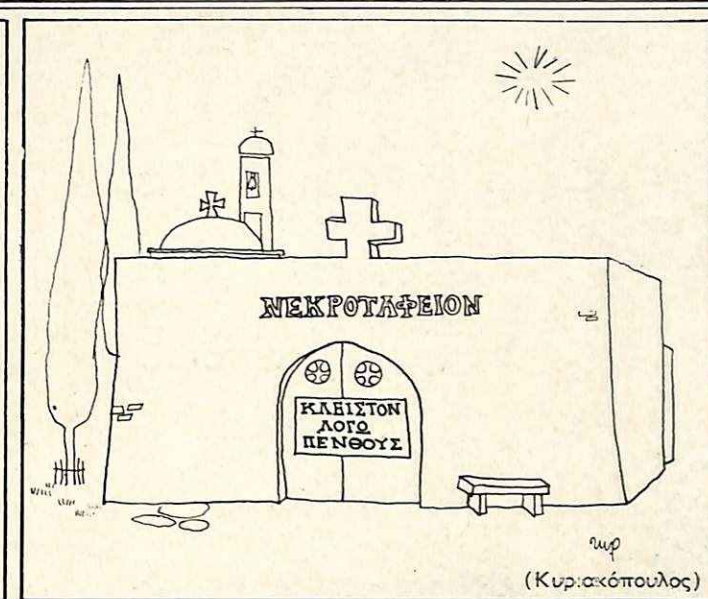
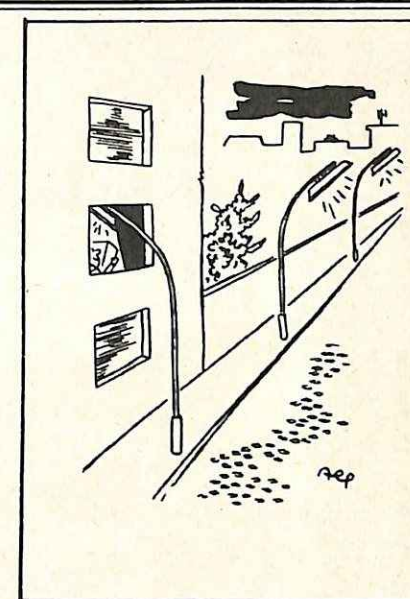
Rip Κίρμπυ

Ο Κίρμπυ και ο δοηθός του γυρίζουν στην Άμερική. Έκει, όμως, βρίσκονται άμεσως αντιμέτωποι με μια σπείρα του υποκόσμου, που όχι μόνο μαστίζει την κοινωνία με τις παρανομίες της, αλλά — στην εξέλιξη της μάχης — ροδιουργεί και κατά του άνυποψιάστου Ντέσμοντ και δάζει σε κίνδυνο τη ζωή του, τούτη τη φορά απ' τον δήμο. Προκειμένου, λοιπόν, να επιτύχει την ανάκαμψη της συμμορίας, ο Κίρμπυ αποφασίζει να τοποθετήσει σε ένα κιβώτιο παλαιοσίδερα και να διαδώσει ότι μέσα έχει όπλα, ενώ ο Ντέσμοντ αντικαριστά τον νυκτοφύλακα. Κατά την σύγκρουση που ακολουθεί τραυματίζονται τα περισσότερα μέλη της συμμορίας, αλλά ξεφεύγει ο αρχηγός τους Τζώννυ Γκάτ, τον οποίον εξακολουθεί να αναζητά ο Κίρμπυ...

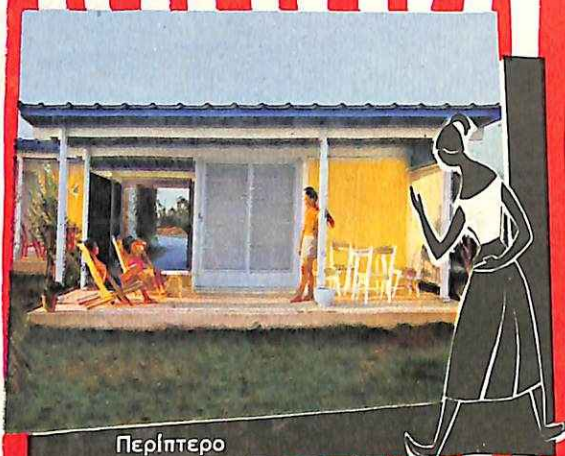

Χιούμορ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

Περιπτερο

Έσωτερικό περιπτερού

Η ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

σ' ένα γοητευτικό περιβάλλον σάς προσφέρει:
ΤΗΝ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ
ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΝΕΣΕΙΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ	ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ	ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΣΠΟΡ	ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ,"
ΓΗΠΕΔΑ ΤΕΝΝΙΣ ΚΑΙ ΓΚΟΛΦ	SNACK BAR
ΕΚΠΑΛΗΣΕΙΣ	ΜΟΥΣΙΚΗ - ΧΟΡΟΣ

100 υπέρκομψα περιπτερά με ένα δωμάτιο δύο κλι-
νών, ειδική σκεπαστή θερμάνα, ζεστό και κρύο νερό,
τηλέφωνο, θέρμανση, ιδιαίτερα άτομικά λουτρά, χώρο
σταθμεύσεως αυτοκινήτων και πλήθος άλλων άνε-
σεων σ' ένα έλκυστικό σύνολο προσφέρονται για
τήν πιο ευχάριστη διαμονή χειμώνα και καλοκαίρι.

Σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων
από την Αθήνα

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

Ταβέρνα «ΑΣΤΕΡΙΑ»

Καμπίνες λουομένων

Ακτή ΑΣΤΗΡ